ਦੀਗਰ ।ਮਰਹਮਦਾਖ਼ਲਯੂਨ ਇਸਤਿਮਾਲਕਰੇਂਸੁਰੂਵਰ
ਮ ਫੌਰਨਤਹਬੀਲਕਰਦੇ। ਦੀਗਰ ।ਘੁੰਘਚੀਸੁਫੈਦਵਲਿ
ਮਕਸੰਗ ਪਾਨੀਲੇਮੂਮੇਂਪੀਸੇਂ ਔਰ ਰਸੌਲੀ ਯਾਨੇ ਸਿਲ੍ਹਾਕੋ ਉਸ
ਤਰੇਸੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀਕਰਕੇ ਯਹ ਦਵਾ ਊਪਰ ਉਸਕੇ ਤਿਲਾਕਰੇਂ ਤਹਲੀ
ਲ ਹੋਜਾਇਗਾ ਔਰ ਤਮਾਮ ਵਰਮ ਬਲਗਮੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਔਰ ਖ਼ੂਨੀ
ਕੋ ਇਸਤ੍ਰਹਾਂਕਰੇਂ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ। ਦੀਗਰ ।ਪਤੀਕਕਰੂੰਦੇ
ਕੀ ਊਪਰ ਉਸਕੇ ਰੌਗਨ ਮਲੇਂ ਗਰਮਕਰਕੇ ਸਿਲ੍ਹਾ ਪਰ ਬਾਂਧੇ
ਔਰ ਏਕ ਦਿਨ ਮੇਂ ਦੋ ਬਾਰ ਇਸਤਰਹ ਕਰੇਂ ਅਗਰ ਵਰਮ ਬੜਾ
ਨ ਹੋਗਾ ਉਮੇਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਤ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਬਗੈਰ ਪਕੇ ਔਰ ਫੂਟੇ ਤਹਲੀ
ਲ ਹੋਜਾਵੇ। ਫਸਲ ਦਵਾਉਲਦਮਾਮੇਂ ਸਾਬੂਨ ਔਰ ਮੋਮ ਔਰ ਤੇ
ਲ ਤਿਲਕਾਲੇਕਰ ਮਰਹਮ ਬਨਾਵੇਂ ਊਪਰ ਸਰਦਕੇ ਬਾਂਧੇ ਤਾਕਿ
ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਯਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਵੇ। ਦੀਗਰ ।ਪਹਲੇਘੀ
ਊਪਰ ਤਮਾਮ ਵਰਮ ਲਗਵਕੇ ਮਲੇਂ ਔਰ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਪਤਾ ਮਦਾਰ
ਕਾ ਊਪਰ ਉਸਕੇ ਮਲਕਰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਸੇਂਕ ਦੇਵੇਂ ਯਾ ਬਾਂਧ ਦੇਂ
ਬਾਦ ਸ਼ਹਦਈ ਕਿ ਏਕ ਦਵਾ ਹੈ ਬਾਰੀਕ ਕੂਟਕੇ ਸਾਬ ਬੌਲ ਯਾਨੇ
ਪੇਸ਼ਾਬ ਆਦਮੀ ਕੇ ਕੁਰਸ ਬਨਾਕਰ ਊਪਰ ਮੂੰਹ ਨਾਰਵ ਕੇ ਰਖੇਂ
ਜੜ੍ਹ ਸੇ ਨਿਕਲ ਆਵੇ। ਦੀਗਰ ।ਆਟਾ ਮਾਸ਼ ਕਾ ਸਾੜੇ
ਦਸ ਮਾਸਾ ਹਿੰਗ ਚਾਰ ਮਾਸ਼ਾ ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਮਿਲਾਕੇ ਥੋੜਾ ਪਾਨੀ ਡਾਲਕੇ
ਖ਼ਮੀਰ ਕਰੇਂ ਔਰ ਊਪਰ ਨਾਰਵ ਕੇ ਜ਼ਮਾਦ ਕਰੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਲੇ
ਕਨ ਇਸ ਜਗਹ ਕਬਲ ਇਸਤਿਮਾਲ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ ਘੀ ਲਗਾ
ਨਾ ਔਰ ਸੇਂਕ ਕਰਨਾ ਸਾਬ ਪਤੀ ਮਦਾਰ ਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ।
ਦੀਗਰ ।ਜਮਾਲਗੋਟਾ ਪੀਸਕੇ ਊਪਰ ਨਾਰੇਵ
ਕੇ ਮਲੇਂ ਦਫਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।ਸਾਬੂਨ ਆਠ ਮਾਸਾ ਅਫ
ਕਪਿਆਜ਼ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਡੀਕਾਲੀ ਕਿਸੀ ਜ਼ਰਫ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਪਿ
ਲਾਵੇਂ ਤੋ ਸਖ਼ਤ ਹੋਵੇ ਟਿਕੀਆ ਬਾਂਧ ਕੇਰ ਊਪਰ ਨਾਰਵਕੇ ਮਲੇਂ ਦ

ਫਾਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।ਬੈਗਨ ਥੋੜਾਕਾਟਕੇਖਾਲੀਕਰਕੇਨਾਗ
ਸੰਗਾਵਜ਼ਮਾਲਗੋਟਾਹਰਏਕਏਕਤੋਲਾਬਾਰੀਕਪੀਸਕੇਅੰਦ-
ਰਉਸਕੇਭਰੇਂਟੁਕੜਾਉਸਕਾਉਸੀਪਰਬੰਦਕਰਕੇਗਿਲਹਿਕ-
ਮਤਕਰੇਂਖੁਸ਼ਕਕਰਕੇਭੂਭਲਗਰਮਮੇਂਪਕਾਵੇਂਬਾਹਰਲਾਕ-
ਰਮਗਜ਼ਬੈਂਗਨਸੇਨਿਕਾਲਕਰਜ਼ਮਾਦਕਰੇਂਜਬਕਿਖੁਸ਼ਕਹੋ
ਤਾਜ਼ਾਫਿਰਲਗਾਦੇਂਤੀਨਰੋਜ਼ਮੇਂਸਬਖ਼ਲਤਬਾਹਰਆਵੇਗਾ।
ਦੀਗਰ ।ਕਲਵੰਜੀਕੂਟਕੇਛਾਛਮੇਂਪਕਾਕਰਜ਼ਮਾਦਕਰੇਂ
ਤੀਨਰੋਜ਼ਮੇਂਧਾਗਾਬਾਹਰਨਿਕਲਆਵੇਗਾਅਗਰਟੂਟਾਹੋਵਹ
ਭੀਬਾਹਰਆਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ ।ਸ਼ੁਰੂਮੇਂਚੌਦਹਰੋਜ਼ਤਕਹੀ
ਗਾੜੇਰੂਤੋਲਾਖਿਲਾਵੇਂਔਰਬਿਸਖਪਰਾ ਸੁਫੈਦਪਾਨੀਮੇਂਘਿਸਕ-
ਰਊਪਰਵਰਮਉਸਕੇਕੇਤਿਲਾਕਰੇਂਨਫ਼ਾਹੈਦੋਂਧਾਰਾਨਿਕਲਨੇਕੋਮ-
ਨਾਕਰਤਾਹੈ।

ਬਾਬਜ਼ਖਮਔਰਭੁਰਹਾਮੇਂ-

ਅਕੂਤਾਵਜ਼ਾਂਜਨਵਹੁਦਵਾਕਿਜੁ ਜਾਮਔਰਜ਼ਖਮਬਵਾਸੀਰ
ਕੋਮੁਫੀਦਹੈ ਆਮਲਾਕੀਖਾਕ ਲੋਦਹ ਫਟਕੜੀਜਲਾਈਹੂਈ
ਬਰਾਬਰਲੇਕਰਕਦਰੇਤੂਤੀਆਭੂਨਕੇਰਘੀਮੇਂਸਾਥਉਸਕੇਮਿ
ਲਾਵੇਂਪਹਲੇਊਪਰਜ਼ਖਮਕੇਥੋੜਾਗਾਏਕਾਘੀਮਲੇਂਔਰਊਪਰ
ਉਸਕੇਯਹਦਵਾਛਿੜਕੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਜ਼ਖਮਕੋਜਲਦਭਰ
ਲਾਵੇ ਸੁਹਾਗਾਭੂਨਾਹੂਆਇਲਾਇਚੀਅਸਬੰਦਤੀਨੋਂਕੋਬਰਾਬ
ਰਪੀਸਕੇਪਾਨਪਰਛਿੜਕਕਰਦੋਤੀਨਪਾਨਜ਼ਖਮਪਰਬਾਂ
ਧੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਜੋਊਪਰਉਂਜਦਕੇਰਖੇਂਨਰਮਕਰੇਯਹਾਂ
ਤਕਕਿ ਨੌ ਤੇਰਕੀਥੋੜਕਲਫ ਨਿਕਲਆਵੇਚੂਹਾਏਕਜਾਨਬ
ਸੇਚਾਕਕਰਕੇਚੂਹੇਕੋਏਕਜਾਨਬਸੇਬਾਂਧਦੇਵੇਂ ਫਾਇਦਾਵਹਪ
ਨੀਕਿਜਿਸਸੇਜ਼ਖਮਕੋਧੋਨਾਚਾਹੀਏਛਾਲਨੀਬਕੀਯਾਸਰਸ
ਕੀਯਾਬਬੂਲਕੀਯਾਜੜਛਾਲੀਏਕੀਪਾਨੀਮੇਂਜੋਸ਼ਕਰਕੇਜ਼ਖਮੋਂ

ਕੇ ਧੋਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿ ਜੋ ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇ ਭਰ ਲਾਵੇ
ਸੂਰ ਕਾ ਗੋਸਤ ਮੇਂ ਖਾਲ ਉਸਕੇ ਆਗ ਮੇਂ ਜਲਾਕਰ ਖਾਕ ਉਸਕੀ
ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਜਖਮ ਪੁਰਾਨੇ ਕੋ ਭਰਲ
ਵੇ ਹਡੀ ਸਿਰ ਆਦਮੀ ਕੀ ਦਸ ਤੋਲਾ ਕਥ ਦਸ ਤੋਲਾ ਤੁਤੀਆ ਏਕ
ਤੋਲਾ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਦੋ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ
ਬਰਾਬਰ ਹੋਜਾਇਗਾ। ਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿ ਗੋਸਤ ਕੋ ਦੋ ਰੋਜ ਮੇਂ
ਭਰਲਾਵੇ - ।ਲਹਿਸਨ ਅਕ ਪੋਥੀਆਂ ਨੀਮ ਕੀ ਪਤੀ ਹਰਏਕ ਡੇ
ਢ ਤੋਲਾ ਛੈ ਤੋਲਾ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇਂ ਲਸਹਨ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ ਔ
ਰ ਪਤੀ ਕੀ ਟਿਕੀਆਂ ਬਨਾ ਕੇ ਡਾਲੇਂ ਜਬ ਕਿ ਸਬ ਦਵਾ ਜਲ ਜਾਵੇ
ਰੌਗਨ ਛਾਨ ਲੇਵੇਂ ਤਿਲ ਫੁਟ ਉਸਕਾ ਵਸਤੇ ਗੀਜ ਸਿਰਕੇ ਜਮਾ
ਦਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਕਿ ਨਾਸੂਰ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਘੋੜੇ ਕਾ ਸੁਮ
ਜਲਾਕਰ ਪਹਿਲੇ ਅਲਸੀ ਕਾ ਤੇਲ ਨਾਸੁਰ ਪਰ ਮਲੇਂ ਫਿਰ ਸੁਮ
ਜਲੇ ਹੂਏ ਕੋ ਛਿੜਕੇਂ ਔਰ ਖਾਕਿ ਜਤਰ ਉਸਕੀ ਸਾਥ ਦਹੀ
ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਨਾਸੂਰ ਮੇਂ ਰਖਨਾ ਭੀ ਨਫਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਚੰਦਰ ਸੈਨ
ਜਰਾਹ ਕਿ ਬੜਾ ਨਾਮੀ ਥਾ ਉਸਕਾ ਕਹਾ ਹੂਆ ਹੈ। ਦੀਗਰ ।
ਦਵਾਈ ਕਿ ਮੂੰਹ ਜਖਮ ਤੀਰ ਔਰ ਗੋਲੀ ਔਰ ਨੇਜਾ ਕੇ ਖੋਲ ਦੇ ਔ-
ਰ ਮੁਆਦਾ ਅੰਦਰ ਜਮਾ ਹੋਨੇ ਨ ਦੇ ਹਲਦੀ ਦੋ ਹਿੱਸਾ ਸਜੀ ਏਕ ਹਿੱਸ
ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਛਾਨ ਕਰ ਰੂਈ ਪੁਰਾਨੀ ਕਿ ਉਸਕੀ ਗੋਲ
ਟਿਕੀਆ ਬਨਾਕਰ ਦਵਾਈ ਪੀਸੀ ਹੂਈ ਰੂਈ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਕਪੜੇ ਮੇਂ
ਲਪੇਟ ਕੇ ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਪਿਆਜ ਦਾਗ ਕਰ ਚੁਕੇ
ਹੋਂ ਯਹ ਟਿਕੀਆ ਉਸ ਘੀ ਮੇਂ ਡਾਲੇਂ ਘੀ ਕੋ ਕਦਰੇ ਗਰਮ ਕਰੇ ਔਰ
ਜਖਮ ਕੇ ਮੂੰਹ ਪਰ ਕਪੜਾ ਬਿਛਾ ਕਰ ਉਸ ਰੂਈ ਕੀ ਟਿਕੀਆ ਜੇਸੇ
ਕੇਂ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਉਸ ਟਿਕੀਆਂ ਕੋ ਜਖਮ ਪਰ ਰਖ ਕਰ ਬਰਗਦ ਕੀ
ਪਤੀ ਗਰਮ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇਂ ਸੁਬਹ ਔਰ ਸਾਮ ਏਹਿ ਤੁਆਤ ਯਹ
ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜਰਮ ਦਵਾ ਮੇ ਅੰਦਰ ਜਖਮ ਕੇ ਨ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ

੧੭ ।ਕਿ ਅਛਾ ਕਰਨੇ ਜਖਮ ਕੇ ਔਰ ਜ਼ਖਮ ਆਤਸ਼ਕ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ
੧੮ ਭੁੰਗ ਅਜਵਾਇਨ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਚਰਬ ਬਰਸ ਕੇ ਲੜੂਕੇ ਕੇ ਪੇਸ਼ਾਬ
ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਵਾਹਦਵਾ ਕਿ ਜਖਮ ਸਿਰ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ
ਚਨੇ ਕਾ ਆਟਾ ਮੁਠੀ ਭਰ ਕਦਰੇ ਤੂਤੀਆ ਭੁਨ ਕੇ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਦੋਹੀ
ਤੁਰਸ਼ ਮੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਹਾਥ ਸੇ ਲਤ ਕਰੇ ਔਰ ਮਿਸਲ ਖਮੀਰ ਕੇ ਜ਼-
ਖਮ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਬਾਦ ਏਕ ਪਹਿਰ ਕੇ ਧੋ ਡਾਲੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਨਫਾ
ਹੋਗਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਹਰ ਰੋਜ ਬਾਲ ਮੁੰਡ ਕੇ ਦਵਾ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
।ਆਬਲੇ ਕਿ ਅੰਦਰ ਸਿਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸੇਹਤ ਦੇਵੇ ਛਾਲ ਇੰਬਲੀ
ਕੀ ਛਾਲ ਲਸੂੜੇ ਕੀ ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ
।ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਸਾਫ ਯਾਲੇਦਾਨਾਹਾਏ ਸਿਰ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਕੋਕੋ ਕਿ ਮਸ਼-
ਹੂਰ ਅਹਲ ਹਿੰਦ ਹੈ ਏਕ ਚੀਜ ਸੁਰਖ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪੀਸ ਕੇ ਕਦਰੇ ਉਸੀ
ਸਾਬ ਦਹੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਕਿ ਜਖਮ ਬਹਨੇ
ਵਾਲੇ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਕਮਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਖਾਕ ਉਸ ਕੀ ਲੇਕਰ ਬਰਾਬਰ ਉਸ
ਕੇ ਬੰਗਨਾਖੇ ਪਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕੀ ਖਾਕ ਕਰਵੇ ਤੇਲ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਲੇਂ।
ਦੀਗਰ ।ਕਿ ਜਖਮ ਖਬੀਸ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮਜ਼ੂਰ ਜਰਦ ਗਲੀਮੇ
ਜਲਾਵੇ ਔਰ ਸਾਬ ਦੂਧ ਬੇਰੀ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਤਮਾਮ
ਦਿਨ ਲਗਾ ਰਹਨੇ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਵਕਤ ਸ਼ਾਮ ਕੇ ਦੂਧ ਮਜ਼ਕੂਰ ਸੇ ਧੋ ਦੇਂ
ਔਰ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਚਾਰ ਰੋਜ ਕਰੇਂ ਜ਼ਾਇਲ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ
।ਕਿ ਜਖਮ ਸਿਰ ਕੋ ਕਿ ਅਰਸਾ ਸੇ ਹੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਪਤੀ ਬਬੂਲ ਕੀ
ਤੁੰਕ ਬਰਤਨ ਤਾਂਬੇ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕਰ ਆਗ ਪਰ ਰਖੇਂ ਭੁਨ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਕੂਟ ਪੀ-
ਸ ਕੇ ਸਰਸੋਂ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਯਾ ਸਿਵਾਇ ਇਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਲੇਂ।
ਦੀਗਰ ।ਅਭੂਤਾ ਔਰ ਛਾਂਨ ਜਨ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਗੰਸੇਪੂਰ ਬਾਰੀ-
ਕ ਕਰਕੇ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਭਰੇਂ ਔਰ ਰਾਤ ਭਰ ਰਖੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਮਲੇਂ ਬਾਦੂਅ-
ਕੂਤਹ ਕੇ ਓਪਲਾ ਜੰਗਲੀ ਜੇ ਖਿਜਲਾਵੇਂ ਔਰ ਲਗਾਵੇਂ।
ਦੀਗਰ ।ਕਿ ਅਭੂਤਾ ਕੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਸੁਫੈਦਾ ਰੰਗਕਾਰ ਕਥ ਸਿੰ-

ਸੁਰੰਫਟਕੜੀ ਹਰਏਕ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇਂ ਬਾਦ ਉਸ
ਕ ਸਾਥ ਸਿਰਕੇ ਕੇ ਯਾ ਸਾਥ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕੇ ਏਕ ਘੜੀ ਤਕ ਖਰ-
ਲ ਕਰੇਂ ਕਦਰੇ ਰੌਗਨ ਜੈਤੂਨ ਮਿਲਾਕਰ ਸ਼ਹਿਦ ਡਾਲਕਰ ਖਾਕੇ
ਸਤਰ ਸਿਰ ਆਦਮੀ ਮੁਰਦੇ ਕੀ ਮਿਲਾਕਰ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
ਯਕਿ ਜ਼ਖਮਾ ਸਿਰਕੇ ਕੋ ਜੋ ਕਿਤਰਹੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਕਮੀਲਾ ਮਾਹੀ
ਦੀ ਕੀ ਪਤੀ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਮਾਜੂ ਅਨਾਰ ਕਾ ਛਿਲਕਾ ਹਲਦੀ ਸ-
ਬ ਬਰਾਬਰ ਪੀਸ ਕਰਕੇ ਮੋਮ ਰੌਗਨ ਗੁਲ ਮੇਂ ਡਾਲਕਰ ਦਵਾ ਮਿਲਾਵੇਂ
ਸਿਰਕੈ ਅੰਭੂਰੀ ਕਦਰੇ ਅਜ਼ਾਫ ਕਰੇਂ ਔਰ ਉਂਗਲੀ ਸੇ ਖੂਬ ਮਲਤ ਕਰੇਂ
ਸਿਰਕੇ ਬਾਲ ਮੂੰਡ ਕੇ ਦਵਾ ਮਲੇਂ ਅਗਰ ਰੌਗਨ ਗੁਲ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤੋ ਤਿ-
ਲ ਕਾ ਤੇਲ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ਵਾਸਤੇ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਸਾਬੁਨ
ਚੂਨਾ ਮਿਲਾਕਰ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ਵਾਸਤੇ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਭੱਲਾ
ਵਾ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇਂ ਅਗਰ ਕਿਸੀ ਲਕੜੀ ਸੇ ਘੋਟੇਂ ਨੀਲਾ
ਥੋਥਾ ਭੂਨਾ ਹੂਆ ਖ਼ਾਕਿਸਤਰ ਮੁਰਦੇ ਕੇ ਸਿਰ ਕੀ ਹਡੀ ਕੀ ਮਿਲਾਕ-
ਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ਵਾਸਤੇ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਗੇਹੂੰ ਕਾ ਚੋਆ
ਗਰਮਾ ਗਰਮ ਮਲੇਂ ਤਰੀਕਾ ਚੋਆ ਗੇਹੂੰ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਗੇਹੂੰ ਕੋ
ਧੋਕਰ ਹਵਾ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇਂ ਔਰ ਪਥਰ ਸਾਫ ਪਰ ਬਿਛਾਵੇਂ ਔਰ
ਕਿਸੀ ਟੁਕੜੇ ਲੋਹੇ ਕੋ ਸਾਫ ਸੁਰਖ਼ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਊਪਰ ਰਖੇਂ ਜਬ
ਕਿ ਕਰੀਬ ਜਲਨੇ ਕੇ ਸਿਆਹ ਹੋ ਜਾਏ ਲੇਕਰ ਗਰਮਾ ਗਰਮ
ਮਲੇਂ। ਵਹ ਅਕੂਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੀ ਦਵਾ ਸੇ ਨਾ ਜਾਏ - ਪਾਖਾਨਾ
ਤਾਜ਼ਾ ਆਦਮੀ ਕਾ ਲੇਕਰ ਬਾਂਧੇ। ਦੀਗਰ ਵਰਮ ਔਰ ਜ਼ਖ-
ਮੋਂ ਕੋ ਕਿ ਇਜਾਮ ਬਦਨ ਸਾਤ ਮੇਂ ਬਸਬਬ ਬਹੂ ਥੂਕ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਨਫ਼ਾ
ਦੇਵੇ ਹਲਦੀ ਜਲਾਈ ਹੂਈ ਚੂਨਾ ਮਿਟੀ ਕਾ ਦੋਨੋ ਬਰਾਬਰ ਬਾਰੀ
ਕ ਕਰਕੇ ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਕਪੜੇ ਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇਂ ਵਾਸਤੇ ਨਾ
ਸੂਰ ਕੇ ਨਫ਼ਾ ਦੇਵੇ ਅਗਰਚੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨੋ ਕਾ ਹੋਵੇ ਵਾਇਕਾ ਖੁਰ ਔ
ਰ ਚਮੜਾ ਪੁਰਾਨਾ ਕਿ ਨੀਚੇ ਕਫਸ਼ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਲੇ ਕੇ ਬਰਾਬਰ

ਲੇਕਰ ਜਲਾਕਰ ਜਿਸਕਦਰ ਕਿ ਹੋ ਏਕ ਫਪਕਲੀ ਲੇਕਰ ਤੀਨੋਂ
ਕੋ ਸਰਸੋਂ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇਂ ਔਰ ਬੱਟੇ ਸੇ ਪੀਸੇ ਛਾਨਕਰ ਨਾਸੂਰ ਮੇਂ
ਟਪਕਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਜ਼ਖਮ ਸਖਤ ਸੋਦਾਵੀ ਕਿ ਏਕ ਹਜ਼ਾਰ
ਨੱਵੇਂ ਆਦਮੀ ਓਂ ਕੋ ਜ਼ਮਾਨਾ ਆਲਮਗੀਰ ਮੇਂ ਹੂਆ ਥਾ ਦਫ਼ ਹੋ
ਤੂਤੀਆ ਬੈਲ ਕਾ ਮਗ਼ਜ਼ ਕਥ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਕੁਰਸ ਬਾਂਧੇਂ ਬ
ਤ ਕੋ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਕਿ ਜ਼ਖਮ ਕਜ਼ੋਬ ਕੇ ਜਲਦ ਖ਼ੁਸ਼-
ਕ ਕਰੇ ਕਮੀਲਾ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
।ਜ਼ਖਮ ਕੋ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ਔਰ ਦਰਦ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸੰਧੂਰ ਸੁਹਾ-
ਗਾ ਭੁਨਾ ਹੂਆ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਹਿਸੱਹ ਬੜੀ ਇਲਾਇਚੀ ਦੋ ਹਿਸਾ ਕੂਟ
ਪੀਸਕੇ ਛਿੜਕੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਵਾਸਤੇ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ
ਖਟਮਲ ਦੋ ਤੀਨ ਅਦਦ ਅਕੂਤਾ ਪਰ ਮਲੇਂ ਚਾਰ ਮਰਤਬਾ।
ਦੀਗਰ ।ਜੋ ਊਪਰ ਸਿਰ ਜ਼ਖਮ ਕੇ ਰਖੇਂ ਮੂੰਹ ਖੋਲ ਦੇਵੇ ਸੰਖੀ
ਆ ਸੁਫੈਦ ਬਰੀਕ ਕਰਕੇ ਭੁਈ ਉਸ ਮੇਂ ਲਤ ਕਰਕੇ ਮੂੰਹ ਜ਼ਖਮ ਪ
ਰ ਰਖੇਂ ਅਗਰ ਸੋਜ਼ਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਾਥ ਅਸਲ ਯਾ ਘੀ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ
ਲਗਾਵੇਂ। ਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿ ਗੋਸਤ ਮੁਰਦਾਰ ਕੋ ਕਿ ਚਰਬੀ ਕੇ ਮਾਨਿੰ
ਦ ਜ਼ਖਮ ਸੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ ਸਾਫ਼ ਕਰੇ ਬਗੈਰ ਦਰਦ ਫਟ
ਕੜੀ ਭੁਨਕੇ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਛਿੜਕੇਂ ਏਕ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ।
ਦੀਗਰ ।ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਬਕਰੀ ਕੇ ਪਹਲੂ ਕੀ
ਹਡੀ ਜਲਾਕਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਥੋੜੇ ਆਟੇ ਮੇਂ ਖਮੀਰ ਕਰੇ ਵ ਨਾਨ ਪਕਾਵੇ ਬ
ਕਦਰ ਮਹਲ ਅਕੂਤਾ ਏਕ ਤਰਫ਼ ਪਕਾਕਰ ਰੋਗਨ ਲਗਾਕਰ ਇ
ਸੀ ਤਰਫ਼ ਬਾਂਧੇ। ਦਵਾ ਕਿ ਅਕੂਤਾ ਹਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮਕੜੀ ਕਿ ਜਿ
ਸਕੇ ਪਾਉਂ ਬੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਆਂਖ ਉਸਕੀ ਨੁਕਤਾ ਕੇ ਮਾਨਿੰਦ ਦਰਮਿਆ
ਨ ਮੇਂ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਾਥ ਕਦਰੇ ਮੇਂਗਨੀ ਬਕਰੀ ਕੇ ਜਲਾਵੇਂ ਪੀਸਕੇ ਤਿ
ਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਮਲੇਂ। ਦਵਾ ਕਿ ਜ਼ਖ
ਮ ਸਿਰ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਛਾਲ ਦਰਖਤ ਇਮਲੀ ਕੀ ਔਰ ਮੋਟੀ ਰਗਾਪ

ਤੀ ਬਰਗਾਦ ਸੇ ਨਿਕਲ ਕਰ ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਪ
ਤੀ ਤ੍ਰਠਲ ਕੀ ਸਾਥ ਘੀ ਕੇ ਚਰਬ ਕਰ ਕੇ ਕਦਰੇ ਗਰਮ ਜਾਨਬ ਪੁ
ਸਤ ਸੇ ਅਫ਼ੂਤਹ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਦਫ਼ਾ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿਵਰਮ
ਕੋ ਜੋ ਸੁਰੂ ਮੇਂ ਹੋ ਬਠਾਲ ਦੇਵੇ ਜਿਆਦਤੀ ਮੇਂ ਅਗਰ ਲਗਾਵੇਂ ਪਕਾ
ਦੇਵੇ ਊਪਰ ਕੇ ਲਗਾਨੇ ਸੇ ਜੋ ਕੁਛ ਕਿ ਵੌਮ ਔਰ ਚਿਰਕ ਹੋਗਾ ਸੁ
ਬ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵੇਂ ਜਖਮ ਕੋ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ਭੁਗਾਲ ਮੈਂ ਨਫਲ ਦੋਨੋਂ ਕੋ
ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਲਤਾ ਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਰਖੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿ
ਰਮਹਿ ਕੇ ਅਗਰ ਚੇ ਨਾਸੂਰ ਹੋ ਅਛਾ ਕਰੇ ਕੰਘੀ ਕੀ ਪਤੀ ਊਪਰ
ਜਖਮ ਕੇ ਇਸ ਤਰਹ ਰਖੇਂ ਕਿ ਪਤੋਂ ਕੋ ਸਾਬ ਗੌਂਦ ਕੇ ਆਲੂਦਾ ਕਰ
ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਲਗਾਵੇਂ ਬਲਕਿ ਪਤੋਂ ਕੋ ਸਾਬਤ ਰਖਨਾ ਬਹੁਤ ਜ
ਲਦ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਾਲੀ ਮਹਮੂਦਹ ਕੀ ਪਤੀ ਏਕ ਹਿਸਾ ਨੀ
ਬਕੀ ਪਤੀ ਚੌਥਾਈ ਹਿਸਾ ਕਦਰੇ ਨਿਮਕ ਸੇਂਧਾ ਜਬ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ ਬਾਂਧੇ
ਸਖਤੀ ਵ ਜਰਾਹਤ ਸਬ ਦਫਾ ਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਛਾਂਜਨ ਕਿ
ਫਨ ਨੇ ਜਿਲਦ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਸ਼ਫਤ ਮਾ ਅਹਿ ਛਾਂਜਨ ਪਾਉਂ ਮੇਂ
ਔਰ ਤਮਾਮ ਬਦਨ ਮੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪੇਸਤਰ ਹਾਥ ਮੇਂ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕਟ ਅ-
ਧ ਪਾਉ ਮਿਸਲ ਛਲੀਆ ਕੇ ਕੂਟੇਂ ਪਤੀਲੇ ਬੜੇ ਮੇਂ ਮੀਹ ਕਾ ਪਾਨੀ ਭ-
ਰ ਕਰ ਦਵਾ ਡਾਲ ਕਰ ਆਗ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਵੇਂ ਕਿ ਗਰਮ ਹੋ ਬਕਦਰ ਬ
ਰਦਾਸਤ ਕੇ ਪਸ ਦੋਨੋਂ ਹਾਥ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕਰ ਉਸ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਾਹ
ਮ ਮਲੇਂ ਏਕ ਪਹਿਰ ਤਕ ਇਛਾ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਰਹੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਹ
ਥ ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਚਾਰ ਘੜੀ ਘੀ ਗਾਇ ਕਾ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਮਲੇਂ ਫਿਰ ਕਪੜ
ਲਪੇਟ ਕੇ ਨੀਚੇ ਬਗਲ ਕੇ ਦੋ ਘੜੀ ਰਖੇਂ ਤਾ ਕਿ ਗਰਮ ਰਹੇਂ ਦੋ ਤੀ
ਨ ਰੋਜ ਤਕ ਅਗਰ ਪੀਛੇ ਇਸ ਤਰਕੀਬ ਕੇ ਦੋਨੋਂ ਹਾਥ ਪਾਨੀ ਸਰ
ਦ ਸੇ ਤਰ ਰਖੇ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਔਰ ਯਹ ਤਰਕੀਬ ਰਾਤ ਕੋ ਕਰਨਾ ਚਾ-
ਹੀਏ ਉਸੀ ਵਕਤ ਸੋ ਰਹਨਾ ਚਾਹੀਏ ਅਗਰ ਪਹਲੇ ਕੂਟ ਕਰ ਪਾਨੀ
ਮੇਂ ਜੋਸ਼ ਕਰ ਲੇਵੇਂ ਕਿ ਕੁਵਤ ਇਸ ਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇ ਆ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਇਸ ਕੇ ਅੰ

ਤਰਮਕਰੈਂ ਕਿ ਪਾਣੀ ਨੀਮਗਰਮ ਮੇਂ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਕਦਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੇ
ਹਾਥ ਉਸ ਮੇਂ ਮਲੈਂ ਰੋਜ਼ ਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਜਤ ਨਹੀਂ ਪੜਤੀ ਹੈ ਅਗਰ
ਤਮਾਮ ਬਦਨ ਮੇਂ ਛਾਜਨ ਹੋ ਇਸੀ ਕਦਰ ਕੂਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੇਵੇਂ ਔਰ
ਬੜੀ ਦੇਗ ਮੇਂ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਔਰ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਜਿਸ ਤਰਹ ਕਹਾ ਗਿਆ-
" ਦੀਗਰ 'ਦੂਧ ਮਦਾਰ ਕਾ ਏਕ ਕਤਰਾ ਸਾਥ ਏਕ ਕਤਰਾ ਤਿ
ਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਮਲੈਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਸੇਹਤ ਹੋ ਅਗਰ ਨੌਸ਼
ਦਰ ਕੜਵੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਲਤ ਕਰੇਂ ਔਰ ਹਾਥ ਪਾਉਂ ਮੇਂ ਮਲੈਂ ਔਰ
ਗਰਮ ਕਰੇਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਛਾਜਨ ਦਫਾ ਹੋ' ਦੀਗਰ ''ਕਿ
ਨਾਸੂਰ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਪਰਹ ਉੜਾਇਆ ਹੂਆ ਨਾਸੂਰ
ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਖਾਕਿਸਤਰ ਕਛੂਏ ਕੀ ਭੀ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਕਨਖ
ਜੂਰੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰਕੇ ਖਾਕ ਉਸ ਕੀ ਨਾਸੂਰ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ' ਦੀਗਰ
''ਪਿਤਾ ਸਾਂਪ ਕਾਲੇ ਕੇ ਜੌ ਕੇ ਆਟੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ
ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕਰ
ਜ਼ਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਊਪਰ ਉਸ ਕੇ ਪਾਨ ਰਖ ਕਰ ਪਟੀ ਸੇ ਬਾਂਦ ਦੇ
ਵੇਂ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇ' ਦੀਗਰ 'ਕੁਤੇ ਸਿਆਹ
ਕੀ ਜ਼ਬਾਨ ਬਿਲੀ ਸਿਆਹ ਕਾ ਮਗਜ਼ ਆਦਮੀ ਕੇ ਸਿਰ ਕਾ ਮਗਜ਼
ਅਵਲ ਜ਼ਬਾਨ ਕੁਤੇ ਕੀ ਖੁਸ਼ਕ ਸੀਖ ਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਆਗ ਮੇਂ ਭੂ
ਨੇਂ ਊਪਰ ਕੀ ਜਿਲਦ ਇਸ ਕੀ ਕਿ ਜੋ ਨੀਮ ਸੋਖਤਾ ਹੋ ਭੂਸੀ ਕੇ ਮਾਨਿੰ
ਦ ਛੁਰੀ ਸੇ ਛੀਲ ਕੇ ਅਲਹਦਾ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਜ਼ਬਾਨ ਕੋ ਬਦਸਤੂਰ ਆ-
ਗ ਮੇਂ ਭੂਨੇਂ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਭੁਨ ਜਾਵੇ ਛੁਰੀ ਸੇ ਛੀਲ ਕੇ ਅਲਹਦਾ ਕਰੇ
ਅਲਗਰਜ਼ ਛੀਲੀ ਹੂਈ ਜ਼ਬਾਨ ਦੋ ਜੁਜ਼ ਬਾਕੀ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਰਾਬਰ
ਲੇ ਕਰ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸਾਥ ਆਟੇ ਕੇ ਖਮੀਰ ਕਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬੰਧ
ਕੇ ਰਖੇਂ ਥੋੜਾ ਦਵਾ ਸੇ ਜ਼ਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਭਰ ਜਾਵੇ'
ਦੀਗਰ 'ਕੁਤੇ ਕਾਲੇ ਕੀ ਜ਼ਬਾਨ ਖੁਸ਼ਕ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਕਦ-
ਰੇ ਜ਼ਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਤਕ ਜ਼ਖਮ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇ'

ਦੀਗਰ 'ਤਰਕੀਬ ਨਾਦਰ ਵਾਸਤੇ ਜਖਮ ਖਬੀਸਾ ਕਿ ਜੋ ਨੋਕ ਉਂ
ਗਲੀ ਪਰ ਜਾਹਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਦਾਨਾ ਸੁਫੈਦ ਮਾਨਿੰਦ ਨੁਕਤਾ ਕੇ ਉਸ
ਪਰ ਜਾਹਿਰ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਸਖਤ ਈਜ਼ਾ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਯਾਨੇ ਅਰਬ ਇਸ ਕੋ
ਨ ਮਲਾ ਖਬੀਸਾ ਕੇਹਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਹਿੰਦੀ ਲੋਗ ਇਸ ਕੋ ਸਾਵਾਂ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
ਸੀਖ ਲੋਹੇ ਕੀ ਏਕ ਬਾਲਿਸਤ ਜ਼ਿਮੀਨ ਮੇਂ ਗਾੜੇ ਫਿਰ ਨਿਕਾਲ ਕਰ
ਦਹੀ ਉਸ ਸੁਰਾਖ ਮੇਂ ਭਰੇਂ ਔਰ ਸੀਖ ਆਗ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਉਸ
ਸੁਰਾਖ ਜ਼ਿਮੀ ਮੇਂ ਡਾਲੇਂ ਕਿ ਵਹੁ ਦਹੀ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਵਕਤੇ ਕਿ ਵਹੁ
ਦਹੀ ਨੀਮ ਗਰਮ ਹੋ ਜੋ ਸਿਰ ਉਂਗਲੀ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਹੈ ਸੁਰਾਖ ਮਜ਼
ਕੂਰ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਜਬ ਕਿ ਦਹੀ ਸਰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਸੀਖ ਮਜਕੂਰ ਗਰ
ਮ ਕਰਕੇ ਦਹੀ ਭਰੇ ਹੂਏ ਸੁਰਾਖ ਮਜਕੂਰ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਕਿ ਦਹੀ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ'
ਫਿਰ ਉਂਗਲੀ ਬੀਮਾਰ ਸੁਰਾਖ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਮਰਤ
ਬਾ ਉਂਗਲੀ ਕੋ ਦੇਹੀ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਅਗਰ ਦੇਹੀ ਕਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਔਰ ਦੇਹੀ ਡਾ-
ਲ ਦੇਵੇਂ ਬਇਨਾਇਤ ਇਲਾਹੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦ ਫਾਇਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ'

ਦਵਾਈ ਕਿ ਜਖਮ ਨਾਸੂਰ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਗੇਹੂੰ ਕੋ ਲੇਕਰ ਦਲੀਆ ਕ
ਰਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਬਾਂਦ ਦੇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਮੇਂ ਅਸਰ ਹੋਗਾ ਏਕ
ਸ਼ਖ਼ਸ਼ ਕੋ ਜ਼ਖ਼ਮ ਪਹੁੰਚਾ ਔਰ ਨਾਸੂਰ ਹੂਆ ਜਰਾਹੋਂ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਚਾਕ
ਕੀਆ ਬਹੁਤ ਦਵਾ ਕੀ ਕੁਛ ਫਾਇਦਾ ਨ ਹੂਆ ਹਰ ਚੰਦ ਬਤੀ ਸਹ
ਦ ਮੇਂ ਆਮੇਜ ਕਰ ਕੇ ਰਖਾ ਮਗਰ ਅਰਜ਼ਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਤਾ ਗਿਆ
ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਏਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਡਾਲਨੇ ਬਤੀ ਸੇ ਮਨਾ ਕੀਆ ਪਹਿਲੇ ਮੁਸ
ਹਲ ਕਵੀ ਦੇਕਰ ਦਲੀਆ ਗੇਹੂੰ ਕਾ ਪਕਾ ਕਰ ਬਾਂਧਾ ਉਸੀ ਰੋਜ ਨੀਂਦ
ਆਈ ਔਰ ਆਰਾਮ ਪਾਇਆ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਤਾਕਤ ਉਠਨੇ ਕੀ ਹਾਸ
ਲ ਹੂਈ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਨਿਕਲ ਤਾਬ ਪੀਪ ਸਬ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਏਕ
ਮਹੀਨੇ ਮੇ ਪਾਨੀ ਭੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਔਰ ਸੇਹਤ ਹੂਈ ਇਲਾਵੇ ਵ-
ਕਤ ਚਾਹੀਏ ਬਾਂਦਨਾ ਜੋ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਸੁਬਹ ਕੇ ਦਲੀਆ ਪਕਾਵੇਂ ਸ਼ਾਮ
ਕੋ ਭੀ ਇਸ ਮੇਂ ਸੇ ਰਖੇਂ ਅਗਰ ਹਰ ਵਕਤ ਤਾਜ਼ਾ ਪਕਾਵੇਂ ਤੋ ਬੇਹਤ

੧੨ਥ ਰਹੈ ਥੋੜਾ ਗ਼ਾਰਮ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਦਲਿਆ ਕੋ ਇਸਕਦਰ ਪਕਾਵੇਂ ਕਿ
੧੮੫ ਕੱਚਾ ਨ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਰ ਕਚਾ ਰਹੇਗਾ ਬਸਬਬ ਰਤੂਬਤ ਕੇ ਜ਼
ਖਮ ਮੇਂ ਵਰਮ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਖਮ ਕਿ ਬਦਬੋ ਆ
ਤੀ ਹੋ ਸਾਤ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਨਫਾ ਹੋ ਅਸਰੀਧ ਨਗੋਰੀ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਪਾ-
ਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਦੋ ਵਕਤ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਏਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਕੇ ਜ਼ਕਰਾਨ ਮੇਂ
ਵਰਮ ਸ਼ਖਤ ਹੁਆ ਔਰ ਬਾਦ ਅਰਜਾ ਕੇ ਮੂੰਹ ਉਸਕਾ ਹੂਆ ਔਰ
ਖੂਨ ਏਕ ਮੁਦਤ ਨਿਕਲਾ ਗਿਆ ਔਰ ਗਿਰਦ ਉਸਕੇ ਰੀਦਾ ਹੋਗਿ
ਆ ਕਨਾਰੇ ਉਸਕੇ ਸਖਤ ਹੋਗਏ ਬਾਦ ਇਸਕੇ ਖੂਨ ਬੰਦ ਹੋਕਰ ਜ਼
ਰਦ ਪਾਨੀ ਆਨੇ ਲਗਾ ਸੂਰਤ ਬਦ ਪੈਦਾ ਹੋਨੇ ਲਗੀ ਦਵਾ ਸੇ ਫਾਇ
ਦਾ ਨ ਹੁਆ ਬਾ ਆਖਰ ਕੋ ਸਾਤ ਰੋਜ ਅਸਰੀਧ ਨਾਗੌਰੀ ਪਾਣੀ ਮੇ
ਪੀਸਕੇ ਮਲਾ ਅਵਲ ਰੋਜ ਤਖਫੀਫ ਹੂਈ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਸੇਹਤ
ਹੂਈ ਔਰ ਜਖਮ ਭਰਗਿਆ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿ ਕੁਰਹ ਔਰ
ਜਖਮ ਕੋ ਇਸਲਾਹ ਕਰੇ ਔਰ ਮੁਆਦ ਉਸਕਾ ਬਾਹਰ ਲਾਵੇ ਵਰ
ਮ ਕੋ ਬਠਾਏ ਨੀਬ ਕੀ ਪਤੀ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ ਕਦਰੇ ਨਿਮਕ ਆਦਮੀ ਕੇ ਪੇ
ਸ਼ਾਬ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿ ਨਾਸੂਰ ਪੁਰ
ਨੇ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਅਨਾਰ ਕਾ ਛਿਲਕਾ ਜਲਾਕਰ ਖਾਕ ਉਸਕੀ ਦੂਧ
ਦਰਖਤ ਬੜ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਕਪੜਾ ਯਾ ਰੂਈ ਤਰ ਕਰਕੇ ਨਾਸੂਰ ਪ
ਰ ਰਖੇਂ ਖਾਕ ਅਨਾਰ ਕੀ ਸਾਮਨੇ ਸੁਰਾਖ ਨਾਸੂਰ ਕੇ ਹੋ ਬਾਦ ਤੀਨ
ਰੋਜ ਕੇ ਜੋ ਫਾਹਾ ਉਠਾਂਵੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੇਹਤ ਹੋਗੀ ਸਾਬ ਮਦਦ ਅ-
ਲਾਬਰਤਰ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿ ਜਖਮ ਹਰ ਕਿਸਮ ਕਾ
ਬਰਾਬਰ ਹੋਜਾਵੇ ਮੀਠਾ ਪਾਨੀ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਨਰਮ ਆਗ ਮੇਂ ਜੋਸ਼
ਕਰੇਂ ਕਿ ਪਾਂਚ ਪੈਸੇ ਭਰ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਸੀਸ਼ਾ ਮੇਂ ਭਰ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਜਰੂਰ
ਤ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਲੇਕਰ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਜੰਗੀ ਹਰੜ ਕਦਰੇ ਉਸ ਪਾ-
ਨੀ ਮੇਂ ਘਿਸੇਂ ਕਪੜਾ ਨਰਮ ਵਰੇਸ਼ਮ ਵੈਸਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮੇ ਲਤ ਕਰੇਂ ਔਰ
ਜਖਮ ਪਰ ਰਖੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿ ਬਾਦ ਖ਼ੋਰੇ ਕੋ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ

ਬਲਕੇ ਏਕ ਰੋਜ ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਕੁਤੇ ਕਾ ਬੱਚਾ ਕਿ ਛੋਟਾ ਹੋ ਸਿਰ ਉਸ
ਕਾ ਕਾਟਕਰ ਤਨੂਰ ਮੇਂ ਰਖਕਰ ਹਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਕਲਾ ਉਸਕਾ ਜੁਦਾ
ਕਰਕੇ ਮਗਜ ਸਿਰ ਉਸਕਾ ਲੇਵੇਂ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਰਖੇਂ ਕਦਰੇ ਮਗ-
ਜ ਉਸਕਾ ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਤਾਲੂ ਮੇ ਹੋ ਨੇਚੇ ਮੇਂ ਡਾਲਕੇ ਫੂਕੇਂ ਏਕ
ਸਖਸ ਕੇ ਤਾਲੂ ਮੇਂ ਜਖਮ ਥਾ ਬਕਦਰ ਪੈਸਾ ਭਰ ਕੇ ਰਾਹ ਨਾਕ ਕੀ
ਔਰ ਤਾਲੂ ਕੀ ਏਕ ਹੋ ਗਈ ਥੀ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਸੇਹਤ ਹੋ ਗਈ ਯਹ ਅ-
ਮਲ ਮਾਦਰਾਇਉਲ ਨਹਰ ਮੇਂ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਜਲੇ ਹੂਏ ਕੋ
ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਸੋਜਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਇਮਲੀ ਕੀ ਛਾਲ ਜਲਾਕਰ ਤਿਲੀ
ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਘਾਸ ਪੁਰਾਨੀ ਛਪਰ ਕੀ ਕਿ ਨਿਹਾ
ਇਤ ਬਾਰੀਕ ਹੋ ਸਰਸੋਂ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਦਰਦ ਦੂਰ
ਕਰੇ ਜਲੀ ਹੂਈ ਜਗਹ ਪਰ ਬਾਲ ਨਿਕਾਲੇ ਘਾਸ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ [illegible]
ਰਾਨੀ ਹੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ। ਦੀਗਰ ।।ਗੇਹੂੰ ਕਾ ਆਟਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕ-
ਰਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਚੂਨਾ ਕਿ ਪਾਨ ਮੇਂ ਲਗਾਕਰ ਖਾਇਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਚੰਬੇਲੀ
ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਜਲੀ ਹੂਈ ਜਗਹ ਪਰ ਮਲੇਂ ਜਲਨ ਦੂਰ ਹੋਗੀ
ਦਰਦ ਫਿਰ ਫੌਰਨ ਜਾਤਾ ਰਹੇਗਾ। ਦੀਗਰ ।।ਆਗ ਸੇ [illegible]
ਨੀ ਗਰਮ ਸੇ ਯਾ ਘੀ ਸੇ ਜੋ ਕੋਈ ਕਿ ਜਲ ਜਾਵੇ ਔਰ ਜਲੇ ਹੂਏ ਬਾਜੂ
ਤ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਖਾਸ ਹੈ ਸੁਫੈਦੀ ਬੈਜਾ ਮੁਰਗ ਕੀ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿ-
ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਅਰਕ ਪਿਆਜ ਜਲੇ ਹੂਏ [illegible]
ਲਗਾਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਫੀਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਜਾਇਬਾਤ ਸੇ ਹੈ ਅਗਰ ਕਿਸੀ
ਜਗਹ ਜਖਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋ ਜਲਨੇ ਕੀ ਵਜਾ ਸੇ ਮੁਫਲਾ ਪਿ[illegible]
ਕਿ ਬਾਦ ਨਿਕਲਨੇ ਅਰਕ ਕੇ ਰਹਤਾ ਹੈ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
ਵਾਸਤੇ ਜਲੇ ਹੂਏ ਬਾਜੂਤ ਕੇ ਅਗਰ ਚੇ ਤਮਾਮ ਖਾਲ ਗਿਰ ਗਈ ਹੋ
ਉਸੀ ਵਕਤ ਤਸਕੀਨ ਕਰੇ ਰਾਲ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਗ-
ਰਮ ਕਰਕੇ ਡਾਲੇਂ ਔਰ ਬੁਲਬੁਲਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ-
ਕਿ ਬਹੁਤ ਜਖਮ ਖਬੀਸ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮਾਨਿੰਦ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਔਰ ਗਿ[illegible]

ਏਉਸਕੇ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਸੇਰ ਭਰ ਲੋਦਹ ਪਠਾਨੀ
ਅਜਵੀਂਦ ਫਟਕੜੀ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਸਬਜ਼ ਨੌ ਮਾ-
ਸਾ ਪਤੀ ਨੀਬ ਕੀ ਪਾਉ ਸੇਰ ਸਬ ਦਵਾ ਕੂਟ ਕੇ ਕਰਸ ਕਰਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ
ਜਲਾ ਕਰ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਰਖੇਂ ਰੂਈ ਪੁਰਾਨੀ ਆਲੂਦਹ ਕਰਕੇ ਜਖ਼
ਮ ਪਰ ਰਖੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਜਖ਼ਮ ਕਾਨ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ
ਅਕਸਰ ਲੜਕੋਂ ਕੋ ਯਹ ਆਰਜ਼ਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਨਖ
ਏਕ ਚੀਜ਼ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਹੈ ਔਰ ਹਿੰਦੂ ਲੋਗ ਉਸ ਕੋ ਇਸਤਿਹਮਾਲ ਕ-
ਰਤੇ ਹੈਂ ਸਾਬ ਪੇਸ਼ਾਬ ਲੜਕੇ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕਰ ਮਲੇਂ ਏਕ ਸਾਇ
ਤ ਸੋਜ਼ਸ਼ ਹੋਤੀ ਹੈ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਨਿਹਾਇਤ ਆਰਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ।
ਦਵਾਈ ਕਿ ਅਕੂਤਾ ਕੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਸਪਾਰੀ ਛਾਲਿਆ ਚਾਰ ਅਦਦ
ਕਥ ਭਲਾਵਾਂ ਚਾਰ ਅਦਦ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਮਾਸ਼ਾ ਹਡੀ ਸਿਰ ਆਦਮੀ
ਕੀ ਏਕ ਕਿਤਾ ਮੇਂ ਚਾਰ ਉਂਗਲੀ ਮਿਕਦਾਰ ਸਿਪਾਰੀ ਵ ਭਿਲਾਵਾਂ ਉਸਤ
ਖਾਨ ਕੋ ਲੇਂਡੀ ਖੁਸ਼ਕ ਗਾਪੇ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇਂ ਸਬ ਕੋ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਬਾਰੀਕ ਕ
ਰੇਂ ਆਧ ਪਾਉ ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਅਕੂਤਹ ਪਰ ਲਗਾਵੇਂ ਅਗਰ
ਚੇ ਕਿਸੀ ਦਵਾ ਸੇ ਫਾਇਦਾ ਨ ਹੂਆ ਹੋ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ।
ਦਵਾਈ ਕਿ ਅਕੂਤਹ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇਂ - ।ਕੁਚਲਾ ਗਿਆਰਹ ਤੋਲਾ
ਫਟਕੜੀ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਕਥ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਤੂਤੀਆ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਸਾਬ ਗਾਏ
ਕੇ ਘੀ ਕੇ ਮਰਹਮ ਬਨਾਵੇਂ। ਤਰਕੀਬ ਕਿ ਕੀੜੇ ਜ਼ਖਮ ਮੇਂ ਪੜ
ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਪੋਦੀਨਾ ਨਹਰ ਕਾ ਉਸ ਪਰ ਲਗਾਵੇਂ ਔਰ ਦਵਾ ਕੀੜੇ ਮਾਰਨੇ
ਕੀ ਕਿ ਜੋ ਕਾਨ ਕੇ ਕੀੜੋਂ ਮੇਂ ਦੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ਯਹਾਂ ਭੀ ਇਸਤਿਹਮਾਲ ਕਰੇਂ।
ਦਵਾਈ ਕਿ ਅਕੂਤਹ ਕੋ ਮੁਫਾ ਹੈ ਸਪਾਰੀ ਹਲਦੀ ਹਰ ਦੋ ਜਲਾ
ਈ ਹੂਈ ਬਾਬਚੀ ਜਲੀ ਹੂਈ ਹਰ ਏਕ ਛੇ ਛੇ ਤੋਲਾ ਰਾਲ ਵ ਮਹਿੰਦੀ
ਵ ਕਥ ਪਾਪੜੀਆ ਸੁਹਾਗਾ ਭੁਨਾ ਹੂਆ ਏਲੂਆ ਫਟਕੜੀ ਭੁਨੀ
ਹੂਈ ਹਰ ਏਕ ਨੌ ਮਾਸ਼ਾ ਦਾਲ ਮਸੂਰ ਪੋਸਤ ਜਲਾ ਹੂਆ ਸਾਢੇ ਚਾਰ
ਤੋਲਾ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਚਾਰ ਮਾਸ਼ਾ ਸਬ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਸਰਸੋਂ

ਕੇਤੇਥਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਪੱਤੇ ਛਾਕਕੇ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਤਕੀ ਜਾਨਬ ਅਰੂ
ਤਹਕੇ ਬਾਂਧੇਂ ਸੁਬਹਕੇ ਬਾਦ ਆਠ ਪਹਿਰਕੇ ਖੋਲ੍ਹੇਂ ਫਿਰ ਪਤੇ
ਛਾਕਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬਾਦਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਯਹ ਤੇਲ ਦਵਾਕਾ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ
ਕਿ ਨਾਫਿਆਵ ਮੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ਯਕਿ ਅਭੂਤਹਰੋ ਮੁਜਰਬ
ਹੈ ਖਲੀ ਤਿਲੀਂਕੀ ਰੋਗ ਦਰਿਆਕੀ ਦੋਨੋਂ ਬਰਾਬਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ
ਪਾਨੀ ਮੈਂ ਉਸਕਾ ਹੁਜਮ ਕਰਕੇ ਬਾਂਧੇਂ ... ਸੁਬਹ ਤਾ ਸ਼ਾਮ ਦੋ ਤੀਨ
ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਦਵਾ ਮੋਟੀ ਯਾਨੇ ਦਲਦਾਰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ
ਬਾਂਦਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਜਲਦ ਖੁਸ਼ਕ ਨ ਹੋ ਤਰ ਰਹੇ॥

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਦਵਾਈ ਬਰਸ ਯਾਨੇ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਔਰ ਦਾਦ ਕੇ॥

ਜਾਨਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਬ
ਕਿ ਤਮਾਮ ਬਦਨ ਮੇਂ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ
ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿਫਤ ਤਿਲਾ ਕਿ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਬੋਹੜ ਕਾ ਦੂਧ
ਕਿ ਜਿਸਕੀ ਸ਼ਾਖ ਬਾਰੀਕ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਪਰ ਮਲੇਂ ਨੂਦ
ਸੂਜ ਜਾਏਂਗੇ ਸੁਫੈਦੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਭਲਾਵਾ ਕਾ ਸਹਦ ਭੀ ਯਹੀ ਅਮ-
ਲ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਏਕ ਸੇਰ ਪਤੀ ਨੀਬ ਕੀ ਸਾਈਦਾ ਕਰਕੇ ਖਿ-
ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਉਸ ਮੌਜਆ ਕੋ ਸਾਥ ਪਤੀ ਨੀਬ ਕੇ ਧੋਵੇਂ ਬਾਬਚੀ ਰੋਗ਼ਨ
ਤੋਲਾ ਪੀਸਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਮੁਜੀਠ ਦਚੀਤਿਆ ਸੁਹਾਗਾ॥ ਬਾਰੀਕ
ਕਰਕੇ ਸਾਥ ਸਿਰਕਾ ਅੰਗੂਰੀ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ
ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਔਰ ਦਾਂਦ ਔਰ ਖਾਰਸ਼ਤ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ॥ ਯਨਾਰੇਲ
ਕੀ ਛਾਲ ਜਖਤ ਜੇਰ ਭੂਰ ਪਨਵਾੜ ਕੇ ਬੀਜ ਔਰ ਗਿਹੋਂ ਹਰ ਏਕ
ਛੈ ਤੋਲਾ ਤੂਤੀਆ ਚੀਤਿਆ ਦਰੌਸਾਦਰ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸਿਵਾ
ਏ ਗੇਹੂੰ ਕੇ ਸਬ ਕੋ ਜੌਕੂਬ ਕਰੇ ਮਿਟੀ ਕੀ ਦੇਗ ਮੇਂ ਡਾਲੇਂ ਏਕ ਪਿ-
ਆਲਾ ਚੀਨੀ ਕਾ ਯਾ ਤਾਂਬੇ ਕਾ ਕਲਈਦਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਦਵਾ
ਮੇਂ ਰਖ ਦੇਵੇਂ ਏਕ ਹਾਂਡੀ ਬਕਦਰ ਮੂੰਹ ਦੇਗ ਕੇ ਰਖ ਕਰ ਅੰਦਰ

ਹਾਂਡੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਭਰ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਜਾਂਸ ਮੂੰਹ ਦੇਗਚਾ ਕੋ ਮਿਟੀ ਔਰ ਕਪ-
ੜੇ ਸੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਚੂਹਲੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾ ਕਰ ਆਂਚ ਕਰੇਂ ਅਰਕ ਪਿਆ-
ਲੇ ਮੇਂ ਜਮਾ ਹੋਗਾ ਅਰਜ਼ੋਂ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੋ ਮਲੇਂ ਦੂਸਰੀ ਬਾਰ ਭੀ ਉਸ ਦ-
ਵਾ ਸੇ ਅਰਕ ਲੇਵੇਂ ਅਵਲ ਵ ਦੋਮ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ।।
ਪਨਵਾਰ ਕੇ ਬੀਜ ਆਮਲਾ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਕੂਟ ਕੇ ਤਰ ਕਰੇਂ ਸੁਬਹ
ਕੋ ਪੀਸ ਕੇ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਸਾਤ ਰੋ-
ਜ਼ ਲਗਾਵੇਂ ਏਕ ਰੋਜ਼ ਨਾਗਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਅਜ਼ਵਾਇਨ
ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਹਾਲੋਂ ਦੋਨੋਂ ਦਵਾਓਂ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਬਰੂਨ ਕੂਟੇ
ਮਿਲਾਵੇਂ ਅਵਲ ਰੋਜ਼ ਚਾਰ ਰਤੀ ਹਮਰਾਹ ਦੂਧ ਗਾਏ ਕੇ ਖਿਲਾ-
ਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਪਾਂਚ ਰਤੀ ਇਸੀ ਤਰਹ ਚੌਧਵੇਂ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਏਕ ਰਤੀ
ਬੜ੍ਹਾਵੇਂ ਫਿਰ ਚਾਲੀਸ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਸਤਰਹ ਰਤੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੇਵੇਂ
ਕਿ ਚਾਲੀਸ ਰੋਜ਼ ਤਮਾਮ ਹੋਂ ਛਾਲੂ ਪਰ ਬਰਨਾ ਕੀ ਕਿ ਦਵਾਈ
ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਮਰਾਹ ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਸੁਫੈਦੀ ਪਰ ਮਲੇਂ ਹਰ ਰੋ-
ਜ਼ ਤੀਸਰਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ।।ਛਪਕਲੀ ਹਮਰਾਹ
ਗੋਸ਼ਤ ਬਕਰੇ ਕੇ ਪਕਾਵੇਂ ਫਿਰ ਉਸ ਛਪਕਲੀ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਡਾਲੇਂ ਬਕ-
ਰੀ ਕੇ ਗੋਸ਼ਤ ਮੇਂ ਸਾਥ ਮੁਸਾਲਿਆ ਕੇ ਪਕਾ ਕਰ ਮਰੀਜ਼ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ
ਅਗਰ ਬੀਮਾਰ ਆਗਾਹ ਨ ਹੋ ਬਾਜ਼ੇ ਖਿਚੜੀ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਛਪਕਲੀ
ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਖਿਚੜੀ ਖਿਲਾਤੇ ਹੈਂ ਅਲਗਰਜ਼ ਬਹੁਤ ਆਦਮੀ
ਫਾਇਦਾ ਇਸਕਾ ਬਿਆਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਲਾਤਾਲਾ ਹਰ ਏਕ ਸ਼ੈ ਪਰ
ਕਾਦਰ ਹੈ। ਦੀਗਰ ।।ਹੜਤਾਲ ਵਰਕੀ ਬਗਦਾਦੀ ਏਕ ਹਿ-
ਸਾ ਬਾਬਚੀ ਦੋ ਹਿਸਾ ਹਰ ਏਕ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਸੁਰਮੇ ਕੀ ਮਾਨਿੰਦ ਪੀਸੇ
ਦਰਿਆ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਚਾਰ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾ ਕਰ
ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਦਾਗ ਪਰ ਔਰ ਦਾਦ ਪ-
ਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ।।ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਔਰ ਤ-
ਪ ਰੋਗ ਬਾਈਆ ਕੋ ਮੁਜਰਬ ਵ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਬਿਛਨਾਕ ਤੂਤ ਆਕਸ

ਧਤੂਰਹ ਸਿਆਹ ਕੇ ਬੀਜ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਗਾਂਜਾਂ ਕਿ ਜਿਸ
ਸੇ ਨਸ਼ਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜ਼ੰਗਾਰ ਜੁਮਲਾ ਛੈ ਦਵਾਈ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਰਖੇਂ ਵਕ-
ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਕਦਰ ਮਾਸ਼ ਕੇ ਬਾਂਧ ਕਰ
ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਮਹੀਨੋਂ ਔਰ ਬਰਸੋਂ ਖਿਲਾਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਮਰਜ਼ੇ ਕੁਹਨ
ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਕਿ ਮਰੀਜ ਲਾਦਵਾ ਹੈ ਤੀਨ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ
ਮੇਂ ਦਫਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਬੇਹਤਰ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੰਗਾਰ ਕੋ ਘਰ ਮੇਂ ਬਨਾ ਲੇਵੇਂ ਤ-
ਰੀਕਾ ਬਨਾਨੇ ਜ਼ੰਗਾਰ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਤਾਂਬੇ ਕਾ ਬੁਰਾਦਾ ਪਾਉ ਸੇਰ ਸਿਰਕਾ
ਅੰਗੂਰੀ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਿ ਸਿਰਕਾ ਊਪਰ ਬੁਰਾਦਹ ਕੇ ਏਕ
ਉਂਗਲ ਹੋ ਔਰ ਨੌਸਾਦਰ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਚੀਨੀ
ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਅਗਰ ਬਨਾਵੇਂ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਔਰ ਕਿ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨੀ-
ਚੇ ਆਫਤਾਬ ਕੇ ਰਖੇਂ ਰਾਤ ਕੋ ਕਿਸੀ ਗਰਮ ਜਗਹ ਮੇਂ ਚੂਲ੍ਹੇ ਪਰ ਕਿ ਨੀਚੇ
ਉਸ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਆਗ ਰਹੇ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਹ ਖ਼ੂਬ ਬਨਤਾ ਹੈ-
ਫਿਰ ਜ਼ੰਗਾਰ ਕੋ ਦਾਖ਼ਲ ਦਵਾ ਕਰੇਂ ਵਜ਼ਨ ਦਵਾ ਬਰਾਬਰ ਤਕ ਦੇ ਸਕਤੇ
ਹੈਂ ਅਗਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਰਖੇਂ ਯਹ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਮਗਰ ਜਲਦੀ ਨਰ
ਸੁੰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਫੂਫ ਕਰ ਕੇ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਗੋਲੀ
ਬਨਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਅਗਰ ਜ਼ੰਗਾਰ ਘਰ ਕਾ ਨ ਮਿਲ ਸਕੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਾ
ਜ਼ੰਗਾਰ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇਂ ਸਹਵਤ ਔਰ ਭੂਖ ਕੋ ਭੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ। ਦਵਾਈ
ਕਿ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਜਮਾਲਗੋਟਾ ਔਰ ਰਾਈ ਹਰ ਏਕ ਪੀਸ ਕੇ
ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ । ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਤਮਾਮ ਬਦਨ ਕੇ
ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਮਰਦ ਮੁਹਤਬਰ ਕੇ ਇਸ ਮਰਜ਼ ਮੇਂ ਮੁਬਤਲਾ ਹੁਆ ਥਾ ਸੇਹ-
ਤ ਹੁਈ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਭੀ ਦੀਆ ਫਾਇਦਾ ਕੀਆ- ।ਪਿਤ ਪਾਪੜਾ ਸਾਹਤ
ਰ ਤੋਲਾ ਅਜਮੂਦ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਤਾਲੀਸ ਨੌ ਮਾਸ਼ਾ ਆਕਰਕਰਹਾ ਬੀਜ ਸੋਲੇ
ਚਨ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸਬ ਦਵਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਅੱਵਲ ਰੋਜ਼ ਏਕ ਮਾਸ਼ਾ
ਖਿਲਾਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਆਧ ਮਾਸ਼ਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੇਂ ਕਿ ਚਾਰ ਮਾਸ਼ਾ
ਤਕ ਪਹੁੰਚੇ ਚਾਰ ਮਾਸ਼ਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਖਾਤੇ ਰਹੇਂ ਤਾਂ ਸਬ ਚਾਲੀਸ ਰੋਜ਼ ਦਵਾਈ

ਖਾਈਜਾਵੇ ਤੁਰਸੀ ਵ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇਂ ਛੈ ਮਹੀਨੇ ਤਕ ਬਾਦ ਅਛੇ
ਹੋਨੇਕੇ ਅਵੇਂ॥ ॥ ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤੇ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ
ਅਸਬੰਦ ਸੇ ਖਤਨੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸੁਹਾਗਾ ਤੂਤੀਆ ਮੁਜਾਵੀ ਜਾਫਰਾਨ
ਆਮਲਾ ਹਰ ਏਕ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਅਵਲ ਆਮਲਾ ਅਸਬੰਦ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਤ-
ਰ ਕਰੇਂ ਸੁਬਹਾ ਕੋ ਪਾਨੀ ਆਮਲੇ ਸੇ ਦੋਨੋ ਕੋ ਖੂਬ ਪੀਸੇਂ। ਸੁਹਾਗਾ ਵ
ਜਾਫਰਾਨ ਇਸ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇਂ ਔਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਛਾਲ
ਦਰਖਤ ਭੁਲਰ ਬਾਲਾ ਕੇ ਬੀਜ ਦੋਨੋ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਏਕ ਹਥੇਲੀ ਭਰ
ਸੁਬਹਾ ਕੋ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ਸਾਥ ਖਿਲਾਵੇਂ ਚਾਲੀਸ ਰੋਜ ਤਕ ਭੁਲਨ ਹਰ
ਦਰ ਕਿਚਾਹੇਂ ਖਿਲਾਵੇਂ ਸਾਥ ਬਹੁਤ ਘੀ ਕੇ ਰਾਤ ਕੋ ਜੋ ਕੁਛ ਕਿ ਮੁਜਸਰ
ਆਵੇ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇ ਛੀ
ਪਕੇ ਔਰ ਵਹਜਿਆਹ ਵ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜਲਦ ਤਦਾਰ
ਕ ਇਸਕਾ ਕਰੇਂ ਮੂਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਦਹੀ ਖਟੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਧੂਪ ਮੇਂ ਉਸ ਉਜਵ ਕੋ ਰਖੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਸੁਹਾਗਾ
ਭੁਨਾ ਹੂਆ ਮੂਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਦੋਨੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪਾਨੀ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਪੀਸੇਂ ਔਰ
ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਬਾਬਚੀ ਵ ਮੂਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਸਾਥ ਸਿਰਕਾ ਕੇ ਪੀ-
ਸ ਕੇ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਸਬਨੀਮ ਕਿ ਊਪਰ ਘਾਸ ਵਗੈਰਾ ਕੇ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਮਲੇਂ ਔਰ ਅਗਰ ਚਨੇ ਕੇ ਸਾਗ ਪਰ ਸੇ ਲੇਕਰ ਲਗਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਫਾਇ-
ਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਬਾਬਕਬੀਦਨ ॥ਕਿ ਹਿੰਦੀ
ਮੇ ਦਾਦ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਅਸਲੀ ਇਲਾਜ ਤਨਕੀਆ ਮਾਦਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਸੰਦਲ
ਸੁਰਖ ਸੁਹਾਗਾ ਅਫ ਫੂਨਤੀ ਨੋਂ ਬਰਾਬਰ ਸਾਥ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕੇ ਘਿਸ
ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਅਵਲ ਮੁਕਾਮ ਦਾਦ ਕੇ ਜੰਗਲੀ ਚਿੰਪਲੇ ਸੇ ਯਾ ਔਰ ਕਿ-
ਸੀ ਚੀਜ ਖੁਰਖੁਰੀ ਸੇ ਖੁਜਲਾ ਕਰਕੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਦਵਾ ਲਗਾਵੇਂ ਅਫਤ
ਬ ਮੇਂ ਬੈਠੇਂ ਦੋ ਮਰਤਬਾ ਜੇ ਜਿਆਦਾਹ ਇਤਿਆਜ ਨ ਹੋਗੀ ਯਹ ਦਵਾ ਨਹੀ
ਛੂਟਤੀ ਜਬ ਤਕ ਅਛਾ ਨ ਹੋਲੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਹਰ ਜਗਾਹ ਕਿ ਦਾ-
ਦ ਹੋ ਲਗਾ ਦੇਵੇ ਆਮਲਾ ਮਦਾਰ ਕੇ ਫੂਲ ਤੁਖ਼ਮ ਪਨਵਾੜ ਖੱਧੀ ਦੇਖੀਏ ਅ

ਲਗਾਵੇਂਪੀਸੇਂਔਰਸੁਖਾਵੇਂਇਨਖੁਸੀਆਪਰਇਸਤਿਮਾਲਨਕਰੇਂਅ-
ਗਰਮਦਾਰਕੇਫੂਲਨਹੋਂਤੋਪਤੇਉਸਕੇਕਾਫੀਹੈਂਅਗਰਦਹੀਨਹੋਮੁ
ਜਾਇਕਾਨਹੀਂ। ਦੀਗਰ ''ਰੀਧਕਤੂਤੀਆਆਮਲਾਪਨਵਾੜ
ਕੇਬੀਜਰੋਗਥੋੜੀਕਿਜਿਸਸੇਚਨੇਭੁਨਤੇਹੈਂਸਬਬਰਾਬਰਲੇਕਰ
ਕਪੜੇਮੇਂਛਾਨਕਰਪਾਨੀਮੇਂਮਿਲਾਕਰਦਾਦਔਰਛੀਪਪਰਤਿਲਾ
ਕਰੇਂਹਰਰੋਜ਼ਤੀਨਬਾਰਛੀਪਪਰਮਲਕਰਆਫਤਾਬਮੇਂਬੈਠੇਂ।
ਦੀਗਰ ''ਦਵਾਕਿਦਾਦਕੋਬਖੂਬੀਦਫਾਕਰੇਸੀਂਹੇਕਾਮਗਜ਼
ਕੂਟਕੇਨਚੋੜੇਂਬਾਰੀਕਕਰਕੇਮਿਲਾਕਰਤੀਨਰੋਜ਼ਰਖੇਂਕਿਜੋਸ਼ਆਵੇ
ਪਸਦਾਦਕੋਛੀਲਕਰਯਹਦਵਾਮਲੇਂਆਫਤਾਬਮੇਂਬੈਠੇਂਅਗਰਦਾਦ
ਬਹੁਤਗਲੀਜ਼ਔਰਮੋਟਾਹੋਪਹਲੇਪਛਨੇਲਗਾਕਰਖੂਨਖੈਂਚਡਾ-
ਲੇਂ। ਦੀਗਰ ''ਪਨਵਾੜਕੇਬੀਜਚਕਾਦੰਹੀਮੇਂਮਿਲਾਕਰਤਿਲਾ
ਕਰੇਂਪਹਿਲੇਦਾਦਕੋਕਿਸੀਚੀਜ਼ਸੇਖੁਜਲਾਵੇਂਮੈਨਫਲਬਾਰੀਕਕਰਕੇ
ਤਿਲਾਕਰੇਂਸਾਬਪਾਨੀਸਰਦਕੇਦੋਤੀਨਬਾਰ। ਦੀਗਰ ''
ਸਰੇਸ਼ਮਲੇਂਔਰਨਉਤਾਰੇਂਜਬਤਕਕਿਦਾਦਦਫਾਨਹੋ। ਦੀਗਰ
''ਨੀਲਾਥੋਥਾਸਾਬਅਰਕਲੇਮੂੰਕੇਪੀਸੇਂਔਰਤਿਲਾਕਰੇਂਲੇਕਨ
ਇਸਦਵਾਸੇਵਰਮਜ਼ਾਹਰਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ''ਵਾਸਤੇਦਾਦ
ਅਕੂਤਾਕੇਮੁਫੀਦਹੈਏਰਨੇਗੋਂਹੇਯਾਨੇਜੰਗਲੀਉਪਲੇਏਕਸੇਰਹ-
ੜਤਾਲਸਾਢੇਸਤਤੋਲੇਤਿਲੀਕਾਤੇਲਏਕਸੇਰਹਰਤਾਲਕੋਰੋਗਨਮੇਂ
ਹਲਕਰੇਂਏਕਬਰਤਨਮੇਂਤੈਬਤੈਰਖਕੇਗਿਲਹਿਕਮਤਕਰਕੇਬਤ
ਰੀਕਚੋਆਪਤਾਲਜੰਤਰਮੇਂਖੈਂਚੇਂਦੋਤੀਨਮਰਤਬਾਸੇਜ਼ਿਆਦਾ
ਹਾਜਤਨਹੋਗੀ। ਦੀਗਰ ''ਅਸ਼ਕਸਾਬਸਿਰਕਾਅੰਗੂਰੀ
ਕੇਮਿਲਾਕੇਤਿਲਾਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ''ਫੁਟਕੜੀਪਾਰਾਤੀਧਕਮਨ
ਸਲਜੀਰਾਆਂਬਾਹਲਦੀਹੜਤਾਲਏਲੂਆਮਿਰਚਚਾਰਪਹਿਰਖ-
ਰਲਕਰੇਂਇਸਕੋ ਮਾਹੀਰ ਖਰਤਕਹਤੇਹੈਂ। ਦੀਗਰ ''
ਵਾਸਤੇਖੁਰਖੁਰੇਹੋਨੇਜਲਦਔਰਫਸਾਦਜਾਹਰਜਲਦਕੇਮੁਫੀਦ

ਪੈ ਏਕ ਘੜ੍ਹਾ ਮਿਟੀ ਕਾ ਲੇਕਰ ਜੰਗਾਲੀ ਓਪਲੇ ਇਸ ਮੇਂ ਭਰੇਂ ਕਿ ਚਾਰ
ਉਂਗਲੀ ਖਾਲੀ ਰਹੇ ਏਕ ਥਾਲੀ ਫੂਲ ਕੀ ਇਸ ਕੇ ਊਪਰ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਏ-
ਕ ਗੜ੍ਹਾ ਖੋਦ ਕਰ ਜੰਗਾਲੀ ਓਪਲੇ ਭਰ ਕਰ ਨੀਚੇ ਪਿਆਲੀ ਰਖ ਕ
ਰ ਦੇਗ ਯਾਨੇ ਘੜ੍ਹੇ ਕੋ ਰਖੇਂ ਫਿਰ ਉਸ ਕੇ ਓਪਲੇ ਭਰ ਕਰ ਸੁਲਗਾ ਕੇ ਆਗ
ਦੇਵੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਜੋ ਅਰਕ ਕਿ ਪਿਆਲੀ ਮੇਂ ਜਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਲਹਦਾ ਕਰ ਲੇ
ਵੇਂ ਵਹੁ ਗਾੜ੍ਹਾ ਹੋਗਾ ਥੋੜਾ ਦਾਦ ਪਰ ਮਲੇਂ ਬਾਦ ਖੁਜਲਾਨੇ ਦਾਦ ਕੇ ਅਗਰ
ਘੜਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਓਪਲੇ ਸੇ ਭਰਾ ਹੋ ਚੂਲੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾ ਕਰ ਬੀਚ ਉਸ ਕੇ
ਪਿਆਲੀ ਰਖ ਕਰ ਅਰਕ ਲੇਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਦਾਦ ਕੇ
ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਆਮਲਾਸਾਰ ਗੰਧਕ ਕਥ ਪਨਵਾੜ ਕੇ ਬੀਜ ਸੁਹਾ
ਗਾ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਇਮਲੀ ਕੇ ਬੀ
ਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਭਲ ਕੇ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਬੋਲ ਕਿ ਦਵ
ਮੇਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਸਾਬ ਜਿਰਕਾ ਤੇਜ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦਾਦ ਕੋ ਖੁਜਲਾ ਕਰ ਲ-
ਗਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚਰਬੀ ਮੁਰਗਾਬੀ ਬਰਾ ਤੋਲਾ ਚਰਬੀ ਕੋ ਪਿਘ
ਲਾ ਕਰ ਸੰਧੂਰ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਖਰਲ ਮੇਂ ਦਸ ਤਹ ਨੀਬ ਸੇ ਸਾਤ
ਰੋਜ਼ ਖਰਲ ਕਰ ਕੇ ਨਿਗਾਹ ਰਖੇਂ ਊਪਰ ਉਸ ਕੇ ਇਸਤਮਾਲ ਕਰੇਂ ॥
ਅਦਵੀਆ ਦਾਦ ਕਿ ਤਮਾਮ ਬਦਨ ਮੇਂ ਮੁਨਤਸ਼ਿਰ ਹੋ ਕਿਸੀ ਇਲ
ਜ ਸੇ ਨ ਜਾਨਾ ਹੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਦੋ ਤੀਨ ਦਸਤ ਭੀ ਆਤੇ ਹੈਂ ਬੋਹੜ ਖਰਦਾ
ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਟੁਕੜੇ ਗੋਲ ਕਾਟੇਂ ਔਰ ਚਾਵਲ ਕਿਸ਼ਾਲੀ ਮੇਂ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਜਿਸ
ਕੋ ਧਾਨ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਮਟਕਾ ਬੜਾ ਲੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਏਕ ਤੈ ਬੋਹੜ ਕੀ ਬਛ
ਵੇ ਊਪਰ ਉਸ ਕੇ ਚਾਵਲ ਯਾਨੇ ਧਾਨ ਬਿਛਾਵੇਂ ਫਿਰ ਬੋਹੜ ਬਿਛਾਵੇਂ
ਔਰ ਉਸ ਪਰ ਧਾਨ ਬਿਛਾਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤਹ ਬਰ ਤਹ ਰਖੇਂ ਫਿਰ
ਪਾਨੀ ਇਸੀ ਕਦਰ ਡਾਲੇਂ ਕਿ ਸਬ ਛਪ ਜਾਵੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਯਾ
ਪਾਂਚ ਰੋਜ਼ ਰਖ ਛੋੜੇਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਧਾਨ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਰਿੜ੍ਹਵੇ ਇਸ ਕੇ
ਬਨਾਵੇਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਤੋਲੇ [illegible] ਤਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਖਿਲਾਵੇਂ ਚੰਦ ਮਹੀਨੇ
ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਮਾਦਾ ਕੋ ਤੋੜੇ ਸਾਬ ਮਦਵਖੁਦ ਕਾ ਕੇ ਜੁਜ਼ ਅਵਲ ਮੈਂ ਦਾਗ ਕੇ ਤੀ

ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ।

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਦਵਾਈ ਮੱਸਾਹ ਕੇ ॥

ਫੌਂਕ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਪੜੇਪਕ
ਬਲਕੇਕੀ ਕੇ ਉਸ ਕੀ ਰਗੋਂ ਪਰ ਚੂਨਾ ਮਲ ਕੇ ਬਤੀ ਕੇ ਮਾਨਿੰਦ ਬਨਾਕ
ਰ ਮਸਹ ਪਰ ਮਲੇਂ ਪਹਿਲੇ ਨਾਖੁਨ ਸੇ ਖੁਜਲਾ ਲੇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਮੁਦਤ
ਮੇਂ ਸਬ ਰਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਂ ਅਗਰ ਬੜੇ ਹੋਂ ਦੋ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਸਬ ਕਤਾ ਹੋ
ਜਾਵੇਂ। ਫਸਲ ।।ਅੰਦਰ ਮੁਹਾਸਾ ਨਕਛੂਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ
ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਧੋ ਦੇਵੇਂ ਖਾਲੀ ਨਿਮਕ ਭੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਅਨਜ
ਰੂਤ ਰੂਮੀ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪਾਨੀ ਸੇ
ਧੋਵੇਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਅਸਰ ਮੁਹਾਸਾ ਕੁੱਲੀਆ ਨ ਰਹੇਗਾ।

ਬਾਬ ਫਟਜਾਨੇ ਔਰ ਖੁਰਖੁਰਾ ਹੋਜਾਨੇ ਜਲਦ ਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ

ਦੂਧ ਬੜ ਕੇ ਦਰਖਤ ਕਾ ਵਾਸਤੇ ਫਟਜਾਨੇ ਹਥੇਲੀ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ -
ਮਲੇਂ ਔਰ ਮੋਮ ਰੌਗਨ ਲਗਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਛਾਜਨ ਕੋ ਦੂਰ
ਕਰੇ ਯਹ ਮਰਜ਼ ਐਸਾ ਹੈ ਕਿ ਹਥੇਲੀ ਹਾਥ ਮੇਂ ਯਾ ਪੈਰ ਮੇਂ ਦਰਸਤੀ
ਹੋਤੀ ਹੈ ਖਾਲ ਉਸ ਕੀ ਨਿਕਲਤੀ ਹੈ ਦੂਧ ਬਕਰੀ ਕਾ ਯਾ ਗਾਇ ਕਾ ਅ
ਦਸੇਰ ਲੇਕਰ ਤੀਨ ਜੋਸ਼ ਦੇਵੇਂ ਬਕਦਰ ਨੌ ਮਾਸ਼ਾ ਸਿਰਕਾ ਅੰਗੂਰੀ ਡ
ਲੇਂ ਜਬ ਦੂਧ ਫਟ ਜਾਏਗਾ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਸਾਫ ਉਸ ਕਾ ਛਾਨ ਕਰ
ਸ਼ੀਸੇ ਮੇਂ ਭਰ ਰਖੇਂ ਉਸ ਕੋ ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਅਦਾਰ ਕਾ ਦੂਧ
ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਕਦਰੇ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ
ਔਰ ਮਲੇਂ ਛਾਜਨ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ।।ਵਾਸਤੇ ਖਸ਼ੂਨ
ਤ ਜਿਲਦ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋ ਗਜ ਫਰਾਮ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਮੋਠ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ
ਬਹਿੰਗਾ ਰਾਲ ਮੁਰ [illegible] ਤੇਲ ਹਰਤਾਲ ਲੋਦਹ ਕਮੀਲਾ ਗੋਪਕ ਅ
ਮ [illegible] ਸਾਫ ਕੇ ਸਭ ਛਾਨ ਕਰ ਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਪਾਰਾ ਗੰਧਕ ਹਲਦੀ
ਸਭ [illegible] ਦਹ ਦਵਾ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾਰਾ [illegible] ਕ-

ਜ਼ਲੀਕਰਕੇਸੇਹ ਚੰਦ ਯਾਨੇਤਿਗਨੀ ਤਿਲੀਕੇਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਖ਼ਾ-
ਰਿਸ਼ਤ ਕਿਸੀ ਕਿਸਮ ਕੀ ਹੋ ਔਰ ਦਾਦ ਔਰ ਅਕੂਤਹ ਮਲ੍ਹੇ, ਇਸ
ਕੇ ਸੇ ਦੂਰ ਹੋ ਦਾਤੂ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਫਟਨੇ ਜਿਲਦ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਮਹਿੰਦੀ
ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮਾਦ ਕਰੇਂ ਬਾਦ ਤੀਨ ਚਾਰ ਘੜੀ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ
ਕੇ ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਮਲੇਂ ਉਸਕੋ ਕੁਵਤ ਦੇਗੀ ਔਰ ਫਟਨੇ ਸੇ ਬਾਜ਼ ਰਹੇ।

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਖੂਨ ਕੇ

ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਸਖ਼ਤੀ ਔਰ ਕਜੀ ਨਾਖੂਨ ਮੇਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਤਨ
ਕੀ ਆਬ ਦਨ ਕਾ ਕਰ ਲੇਨਾ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਯਹ ਦਵਾ ਲਗਾਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਹੜਤਾਲ ਮਵੀਜ਼ ਮਨਕੀ ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ
।ਸਾਬਰੋਗਨ ਗੁਲ ਕੇ ਪਾਰੇ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਲੇਂ ਵਕਤੇ ਕਿ ਪਾ-
ਰਹ ਖ਼ਾਕਿਸਤਰ ਹੋਕਰ ਰੋਗਨ ਮੇਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਅਗਰ ਪਾਰੇ ਕੋ ਪਹਿ-
ਲੇ ਮਾਰ ਲੇਵੇਂ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਔਰ ਤਰੀਕਾ ਮਾਰਨੇ ਪਾਰੇ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਅ-
ਰਕ ਬਰਗ ਪਾਨ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਮਸਕਹ ਛੇੜੀ
ਕਾ ਨਾਖੂਨ ਪਰ ਜ਼ਮਾਦ ਕਰੇਂ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਲਕੜੀ ਮਦਾਰ ਕੀ ਜਲਾਵੇ
ਔਰ ਧੂਆਂ ਉਸਕਾ ਨਾਖੂਨ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾਵੇਂ।

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਦਵਾਈ ਖ਼ਾਰਿਸ਼ਤ ਕੇ-

ਰੀਧਕ ਆਮਲਾ ਸਾਰ ਛੈ ਮਾਸਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਗੁੰਡੂ ਜਿਆਹ ਤੀਨ ਤੋਲ
ਪਾਉ ਸੇਰ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਭੂਨਾਵੇਂ ਔਰ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਰਖਕਰ ਨਚੋੜੇਂ
ਰੋਗਨ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਹਲਵਾ ਨੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਖ਼ਾਰਿ-
ਸ਼ਤ ਬੜੀ ਜਾਤੀ ਰਹੇ ਬੇਹਤਰ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਸ਼ਤ ਨ ਖਾਵੇਂ।
ਦੀਗਰ ।ਤਰੀਕਾ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨੇ ਪਾਰੇ ਕਾ ਕਿ ਦਵਾਈ ਖੁਜਲੀ
ਮੇਂ ਕਾਮ ਆਤਾ ਹੈ- ਪਾਰੇ ਕੋ ਮਹਿੰਦੀ ਕੀ ਪਤੀ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋਣ ਤਕ ਰਹੇ ਥੋ-
ੜਾ ਪਾਨੀ ਡਾਲ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਯਾ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਪੀਸੇਂ ਇਸ ਕਦਰ ਕਿ ਪਾ-
ਰਹ ਮਿਸਲ ਖ਼ਾਕਿਸਤਰ ਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ।ਸ਼ਕਰ ਸੁ-
ਰਖ ਦੋ ਸੇਰ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋਗਨ ਗਾਉ ਦੋ ਸੇਰ ਸ਼ਾਹੀ ਚੌਂਕ ਡੇਢ ਸੇਰ ਸ਼ਾਹੀ ਰੋ-

ਕਕੋ ਪੀਸਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਛਾਨੇਂ ਸਬਦਵਾ ਕੋ ਮਿਲਾਕੇ ਗੋਲੀ ਤੀਨ ਬਾਂਧੇਂ
ਅਗਰ ਨ ਬੰਦ ਸਕੇ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇਂ ਬਤੌਰ
ਆਟਾ ਬਦੂਨ ਪਾਨੀ ਕੇ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇਂ ਯਾਨੀ ਰੋ ਆਫਤਾਬ ਕੇ ਬੈਠੈਂ
ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਤਬੀਅਤ ਮੇਂ ਆਵੇ ਫਿਰ ਠੰਡੇ ਪਾਨੀ ਸੇ ਨਿਲਾਵੇਂ ਦੂ-
ਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਅਗਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋ ਦੂਸਰੀ ਗੋਲੀ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਜੈਸਾ ਕਿ
ਕਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇ ਖਾਰਿਸ਼ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
ਦੀਗਰ ।ਜ਼ੀਰਾ ਕਲਮੀ ਕਦੂ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਖਾਰਿਸ਼
ਤ ਪਰ ਮਲੇਂ ਪਾਰੇ ਕੋ ਰੌਗਨ ਗੁਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਲੇਂ ਇਲਾਂ ਪਾਰੇ ਕੋ ਪ-
ਹਿਲੇ ਬਰਗ ਪਾਨ ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰ ਲੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਮਹਿੰਦੀ ਕੋ
ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਦਰਖਤ ਬੜ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਖੁਸ਼-
ਕ ਲਕੜੀ ਬੇਹਦ ਕਿ ਜੋ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋਕਰ ਜ਼ਿਮੀ ਪਰ ਗਿਰੀ ਹੋ ਵ ਪੋ-
ਸਤ ਤੀਨੋ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਜਲਾਵੇਂ ਖਾਕ ਉਸਕੀ ਸਰਸੋਂ ਕੇ ਤੇ-
ਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਏਕ ਸਾਇਤ ਨੀਰੇ ਆਫਤਾਬ ਕੇ ਬੈਠੇ ਬਾਦਹੂ ਗੁਸਲ
ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ (ਔਰ ਮਲੇ) ।ਤੁਸੁਤ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘਿਸਕਰ ਮਲੇਂ।
ਦੀਗਰ ।ਸਾਬੂਨ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘਿਸਕਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਗੁਸਲ ਕਰੇਂ।
ਦੀਗਰ ।ਗੰਧਕ ਪਾਂਚ ਮਾਸ਼ਾ ਅੰਡਾ ਮੁਰਗੀ ਕਾ ਏਕ ਰੌਗਨ ਤੀਨ
ਤੋਲਾ ਕਿਸੀ ਜ਼ਰਫ ਮੇਂ ਡਾਲੇਂ ਔਰ ਜ਼ਰਦੀ ਔਰ ਸੁਫੈਦੀ ਅੰਡੇ ਕੀ ਉਸ
ਮੇਂ ਡਾਲੇਂ ਊਪਰ ਉਸਕੇ ਗੰਧਕ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਪਕ-
ਵੇਂ ਤਾਕਿ ਖਾਗੀਨਾ ਹੋ ਖਾਗੀਨਾ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਰੌਗਨ ਕੋ ਬਦਨ ਪ-
ਰ ਮਲੇਂ ਅਵਲ ਰੋਜ਼ ਖਾਰਿਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਕਰੇਗੀ ਔਰ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਖੁਸ਼ਕ
ਹੋਤੀ ਹੈ ਔਰ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਖੁਸ਼ਕ ਰੇਜ਼ਾ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਖਿ-
ਲਾਵੇਂ ਮੁਆਫਿਕ ਵਜ਼ਨ ਔਰ ਤਰਕੀਬ ਲਿਖੀ ਹੂਈ ਕੇ ਔਰ ਔਰਤ
ਕੋ ਏਕ ਰੋਜ਼ ਖਿਲਾਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਖਾਰਿਸ਼ ਪੁਰਾਨੀ ਨ ਰਹੇਗੀ।
ਦੀਗਰ ।ਗੰਧਕ ਛੇ ਆਨੇ ਖਮੀਰ ਕੀਏ ਹੂਏ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਰੋਟੀ ਪਕ-
ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਬਹੁਤ ਘੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਖਾਰਿਸ਼ ਦੂਰ ਹੋ ਔਰ

ਵਜਨਗੀਧਕਕਾਮੁਆਫਿਕਆਦਮੀਕੇਹੈਮਰਦਬੜੇਕੋਛੈਮਾਸ਼ੇ
ਚਾਹੀਏਦੇਨਾਔਰਯਹਦਵਾਜਿਵਾਏਮਰਦਬੂਵੀਕੇਔਰਦਹਿਕਾ-
ਨੀਕੇਨਾਚਾਹੀਏਦੇਨਾ। ਦੀਗਰ ।ਗੁੜਅਜਵਾਇਣਬਰਾ-
ਬਰਲੇਕਰਕੂਟਪੀਸਕੇਗੁੜਮੇਂਮਿਲਾਕਰਨੌਮਾਸਾਸਤਰੋਜ਼
ਤਕਖਿਲਾਵੈਂਖਾਰਸ਼ਦੂਰਹੋ। ਦੀਗਰ ।ਸੁਹਾਗਾਭੂਨਕੇ
ਚੰਬੇਲੀਕੇਤੇਲਮੇਂਮਿਲਾਕਰਖਾਰਸ਼ਪਰਮਲੈਂ। ਦੀਗਰ ।
ਤੇਲਚੰਬੇਲੀਕੋਅਰਕਲੇਮੂੰਮੇਂਹਥੇਲੀਸੇਮਿਲਾਵੈਂਯਹਾਂਤਕ
ਕਿਕਫਲਾਵੇਮਲੈਂਬਾਦਏਕਸਾਇਤਕੇਗੁਸਲਕਰੈਂ। ਦੀਗਰ
।ਸੰਧੂਰਮਿਰਚਕੂਟਪੀਸਕੇਰੌਗਨਮੇਂਮਿਲਾਕਰਖਾਰਸ਼
ਆਬਲਾਦਾਰਪਰਮਲੈਂ। ਦੀਗਰ ।ਪਾਰਾਏਕਤੋਲਾਰੌਗਨ
ਪਾਂਚਤੋਲਾਦੋਨੋਂਕੋਕਾਂਜੀਕੇਬਰਤਨਮੇਂਡਾਲਕੇਘਿਸੇਤੋਖੂਬਮਿ-
ਲਜਾਵੇਪਸਮਲੈਂ। ਦੀਗਰ ।ਅਜਵਾਇਣਦੋਹਿਸਾਹਲ
ਦੀਏਕਹਿੱਸਾਦੋਨੋਂਕੋਪੀਸਕਰਪਾਨੀਮਿਲਾਕਰਬਦਨਪਰਮਲੈ
ਔਰਸਾਇਆਮੇਂਖੁਸ਼ਕਕਰੇਂਔਰਪਾਨੀਗਰਮਸੇਗੁਸਲਕਰੇ
ਤੀਨਰੋਜ਼ਮੇਂਮੁਜਰਬਹੈ। ਦੀਗਰ ।ਗੰਧਕਸਾਦਾਤੀਨ
ਤੋਲਾਪਾਰਹਸਾੜ੍ਹੇਸਾਤਤੋਲਾਨੀਲਾਥੋਥਾਬਿਰਆਨਨੌਮਾਸ਼ਾ
ਸਬਕੋਦੋਪਹਰਖਰਲਕਰੇਂਔਰਸਾੜ੍ਹੇਬਾਈਸਤੋਲਾਗਾਏਕੇ
ਘੀਮੇਂਮਿਲਾਕਰਰਖੇਂਥੋੜਾਉਸਸੇਮਲੈਂਖਾਰਸ਼ਕੋਦੂਰਕਰੇਔਰ
ਦਾਦਕੋਫਾਇਦਾਦੇਔਰਚਾਹੀਏਕਿਬਾਦਮਲਨੇਕੇਦੋਘੜੀਗੁਜ਼-
ਰੇਂਸਰਦਪਾਨੀਸੇਗੁਸਲਕਰੇਂਚੰਦਰੋਜ਼ਮੇਂਦੂਰਹੋ। ਦੀਗਰ
।ਤੇਲਚੰਬੇਲੀਸਾੜ੍ਹੇਸਾਤਤੋਲਾਦੂਧਮਦਾਰਕਾਤੀਨਤੋਲਾ
ਅੰਬਾਹਲਦੀਨੌਮਾਸ਼ੇਪਹਿਲੇਤੇਲਕੋਖਫੀਫਜੋਸ਼ਦੇਕਰਦੂਧ
ਮਦਾਰਔਰਅੰਬਾਹਲਦੀਬਾਰੀਕਕਰਕੇਤੇਲਮੇਂਮਿਲਾਕਰਅ-
ਗਸੇਉਤਾਰਕੇਰਖੇਂਔਰਕਾਮਮੇਂਲਾਵੇਂਤੀਨਚਾਰਰੋਜ਼ਤਕਬਾਦ
ਪਾਨੀਗਰਮਸੇਗੁਸਲਕਰੇਂਔਰਅਗਰਦੂਧਮਦਾਰਕਾਮੁਯੱਸਰ

ਲੌਂਪਤੀਮਦਾਰਕੀਤੇਲਮਜਕੂਰਮੇਂ ਜਲਾਕਰਪਤੀਕੋਦੂਰ ਕਰੇਂ
ਸਾਫਕਰਕੇਅੰਬਹਲਦੀਕੂਟਕੇਉਸਮੇਂਮਿਲਾਵੇਂਤੀਨਰੋਜਤਕ
ਆਫਤਾਬਮੇਂਰਖਕਰਬਦਨਪਰਮਲੇਂਚਾਰਰੋਜਸੇਜਿਆਦਾਨ
ਗੁਜਰੇਗਾਕਿਦੂਰਹੋਗੀਮੁਜਰਬਹੈ। ਦੀਗਰ ।ਗਰੀਪਕਕੇ
ਤੁਖਮਪਨਵਾੜਅੰਬਾਹਲਦੀਅਜਵਾਇਣਹਰਏਕਨੌਂਮਾਸ਼ੇਲੇ-
ਕਰਜੌਂਕੋਬਕਰਕੇਤੀਨਹਿਸਾਕਰੇਂਏਕਹਿਸਾਥੋੜੇਪਾਨੀਮੇਂਭਿਗੋ
ਕਰਸੁਬਹਕੋਪਾਨੀਉਸਕਾਪਿਲਾਵੇਂਔਰਦਵਾਈਕੋਪੀਸਕਰਤਿਲ
ਕਾਤੇਲਯਾਜਿਵਾਇਉਸਕੇਮਿਲਾਕਰਖਾਰਸਪਰਮਲੇਂਔਰਨੀਚੇ
ਆਫਤਾਬਕੇਬੈਠੇਂਬਾਦਏਕਘੜੀਕੇਪਾਨੀਗਰਮਸੇਗੁਸਲਕਰੇਂ
ਔਰਬਾਦਗੁਸਲਕੇਦਹੀਚਕਾਔਰਚਾਵਲਪੇਟਭਰਕਰਖਿਲ
ਵੇਂਔਰਇਸੀਤਰਹਦੋਰੋਜ਼ਾਦੋਨੋਂਹਿਸਾਦਵਾਮਜਕੂਰਸੇਕਾਮਮੇਂਲ
ਵੇਂਜਿਸਤਰਹਸੇਕਹਾਗਿਆਫਾਇਦਾਬਾਬਚੀਵਗੈਰਾਸੇਬਾਜ਼ੇਅ
ਦਮੀਓਂਕੇਬਦਨਮੇਂਆਬਲੇਪੈਦਾਹੋਤੇਹੈਂਇਸਦਵਾਸੇਪਰਹੇਜਕਰੇ
" ਦੀਗਰ ।ਗੰਧਕਆਂਬਾਹਲਦੀਬਾਬਚੀਹਰਏਕਡੇਢਤੋਲਾ
ਕੂਟਕੇਤੀਨਹਿਸਾਕਰੇਂਜਿਸਤਰਹਕਿਕਹਾਗਿਆਹੈਤੀਨਰੋਜਤਕ
ਅਮਲਮੇਂਲਾਵੇਂਯਾਨੇਪਾਨੀਉਸਕਾਪਿਲਾਵੇਂਔਰਦਵਾਈਕੋਪੀਸਕੇ
ਘੀਮੇਂਮਿਲਾਕਰਬਦਨਮੇਂਮਲੇਂਔਰਧੂਪਮੇਂਬੈਠੇਂਔਰਦਹੀਔਰਚ
ਵਲਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਅਫਯੂਨਰੌਗਨਗੁਲਯਾਤਿਲਕੇ
ਤੇਲਮੇਂਮਿਲਾਕਰਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਰੌਗਨਗੁਲਯਾਤੇਲਚੰਬੇ
ਲੀਜ਼ੋਕਿਬਹਮਪਹੁੰਚੇ ਉਸੀਕਦਰਸਿਰਕਾਅੰਗੂਰੀਔਰਉਸੀਕ-
ਦਰਗੁਲਾਬਸਬਕੋਮਿਲਾਵੇਂਅਵਲਖਾਰਸਕੋਗਰਮਪਾਨੀਸੇਧੋਵੇਂ
ਅਗਰਖਾਰਸਖੁਸ਼ਕਹੋਬਾਦਦਵਾਖੂਬਮਲੇਂ" ਦੀਗਰ ।ਕ-
ਲਾਦਾਨਾਕੂਟਪੀਸਕੇਛੇਮਾਸ਼ਾਯਾਜ਼ਿਆਦਹਸਾਥਸ਼ਕਰਹਮਰਾ-
ਹਪਾਨੀਗਰਮਕੇਤੀਨਰੋਜਤਕਦੇਵੇਂਖਾਰਸਤਕਿਹਰਕਿਸਮਕੀ
ਹੋਵੇਜਾਤੀਰਹੇਦਸਨਆਤੇਹੈਂਬਾਜ਼ੇਰੋਕੇਕੇਆਤੀਹੈ। ਦੀਗਰ "

ਬਤੀ ਸਿਰਕਾ ਕੀ ਸਾਬਨ ਰੌਗਨ ਜ਼ੈਤ ਡਾਲਕੇ ਪਕਾਵੇ ਊਪਰ ਬਦਨ ਕੇ ਮ-
ਲੈਂ ਬਾਦ ਤੀਨ ਘੜੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਏਕ ਨੁਸਖਾ ਮੇਂ ਜ਼ਵਾ-
ਖਾਰ ਭੀ ਦਾਖ਼ਲ ਹੈ ਨੌਸਾਦਰ ਪਾਰਹ ਏਕ ਹਿੱਸਾ ਗੰਧਕ ਨੀਲਾਥੋਥ
ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਜਵਾਖਾਰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਾ ਗਾਇ ਕਾ ਘੀ ਚਰਬੀ ਦੋ ਨੌਸਾਦਰ ਕਾ ਆਪ-
ਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਖ਼ਾਰਸ਼ਤਰ ਕੇ ਹਨੇ ਕੇ ਮੁਜਰਬ
ਹੈ ਪਾਰਹ ਗੰਧਕ ਹਰਏਕ ਤੀਨ ਹਿੱਸਾ ਤੂਤੀਆ ਛੈ ਮਾਸੇ ਨੌਸਾਦਰ
ਏਕ ਤੋਲਾ ਰੌਗਨ ਗਾਉ ਚਾਰ ਤੋਲਾ ਘੀ ਕੌ ਸਾਬਨ ਏਕ ਸੌ ਆਠ
ਪਾਨੀ ਕੇ ਧੋਵੇਂ ਦਵਾ ਕੂਟ ਕੇ ਮੁ ਬਜ਼ਲੀ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਏਕ ਪਹਰ
ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਥੋੜਾ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇਂ ਲਮਹ ਤਵਕੁਫ ਕਰਕੇ ਪਾਨੀ
ਸਰਦ ਸੇ ਨ੍ਹਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਦਾਦ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਭੀ ਜਾਤਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਬਾਦ
ਫਰੰਗ ਕੇ ਭੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਕਜ਼ਲੀ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਹ ਔਰ ਗੰਧਕ ਕੋ
ਏਕ ਜਾ ਕਰਕੇ ਖ਼ੂਬ ਪੀਸੇਂ ਏਕ ਪਹਰ ਸੇ ਕਮ ਕਜ਼ਲੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਕਿ ਸਿਆਹ ਹੋ ਫ਼ਾਇਦਾ ਬੇਹਤਰੀਨ ਦਵਾ ਵਾਸਤੇ ਖ਼ਾਰਸ਼ਤ ਕੇ ਨਹਾ-
ਨਾ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਸੇ ਹੈ ਵ ਹਮਾਮ ਮੇਂ ਜਲਦ ਜਲਦ ਜਾਨਾ ਔਰ ਦਵਾ
ਕਿ ਬਾਦ ਹਮਾਮ ਕੇ ਮਲਤੇ ਹੈਂ ਫਾਇਦਾ ਬਹੁਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ
॥ ਧਤੂਰੇ ਕਾ ਫਲ ਸਿਰ ਉਸਕਾ ਖੋਲ ਕਰ ਤਲੀ ਸ਼ਿੰਗਰਫ ਕੀ ਅੰ-
ਦਰ ਉਸਕੇ ਕਰੇਂ ਗਿਲ ਹਿਕਮਤ ਕਰਕੇ ਆਗ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਯਾ ਤਨੂਰ ਮੇਂ
ਰਖੇਂ ਕਿ ਪਕ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਬਾਹਰ ਲਾਕੇ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਸਾਬਨ ਤਿਲੀ ਕੇ
ਤੇਲ ਕੇ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਫਾ ਹੋ। ਦੀਗਰ ॥ ਤ੍ਰਿਫਲਾ ਬਾਬਚੀ
ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
ਹੜਤਾਲ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਚੂਨੇ ਕਾ ਖਾਰ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਬੈਜ਼ਾ ਮੁਰਗ ਏਕ ਅਦ-
ਦ ਸੁਰਾਖ ਕਰਕੇ ਹੜਤਾਲ ਵ ਖਾਰ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਤਾਂ-
ਬੇ ਕਾ ਬੁਰਾਦਾ ਮਸਤਗੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸੁਰਾਖ ਬੈਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰੇ ਊਪਰ
ਬੈਜ਼ਾ ਕੇ ਤੀਨ ਲੇਪ ਕਰੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਰਖੇਂ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਮਿਟੀ ਕੇ
ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਸੁਰਾਖ ਕਰਕੇ ਤੋਲਾ ਬੈਜ਼ਾ ਕੋ ਸੁਰਾਖ ਸੇ ਬਾਹਰ ਲਾਕੇ ਊ-

ਪਰਉਸਕੇਏਕਬਰਤਨਮਿਟੀਕਾਛੋਟਾਉਲਟਾਕਰੇਬੈਜਾਂਕੋਛਿਪਾ
ਲੇਵੇਇਸਛੋਟੇਬਰਤਨਕੋਬੜੇਬਰਤਨਮੇਂਰੇਗਾਭਰਕੇਇਸਤਰ੍ਹ
ਬਨਾਵੇਂਕਿਚਾਰਉਂਗਲਊਪਰਬਰਤਨਕੇਹੋਪਸਇਸਬੜੇਬਰਤ-
ਨਮਿਟੀਕੋਮੈਂਗਨੀਸੇਭਰਕਰਕੇਆਗਦੇਵੇਂਔਰਨੀਚੇ ਛੋਟਾ
ਬਰਤਨਚੀਨੀਕਾਰਖੇਂਤਾਕਿਰੌਗਨਟਪਕਕਰਜਮਾਹੋਂਮਿਕਦਾਰ
ਦੋਚਾਵਲਹਮਰਾਹਪਾਨਕੇਖਿਲਾਵੇਂਖਾਰਿਸ਼ਤਦੂਰਹੋਇਸਤੌਰਕੇ
ਬਨਾਨੇਕੋਪਤਾਲਜੰਤਰਕਹਿਤੇਹੈਂ। ਦੀਗਰ ।ਨੀਲਾਥੋ-
ਥਾਚਾਰਮਾਸ਼ਾਪਾਰਹਸਾਢੇਤੀਨਮਾਸ਼ਾਮਸਕਾਗਾਏਕਾਤੀਨਤੋ-
ਲਾਕੁਤੀਆਂਕੇਸਾਥਪਾਰਹਕੇਖਰਲਕਰੇਂਮਸਕਾਮੇਂਮਿਲਾਵੇਂ
ਏਕਸੌਸਾਤਪਾਨੀਸੇਧੋਕਰਮਲੇਂਮੁਜਰਬਹੈ। ਦੀਗਰ
।ਕਿਖਾਰਿਸ਼ਤਕੋਮੁਫੀਦਹੈਔਰਬਦਨਕੋਨਰਮਕਰੇਪਨਵਾੜ
ਕੇਬੀਜਛੈਤੋਲਾਆਮਲਾਤੀਨਤੋਲਾਬਰੰਜਸਾਠੀਡੇਢਤੋਲਾਤੀਨੋਂ
ਕੋਕੂਟਪੀਸਕੇਪਾਨੀਮੇਂਮਿਲਾਕਰਮਲੇਂਬਾਦਤੀਨਘੜੀਕੇਗੁਸ-
ਲਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਕਿਖਾਰਸ਼ਤਕੋਮੁਫੀਦਹੈਚੰਬੇਲੀਕਾ
ਤੇਲਤੀਨਪੈਸਾਭਰਕਾਫੂਰਚੀਨੀਆਂਛੇਮਾਸ਼ਾਕਾਫੂਰਕੋਪੀਸ
ਕੇਸਾਥਰੌਗਨਕੇਖੂਬਮਲੇਂਵਕਤਸੋਨੇਕੇਮਾਲਸ਼ਕਰੇਂਬਾਦਤੀਨਰੋ-
ਜਕੇਗੁਸਲਕਰੇਂਮੁਫੀਦਹੈ। ਦੀਗਰ ।ਕਿਅਕਸਾਮਖਾਰ
ਸ਼ਕੋਜਾਇਲਕਰੇਂਔਰਬਗੈਰਦਾਨਾਅਜੀਬਉਲਅਸਰਹੈਆ-
ਮਲਾਬਗੈਰਗੁਠਲੀਨਿਕਾਲਾਹੂਆਹਰੜਜਰਦਬਗੈਰਗੁਠਲੀ
ਤੋਲਾਨੌਸਾਦਰਦਸਮਾਸ਼ਾਪਾਰਾਮਾਰਾਹੂਆਦਸਮਾਸ਼ਾਸਬਕੋ
ਤਿਲੀਕੇਤੇਲਮੇਂਜਜ਼ਬਕਰੇਮੋਹਸੁਫਲਉਸਕੋਮਲੇਂਔਰਨਜਦੀਕ
ਆਗਕੇਉਜ਼ਵਕੋਰਖੇਂਜਿਸਕਦਰਕਿਮੁਤਹਮਲਹੋਂਔਰਮੁਕਰਰ
ਤਿਲਾਕਰੇਂਇਸਦਵਾਸੇਏਕਰਾਤਮੇਂਖਾਰਸ਼ਤਜਾਤੀਰਹਿਤੀਹੈ।
ਦੀਗਰ ।ਵਾਸਤੇਸਬਅਕਸਾਮਖਾਰਿਸ਼ਤਕੇਮੁਫੀਦਹੈਔਰ
ਨਨਫਾਹੋਤਾਹੈਵੀਧਕਆਮਲਾਸਾਰਬਾਬਚੀਮੁਰਦਾਰਸੰਗਹ-

ਲਰੀ। ਕਬਾਹਿਦੀ ਸੋਲ ਖਾਰਿਸ਼ ਕਿ ਦਵਾ ਮਜਰੂਬ ਹੈ ਮੁਸ਼ਾ ਬਾਹ
ਸੰਗਜਰਾਹਤ ਕੇ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਬੋਰਤ ਤੋਲਾ ਕੂ-
ਟ ਪੀਸ ਕਰ ਰਖੇਂ ਹਰ ਗਾਹ ਕਿ ਚਾਹੇਂ ਥੋੜੀ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਖ-
ਰਿਸ਼ਤ ਕੇ ਲੇਕਰ ਪਾਰਾ ਮਿਲਾ ਕਰ ਰੋਗਨ ਕਦਵੇ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇਂ ਖਰਲ
ਮੇਂ ਔਰ ਮਲੇਂ ਸਫ਼ੂਫ਼ ਵਾਕਾਅਗਾਰ ਚੇਛੇ ਮਾਸ਼ੇ ਹੋ ਦੋ ਮਾਸਾ ਪਾਰਾ ਹ
ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਤੇਲ ਹੋ ਇਸੀ ਵਜ਼ਨ ਸੇ ਇਸਤਿਹਮਾਲ ਕਰਤੇ
ਰਹੇਂ। ਅਦਵੀਆ ਖਜਾਬ ਚੂਨਾ ਵ ਗਿਲ ਮੁਲਤਾਨੀ ਵ ਮੁਰਦਾਰ
ਸੰਗ ਤੀਨੇਂ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇਂ ਸਾਬਤ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਊਪਰ ਬਾਲ ਕੇ ਤਿਲ
ਕਰੇਂ ਅੰਜੀਰ ਕੇ ਪੱਤੇ ਊਪਰ ਉਸ ਕੇ ਬਾਂਧੇਂ ਏਕ ਪਹਰ ਕੇ ਬਾਦ ਦੂਰ
ਕਰੇਂ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਫਿਰ ਰੋਗਨ ਮਲੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਦਵਾ ਦੇਰ
ਤਕ ਨ ਰਹੇ ਕਿ ਬਾਲੋਂ ਕੇ ਮੂੰਡ ਡਾਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੇਂ ਚੂਨਾ ਸਰੀਕ ਹੈ
। ਦੀਗਰ ਆਕਿ ਸਤਰ ਲੋਹਾਰੋਂ ਕੇ ਘਰ ਕੀ ਵਾ ਸਾਬੂਨ ਪਾ-
ਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਸੀਸਾ ਕੇ ਦਸਤੇ ਸੇ ਚਾਰ ਘੜੀ ਪਥਰ ਪਰ ਖਰ-
ਲ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਖਜਾਬ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ਆਹੂ ਭੂਨੇ ਹੂਏ ਕਿ
ਕਰੀਬ ਜਲਨੇ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸੰਗ ਰਾਸਖ ਤੀਨ ਮਾਸ਼ਾ ਨੌ-
ਸ਼ਾਦਰ ਦੋ ਮਾਸਾ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਪਥੱਰ
ਕੇ ਦਸਤੇ ਸੇ ਖੂਬ ਹਲ ਕਰੇਂ ਔਰ ਬਾਲੋਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਬਾਦ ਚਾਰ ਘ-
ੜੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਕਿ ਰੰਗ ਜਲਦ ਸੇ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਦੀਗਰ
ਆਹੂ ਚਾਰ ਹਿਸਾ ਸੰਗ ਰਾਸਖ਼ ਦੋ ਹਿਸਾ ਨੌਸਾਦਰ ਏਕ ਹਿੱਸਾ
ਫਟਕੜੀ ਆਧ ਹਿਸਾ ਮਾਜੂ ਕੋ ਭੂਨ ਲਤਫ਼ ਭੁੰਜੇ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇਂ ਕਿ ਖੂ-
ਬ ਭੁਨੇਂ ਕਿ ਮਿਸਲ ਕੋਇਲੇ ਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਸ ਸੱਬ ਦਵਾ ਕੋ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ
ਪੀਸ ਕੇ ਬਰਤਨ ਲੋਹੇ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਔਰ ਆਮਲਾ ਕੋ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ
ਦੋ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਪਾਨੀ ਲੇਕਰ ਦਵਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਲੋਹੇ ਕੇ ਦਸਤ
ਸੇ ਖੂਬ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਅਵਲ ਬਾਲੋਂ ਕੇ ਪਾਨੀ ਉਜਲੇ ਸੇ ਧੋਕਰ ਦਵਾ
ਮਲੇਂ ਬਾਦ ਦੋ ਤੀਨ ਘੜੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਆਮਲਾ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ।

ਇਲਾਜ ਬਾਲਖ਼ੋਰਹ- ।।ਪਹਿਲੇ ਪਾਨੀ ਆਮਲਾ ਸੇ ਉਸ ਜਾ ਕੋ ਧੋ-
ਵੇਂ ਫਿਰ ਨੌਸਾਦਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਮਲੇਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇ ਦਫ਼ਾ
ਹੋਗਾ। ਤਰਕੀਬ ਖਜ਼ਾਬ ਮਜਰਬ ।।ਗਿਲ ਮੁਲਤਾਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ
ਚੂਨਾ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਰਤਨ ਲੋਹੇ ਦਸਤਹ ਲੋਹੇ ਸੇ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਆਮਲਾ
ਕੇ ਖ਼ੂਬ ਬਾਰੀਕ ਕਰੇਂ ਵਾਸਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਚੂਨਾ ਕੇ ਏਕ ਦੋ ਰੋਜ਼ ਰਖਾ ਰਹਿਨੇ
ਦੇਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਇਸਤਿਹਮਾਲ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਬਾਲ ਖ਼ੂਬ ਸਿਆਹ
ਹੋਂਗੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ-ਏਕ ਫ਼ਕੀਰ ਸੇ ਸੁਨਾ ਗਿਆ ਮਾਜੂ ਪੰਦਰਹ ਮਾਸ਼ਾ
ਤੂਤੀਆ ਗਿਆਰਹ ਰਤੀ ਨਿਮਕ ਲਾਹੌਰੀ ਸਤ ਰਤੀ ਮਾਜੂ ਕੋ ਭੂੰਨੇਂ
ਬਾਦ ਸਬ ਦਵਾ ਕੋ ਬਰਤਨ ਲੋਹੇ ਮੇਂ ਦਸਤਹ ਲੋਹੇ ਸੇ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ
ਊਪਰ ਬਾਲ ਸੁਫੈਦ ਕੇ ਮਲੇਂ ਤੀਨ ਚਾਰ ਘੜੀ ਮੇਂ ਰੰਗ ਸਿਆਹ ਹੋਗਾ ਬਾ-
ਦ ਉਸਕੇ ਆਮਲਾ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਨੁਸਖਾ ਖਜ਼ਾ-
ਬ ਬਾਬਤ ਸਾਹ ਨਜ਼ੀਰ ਗਿਲ ਲਾਲਾ ਕੀ ਪਤੀ ਤਾਜ਼ਾ ਪਾਉ ਸੇਰ ਲੋਗਚੂ-
ਨ ਆਧ ਸੇਰ ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਆਧ ਸੇਰ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕੇ
ਨੀਚੇ ਚੂਹਲੇ ਕੇ ਕਿ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਾਰਮ ਗਾਰਮ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਬੰਦ ਕਰ
ਕਰੇਂ ਇਕੀਸ ਰੋਜ਼ ਜਤਰ ਬਾਦ ਧੂਨ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਨਿ-
ਗਾਹ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਲੋਂ ਕੋ ਪਾਨੀ ਆਮਲਾ ਕੇ ਧੋ ਕਰ ਰੌਗਨ
ਮਜ਼ਕੂਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਵਾਸਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੇ ਬਾਲ ਕੇ ਕਿ
ਜਲਦ ਨਿਕਲ ਆਵੇਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੀ ਜਗਾਹ ਪਰ ਜੋਂਕ ਲਗਾ ਕਰ ਖ਼ੂਨ ਖੇ-
ਚੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਅੰਡੇ ਕਾ ਤੇਲ ਚੌਦਹ ਰੋਜ਼ ਜਿਸ ਜਗਾਹ ਕਿ ਮਲੇਂ
ਬਾਲ ਨਿਕਲ ਆਵੇਂ ਔਰ ਤਰੀਕਾ ਰੌਗਨ ਨਿਕਾਲਨੇ ਕਾ ਕਰਾਬਾਦੀਨੋਂ
ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ ।।ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਬੈਜ਼ਾ ਮੁਰਗ ਦੋਨੋਂ ਕੋ
ਯਕਜਾ ਕਰਕੇ ਮਲੇਂ ਬਾਲ ਨਿਕਲ ਆਵੇਂਗੇ। ਦੀਗਰ ।।ਹਾਥੀ
ਕੇ ਦਾਂਤ ਕਾ ਬੁਰਾਦਾ ਜਲਾ ਕਰ ਖ਼ਾਕਿਸਤਰ ਕਰੇਂ ਬੋਦ ਬਕਰੀ ਕੇ ਦੂਧ ਮੇਂ
ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਮਾਮ ਜ਼ਿਰ ਮੇਂ ਯਾ ਜਿਸ ਜਗਾਹ ਕਿ ਬਾਲ ਨ ਨਿਕਲੇਂ
ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਖ਼ਾਕਿਸਤਰ ਲੋਬਾਨ ਰੌਗਨ ਲੋਬਾਨ ਮੇਂ ਮਿ-

ਲਾਕੇ ਊਪਰ ਦਾੜ੍ਹੀ ਕੇ ਮਲੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸਿਆਹ ਦਾਨਾ ਯਾਨੇ ਕਾਲ
ਦਾਨਾ ਜਲਾਵੇਂ ਪਾਨੀ ਮੇ ਪੀਸ ਕੇ ਲਗਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿ ਬ
ਲੋਂ ਕੋ ਸਿਆਹ ਕਰੇ ਭੁਲ ਬੁੜ੍ਹਹਲ ਸਬਜ਼ੀ ਔਰ ਸੁਫੈਦੀ ਉਸਕੀ ਦੂ-
ਰ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇਂ ਭੰਗਰਾ ਸਿਆਹ ਕਿ ਜਿਸਕੀ ਪਤੀ ਸਿਆਹ ਹੋ
ਤੀ ਹੈ ਜੜ੍ਹ ਸੇ ਖੋਦ ਕਰ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਬਾਰੀਕ ਕਰੇਂ ਕਿਉੜੇ ਕੀ ਜੜ੍ਹ
ਪਿਸੀ ਹੁਈ ਕੇਲੇ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਪੀਸੀ ਹੂਈ ਹਰ ਏਕ ਛੇ ਤੋਲਾ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇ
ਲ ਮੇਂ ਕਿ ਵਜ਼ਨ ਸੇਰ ਭਰ ਹੋ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਲੋਹੇ ਕੀ ਦੇਗ ਪਰ ਰਖ ਕੇ
ਸਰਪੋਸ਼ ਉਸਕਾ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਏਕ ਗੜ੍ਹਾ ਕਮਰ ਬਰਾਬਰ ਖੋਦੇਂ ਔਰ
ਦੋਤੀ ਨਰੋਜ ਕੂੜਾ ਵਗੈਰਹ ਭਰ ਕਰ ਜਲਾ ਦੀਆ ਕਰੇਂ ਕਿ ਰਤੂਬਤ
ਉਸਕੀ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਆਧੇ ਗੜ੍ਹੇ ਮੇਂ ਲੀਦ ਘੋੜੇ ਕੀ ਖੁਸ਼
ਕ ਭਰੇਂ ਔਰ ਦੇਗ ਕੋ ਉਸ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਆਧਾ ਗੜ੍ਹਾ ਜੋ ਬਾਕੀ ਹੈ ਲੀਦ ਸੇ
ਪੁਰ ਕਰੇਂ ਏਕ ਬਾਲਿਸ਼ਤ ਕਨਾਰਾ ਗੜ੍ਹੇ ਕਾ ਕਿ ਖਾਲੀ ਹੋ ਖਾਕ ਸੇ ਭਰ ਦੇ
ਵੇਂ ਕਿ ਗੜ੍ਹਾ ਯਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਛੈ ਮਹੀਨੇ ਤਕ ਉਸ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਬਾਦ ਉਸ
ਕੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਰੌਗਨ ਕੋ ਬਾਲੋਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਵਕਤ ਮਲਨੇ ਕੇ ਹਾਥ
ਔਰ ਪਾਉਂ ਮੇਂ ਰੌਗਨ ਗਾਉ ਮਲੇਂ ਤਾ ਕਿ ਮੌਜਿਆ ਸਿਆਹ ਨ ਹੋ॥
ਦੀਗਰ ॥ਗਿਰੀ ਆਂਬ ਹਲਦੀ ਪਾਉ ਸੇਰ ਭੁਥ ਸਿਆਹ ਕਿ ਮਿ-
ਆਨ ਕਾ ਵਕ ਆਂਬ ਮੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪਾਉ ਸੇਰ ਮਾਲਕੰਗਣੀ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਜਵ
ਖਾਰ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਚਾਰੋਂ ਦਵਾ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਬਕਦਰ ਛੈ ਮਾਸਾ ਕੇ ਗੋਲੀ
ਬਾਂਧੇਂ ਵ ਹਮਰਾਹ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਕੇ ਮਲ ਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਵਾਸਤੇ ਏਕ
ਸਾਲ ਕੇ ਕਾਫੀ ਹੈ॥ ਫਸਲ ਕਿ ਦਵਾਈ ਜਲਾ ਦੇਨੇ ਵਾਲੀ ਬਦਨ
ਕੀ ਔਰ ਬਢਾਨੇ ਵਾਲੀ ਬਾਲੋਂ ਕੀ- ॥ਦਵਾਈ ਕਿ ਬਦਨ ਕੋ ਜਲਾ ਦੇਵੇ
ਔਰ ਨਰਮ ਕਰੇ ਬੋ ਅਰਕ ਬਦਨ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸੰਦਲ ਜਾਫਰਾਨ ਅਗ-
ਰ ਲੋਦਹ ਖਸ ਅਸਰੀਧ ਬਾਲਾ ਸਬ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਬਟਨਾ
ਕਰੇਂ॥ ਦੀਗਰ ਕਿ ਬਾਲੋਂ ਕੋ ਦਰਾਜ਼ ਕਰੇ ਕਸਰਤ ਸੇ ਪੈਦਾ ਹੋਂ-
ਦਾਂਤ ਹਾਥੀ ਕੇ ਜਲਾਏ ਹੁਏ ਰਸੋਤ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇਂ ਸਾਥ ਪਾਨੀ

ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਰਖੇ ਊਪਰ ਬਾਲੋਂ ਕੇ ਛਿੜਕਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ
।।ਪਿਤਾਗਾ ਏਕ ਜਜ਼ ਬਾਲੋਂ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇਂ ਬਾਦ ਤੀਨ ਘੜੀ ਕੇ ਸਾ-
ਬਣ ਪਾਣੀ ਆਮਲਾ ਕੇ ਧੋਵੇਂ ਬਾਲ ਦਰਾਜ਼ ਹੋਂਗੇ। ਦੀਗਰ ਜਿਸ ਮੌਜ਼-
ਆ ਮੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਮਲੇਂ ਅਗਰ ਬਾਲ ਨ ਹੋਂ ਨਿਕਲ ਆਵੇਂ ਕਿਰਮ ਕਿਏ-
ਕ ਘਾਸ ਹੈ ਗਿਰਹਦਾਰ ਔਰ ਮਾਨਿੰਦ ਨੈ ਕੇ ਔਰ ਪਤੀ ਉਸ ਕੀ ਬੜੀ ਫੂਲ
ਉਸ ਕਾ ਜਿਸ ਹੰਗਾਮ ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮਾਨਿੰਦ ਖੋਸਾਂ ਕੇ ਹੋਤੀ ਹੈ-
ਔਰ ਵੁਹ ਨੀਚੇ ਦਰਖਤ ਕਨੇਰ ਕੇ ਔਰ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂ
ਸਤਾਨ ਮੇਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਪਤੀ ਉਸ ਕੀ ਕੂਟ ਕੇ ਸੀਰਾ ਨਿਕਾਲੇਂ ਔਰ ਖਾ-
ਕਿਸਤਰ ਹਾਥੀ ਦਾਂਤ ਸਾਥ ਉਸ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਏਕ ਰਾਤ ਦਿਨ ਰ-
ਖੇਂ ਫਿਰ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਸ਼ੀਰਾ ਭੰਗਰੇ ਕਾ
ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੋਸ਼ ਦੇਵੇਂ ਤਾ ਕਿ ਰੌਗਨ ਰਹੇ ਸ਼ੀ-
ਸ਼ਾ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਵ ਹਰ ਰਾਤ ਕੋ ਸਿਰ ਪਰ ਮਲੇਂ ਬਾਲ ਬੜੇ ਹੋਂਗੇ।
ਦੀਗਰ ।।ਗਲੇ ਮੂੰਕਾ ਅਰਕ ਵ ਆਮਲਾ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪੀਸ ਕੇ
ਰਾਤ ਕੋ ਸਿਰ ਪਰ ਮਲੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਰੌਗਨ ਸਿਰ ਪਰ ਮਲ ਕੇ ਪਾਣੀ
ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਮੁਤਵਾਤਰ ਐਸੇ ਕਰੇਂ ਬਾਲ ਕਸਰਤ ਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਂਗੇ
ਦੀਗਰ ।।ਜੋ ਔਰਤੇਂ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ ਬਦਨ ਔਰ ਰਗੋਂ
ਸੇ ਉਨ ਕੇ ਬੋਇ ਖ਼ੁਸ਼ ਆਵੇ ਫਾਕ ਕੀ ਕਲੀ ਕਿ ਜੋ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋ ਸਾਇਆ ਮੇਂ
ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਛਾਨ ਕਰ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਯਹ ਸ-
ਫੂਫ ਹੋ ਆਧਾ ਉਸ ਕਾ ਕੰਦ ਯਾ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
।।ਔਰ ਆਂਬ ਦੋ ਹਿਸਾ ਜਾਵਤਰੀ ਏਕ ਹਿਸਾ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਾਰੀ-
ਕ ਕਰ ਕੇ ਸੁਬਹ ਵ ਸ਼ਾਮ ਹਥੇਲੀ ਭਰ ਯਾ ਕਮ ਵ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹ ਖਿਲਾ-
ਵੇਂ ਏਜ਼ਾ ਵ ਅਰਕ ਔਰਤੋਂ ਸੇ ਬੋਇ ਖੁਸ਼ ਆਵੇ ਅਗਰ ਚੌਦਹ ਰੋ-
ਜ਼ ਖਾਵੇਂ ਅਗਰ ਚੇ ਅਸਰ ਖੁਸ਼ਬੋ ਕਾ ਜਲਦ ਜ਼ਾਹਰ ਆਵੇ ਅਲਾਚੀ
ਦ ਰੋਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਜੋ ਬਾਲੋਂ ਕੋ ਖੋਲੇਂ ਔ-
ਰ ਉਸ ਜਾ ਮਲੇਂ ਤੋ ਬਾਲ ਸਿਆਹ ਨਿਕਲੇਂ ਜੜ ਰਣਚਰੇ ਕੀ ਪਾਣੀ

੯੬

ਮੇਂ ਘਿਸਕੇ ਬਾਲੋਂ ਕੋ ਖੋਦਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਗਾਰਾ

੧੫

ਸੁਖ ਮਾਜੂ ਲੌਂਗ ਜੰਗੀ ਹਰੜ ਚਾਰੋਂ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਹਰੜ
ਕੋ ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰੇਂ ਏਕ ਰਾਤ ਦਿਨ ਬਾਕੀ ਦਵਾਓਂ ਕੋ ਹਰੜ ਕੇ ਪਾਣੀ ਮੇਂ
ਪਥਰ ਪਰ ਪੀਸੇਂ ਯਾਨੇ ਘਿਸੇਂ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਘਿਸਾ ਜਾਵੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂ-
ਧੇ ਵਸਾਇਆਂ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰੇਂ ਵ ਇੰਦਉਲ ਹਾਜਤ ਬਾਲ ਸੁਫੈਦ ਕੋ ਖੋ-
ਦ ਕਰ ਇਸ ਗੋਲੀ ਕੋ ਘਿਸਕਰ ਬਾਲੋਂ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਬਹੁਕਮ ਖੁਦਾ
ਤਾਲਾ ਬਾਲ ਸਿਆਹ ਹੋਂਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ਕਿ ਬਾਲੋਂ ਕੋ ਜਮਨੇ ਸੇ ਮਨਾ
ਇਕਲੀਮੀਆ ਸੁਫੈਦ ਅਬਰਸਾਸ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਜੁਜ ਫਟਕੜੀ
ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਘਿਸਕਰ ਬਾਲ ਕੋ ਖੋਦਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਮਨਾ ਉਗਨੇ ਕੋ
ਕਰਤਾ ਹੈ। ਫਸਲ ਦਰ ਮਰਹਮ - ॥ਔਰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਿ ਮਰਹ-
ਮ ਸੇ ਮੁਨਾਸਬਤ ਰਖਤਾ ਹੈ ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਖਮ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕਰ
ਲਾਵੇ ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਛੇ ਤੋਲਾ ਮੋਮ ਸੁਫੈਦ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਬੂਟੀਆਂ ਦੋ ਮਾ-
ਸਾ ਖਾਕਿਸਤਰ ਸੀਪੀ ਕੀ ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ਼ੇ ਮਰਹਮ ਬਨਾਕਰ ਜੇ-
ਲਾ ਮਰਤਬਾ ਪਾਣੀ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਖਮ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਭਰ ਲਾਵੇ

ਬਾਬਰਿੰਗ ਕਬੰਜ ਨੀਬ ਕੀ ਪਤੀ ਸਬ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਕੂ-
ਰਸ ਬਨਾਕਰ ਤੇਲ ਮੇਂ ਭੂਨੇਂ ਰੋਗਨ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ।

ਮਰਹਮ ॥ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨੇ ਜ਼ਖਮ ਆਦਮੀ ਔਰ
ਘੋੜੇ ਕੇ ਨਿਹਾਇਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਭੂਗਲ ਭੈਂਸੀ ਆ ਸਾਬੂਨ ਰਾਲ ਮਾਈ ਛੋ-
ਟੀ ਦੀ ਕਾ ਮਾਲੀ ਮੋਮ ਸੁਫੈਦ ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਮਿਕਦਾਰ ਲੇਕ-
ਰ ਮਰਹਮ ਬਨਾਵੇਂ। ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਖਮ ਕੋ ਜਲਦ ਅਛਾ ਕਰੇ
ਔਰ ਦਰਦ ਕੋ ਬਿਠਾਵੇ। - ॥ਮਸੂਰ ਆਮਲਾ ਸਿਪਾਰੀ ਛਾਲੀਆ
ਵ ਪੋਸਤ ਹਰ ਏਕ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਜਲਾਵੇਂ ਪਾਂਚ ਦਾਨਾ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਕੇ
ਬੂਟੀਆਂ ਏਕ ਮਾਸਾ ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰੇਂ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿ-
ਲਾਵੇਂ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ। ਮਰਹਮ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਜਖਮ ਜਾਬ ਪੀਪ ਔਰ
ਨਾਸੂਰ ਕੇ ਹੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਬਨੀਲਾ ਕਿ ਛਾਤੀ ਔਰਤ ਪਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਵ-

ਸਤੇ ਗੰਜ ਕੇ ਭੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਆਮਲਾ ਸੁਹਾਗਾ ਫਟਕੜੀ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਸਿੰ ੧੯੭
ਦੂਰ ਕਮੀਲਾ ਮਹਿੰਦੀ ਸੰਗ ਜਰਾਹਤ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਕਥ ਪਾਪੜ੍ਹਾ ਜ ੧੯੮
ਹਰ ਏਕ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਮਿਰਚ ਏਕ ਦਾਨਾ ਹਲਦੀ ਏਕ ਮਾਸ਼ਾ ਏਕ ਗਾਫ
ਮੇਂ ਦਵਾ ਕੋ ਪਹਿਲੇ ਜਲਾਵੇਂ ਔਰ ਸਬ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇਂ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ
ਮੇਂ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਥ ਨੀਮ ਕੀ ਲਕੜੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਅਗ
ਰ ਬਸਬਬ ਦੇਰ ਰਹਿਨੇ ਕੇ ਸਲਾਹਮਨਾਖਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਥੋੜਾ ਰੋਗਨ ਔਰ
ਮਿਲਾਵੇਂ। ਤੇਜ਼ਾਬ ਕਿ ਨਾਸੂਰ ਦਫ਼ਾ ਭਗੰਦਰ ਦਾਦ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਕੋ ਮੁ
ਫੀਦ ਹੈ। ਔਰ ਜਬ ਮਰਜ਼ ਕਿ ਗੋਸ਼ਤ ਮੇਂ ਹੋ ਔਰ ਚਾਹੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋ ਫ
ਨੀ ਕਰੇਂ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇ ਗੰਧਕ ਆਮਲਾਸਾਰ ਸ਼ੋਰਾ ਕਲਮੀ ਫਟਕੜੀ ਸੁ
ਫੈਦ ਹੀਰਾਕਸੀਸ ਹਰ ਏਕ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਦੋ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਛੋਟੀ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕਰ
ਹ ਅੰਬੀਕ ਮੇਂ ਤੇਜ਼ਾਬ ਟਪਕਾਵੇਂ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੇਂ ਲਗਾਵੇਂ ਅਗਰ ਸੁ-
ਫੈਦ ਦਾਗ ਪਰ ਲਗਾਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਰੂਈ ਬਕਦਰ ਦਾਗ ਕੇ ਤੇਜ਼ਾਬ
ਮੇਂ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਰਖੇਂ ਕਿ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਮਾਮ ਤੇਜ਼ਾਬ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਜਜ਼
ਬ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਗਰ ਹਾਜਤ ਪੜੇ ਦੂਸਰੀ ਬਾਰ ਲਗਾਵੇਂ ਅਗਰ ਜ਼ਖ਼ਮ
ਪੜੇ ਸਾਥ ਮਰਹਮ ਕੇ ਤਦਾਰਕ ਕਰੇਂ ਔਰ ਯਹ ਮਰਹਮ ਇਸ ਜਿਰ
ਹ ਨਫ਼ਾ ਦੇਤਾ ਹੈ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਜਲਾ ਹੂਆ ਮਸਤਗੀ ਰੂਮੀ ਫਟਕੜੀ
ਸਾਮ ਸੁਫੈਦ ਚਾਰੋਂ ਬਰਾਬਰ ਦਵਾ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਰਹਮ ਕਰੇਂ
ਵ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਕਿ ਨਾਸੂਰ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਫਟਕੜੀ
ਸ਼ਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਮਰਹਮ ਫ
ਰੰਗੀ ਵਾਸਤੇ ਅੱਛਾ ਕਰਨੇ ਜ਼ਖਮ ਕੇ ਸਰੀਉਲ ਅਸਰ ਹੈ ਮੁਰਦਾਰ
ਸੰਗ ਏਕ ਹਿੱਸਾ ਰਾਲ ਦੋ ਹਿੱਸਾ ਰੋਗਨ ਬਕਦਰ ਹਾਜਤ ਪਹਿਲੇ ਮੁਰ
ਦਾਰ ਸੰਗ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਭੂਨੇਂ ਇਸ ਕਦਰ ਕਿ ਰੰਗ ਉਸ ਕਾ
ਸਿਆਹ ਹੋ ਜਾਵੇ ਰਾਲ ਮਿਲਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇਂ ਕਿ ਯਹ ਭੀ ਸਿਆਹ ਹੋ ਜਾ
ਵੇ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ। ਮਰਹਮ ਜ਼ਖਮ ਪੁਰਾਨਾ ਔਰ ਨਾਸੂਰ ਪੁਰਾ
ਨੇ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤਾਜ਼ਾ ਕੋ ਭੀ ਬਰਾਬਰ ਕਰੇ ਅਗਾਰੂ-

ਪਰ ਵਰਮ ਕੇ ਕਬਲ ਮਨਫ਼ਜਰ ਹੋਨੇ ਕੇ ਰਖੇਂ ਤਹਲੀਲ ਕਰੇ ਯਾ ਪ
ਕਾ ਦੇਵੇ ਸੀਪੀ ਜਲਾਕਰ ਖ਼ਾਕਿਸਤਰ ਕਰੇਂ ਸੁਹਾਗਾ ਭੀ ਭੂਨੇਂ ਦਵਾਓਂ ਕੋ
ਗਾਇ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਲਗਾਵੇਂ ਹੁਕਮ ਆਬ ਹਯਾਤ ਕਾ ਰਖਤਾ ਹੈ
ਭਰ ਜਾਨੇ. ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੇਂ-ਰੌਗਨ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਦਫ਼ਾ ਵਰਮ ਸੁਦਾਵੀ
ਔਰ ਮੁਲਕ ਕੱਬ੍ਰਾ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਫਟਕੜੀ ਸਾਡੇ
ਚਾਰ ਤਲਾ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਨੌ ਮਾਸ਼ਾ ਸੰਖੀਆ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਜ਼ਰਦਾ ਹੋ ਯਾ ਸੁ-
ਫ਼ੈਦ ਤੇਲ ਕਿ ਤਿਲੀ ਕਾ ਆਧ ਸੇਰ ਤੇਲ ਕੋ ਕੜਾਹੀ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰੇਂ ਫਟ-
ਕੜੀ ਔਰ ਥੋਥਾ ਖਰਲ ਕਰ ਏਕ ਕੋ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ ਡੇਢ ਤੋਲ
ਫਟਕੜੀ ਉਸ ਕੇ ਊਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਾਥ ਲਕੜੀ ਨੀਮ ਕੇ
ਫੇਰੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਸ ਕੇ ਚੁਟਕੀ ਸੰਖੀਆ ਕੀ ਡਾਲੇਂ ਇਸੀ ਦਸਤੂਰ ਸੇ
ਲਕੜੀ ਸੇ ਫੇਰਤੇ ਜਾਵੇਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਪਿਸਾ ਹੂਆ ਮਿਲਾਵੇਂ
ਔਰ ਦੋ ਘੜੀ ਔਰ ਹਲ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਮੇਂ ਨਿਗਾਹ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਜ਼-
ਰੂਰਤ ਪਰ ਮੁਰਗ਼ ਸੇ ਭਿਲਾ ਕਰੇਂ ਦਸਤੂਰ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸੋਜ਼ਸ਼ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਔਰ ਅਕਸਰ ਦੂਸਰੇ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਜੋਸ਼ ਹੋਗਾ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਦਫ਼ਾ ਹੋ
ਜਾਇਗਾ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਮੁਹਲਤ ਦੇ ਕੇ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ ਅਲਗ਼ਰਜ਼
ਜਬ ਤਕ ਜੋਸ਼ ਨ ਆਵੇ ਨਫ਼ਾ ਨਾ ਕਰੇ ਬਾਦ ਜੋਸ਼ ਕਰਨੇ ਕੇ ਹਾਜਤ ਫਿਰ ਨ
ਹੋਗੀ ਵਰਮ ਖ਼ੁਦ ਬਖ਼ੁਦ ਦਫ਼ਾ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਯਹ ਦਵਾ ਨਿਹਾਇਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਅ-
ਕਸਰ ਦੇਖਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਰਸੋਂ ਨਾਕ ਆਦਮੀ ਕਿ ਸਾਥ ਵਰਮ ਜ਼ਖ਼-
ਤ ਕੇ ਮੁਬਤਲਾ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਕਿਸੀ ਦਵਾ ਸੇ ਸੇਹਤ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਸ ਰੌਗਨ
ਸੇ ਸੇਹਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸ਼ਫ਼ਾ ਦੇਨੇਵਾਲਾ ਅਲਾਤਾਲਾ ਹੈ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਜ਼-
ਖ਼ਮ ਕੋ ਜਲਦ ਬਰਾਬਰ ਕਰੇ ਲਪਰ ਜਾਨੇ ਕੋ ਮੁਫ਼ੀਦ ਹੈ- ॥ਸੁਹਾਗਾ
ਭੁਨਾ ਹੂਆ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਲਗਾਵੇਂ॥ ਮਰਹਮ ਕਿ ਭਰਨੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੇ
ਬਹੁਤ ਮੁਫ਼ੀਦ ਹੈ- ॥ਮੋਮ ਕਾਫ਼ੂਰੀ ਸੰਧੂਰ ਬਗ਼ਦਾਦੀ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ
ਹਰ ਏਕ ਡੇਢ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਰਾਲ ਚਾਰ ਮਾਸ਼ੇ ਤੂਤੀਆ ਡੇਢ ਮਾਸ਼ਾ ਘੀ ਸਾਢੇ ਚਾਰ
ਤੋਲਾ ਅਵਲ ਘੀ ਕੋ ਦਾਗ਼ ਕਰੇਂ ਔਰ ਮੋਮ ਕੋ ਉਸ ਮੇਂ ਛੋੜੇਂ ਮੁਰਦਾਰ

ਸੰਗਾ ਪ੍ਰਿਜਾ ਹੂਆ ਮਿਲਾਵੇ ਉਤਾਰਕਰ ਖੂਬ ਖਲਤ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਨਾਰਮ ਕ
ਰਕੇ ਤੂਤੀਆ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਖਲਤ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਸੰਧੂਰ ਮਿਲਾਵੇ
ਵ ਖੂਬ ਮਲਾ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਉਤਾਰਕੇ ਪਾਨੀ ਡਾਲੇਂ ਕਿ ਸਰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਵ ਕਤ ਜ਼
ਰੂਰਤ ਮੇਂ ਲੇ ਜਾਵੇਂ ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਬਰਤਨ ਲੋਹੇ ਕਾ ਹੋਵੇ ਵਾਸਤੇ ਪਕਾਨੇ ਮਰ
ਹਮ ਕੇ। ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਰੀਉਲਅਮਲ ਹੈ। ॥ਈਸਪਗੋਲ ਫਿਲ
ਫਿਲ ਰਾਲ ਹਰ ਏਕ ਛੈ ਮਾਸਾ ਤੂਤੀਆ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਭੂਨ ਕੇ ਸੰਧੂਰ ਹਰ ਏ
ਕ ਛੈ ਮਾਸਾ ਘੀ ਆਧ ਪਾਉ ਅਦਵੀਆ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਘੀ ਕਿ ਪਿਘਲਾ-
ਇਆ ਹੂਆ ਹੋ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬੜੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਰਖਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇ ਇਕੀਸ ਬਾਰ
ਧੋਵੇਂ ਵ ਹਰ ਮਰਤਬਾ ਖੂਬ ਕਫ ਮਾਲ ਕਰੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ
॥ਜਾਮਾ ਹੈਜ ਕੋ ਜਲਾ ਕਰ ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਤਾ
ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ਇੰਦ੍ਰਾਇਣ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਵ ਪੰਜਾਬ ਗਾਏ ਕ ਜਖਮ ਪਰ
ਬਾਂਧੇਗਾਂ ਜੀ ਤੀਰ ਕੀ ਕਿ ਧਸੀ ਹੋ ਨਿਕਲ ਆਵੇ। ਦੀਗਰ ॥
ਮਾਹੀ ਝੀਂਗੀਆ ਪੀਸਕੇ ਜਖਮ ਕੇ ਮੂੰਹ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਗਾਸੀ ਨਿਕਲ
ਜਾਵੇਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ਪਿਤਾ ਗਾਏ ਕਾ ਰੌਗਨ ਮੇਂ ਪਕਾਕੇ ਜਖਮ
ਪਰ ਟਪਕਾਵੇਂ ਨੇਜ਼ਾ ਵ ਕਾਂਟਾ ਵ ਹੱਡੀ ਕਿ ਟੂਟੀ ਹੂਈ ਬਾਹਰ ਲਾਵੇ ਵਾਸ-
ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਛੁਰੀ ਵ ਤਲਵਾਰ ਕੇ ਕੋਈ ਚੀਜ ਮੁਜਰਬ ਤਰ ਬੁਰਾਦਾ ਆ-
ਬਨੂਸ ਜੇ ਨਹੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ਜਖਮ ਕੁਹਨਾਂ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇਂ ਕਾ-
ਗਜ ਜਲਾ ਹੂਆ ਇੰਦ੍ਰਾਇਣ ਕੀ ਜੜ ਜਲੀ ਹੂਈ ਨੌਸਾਦਰ ਭੁਲਸੁ-
ਰਖ ਜਲਾਇਆ ਹੂਆ ਕਮੀਲਾ ਏਲੂਆ ਬਰਗ ਨੀਬ ਪਾਵਾਜੀਰਹ
ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਲਕੜੀ ਝਾਊ ਕੀ ਜਲਾਈ ਹੂਈ ਸੰਧੂਰ ਬਰਗ ਕੀਕਰ
ਜਲਾਇਆ ਹੂਆ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਸ਼ਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਮਠ-
ਲ ਜਖਮ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਯਾ ਊਪਰ ਕਾਗਜ਼ ਯਾ ਊਪਰ ਪਿੰਡੇ ਕੋ ਰਖਕੇ
ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਪਤੀ ਬਾਜਰੇ ਕੀ ਮੀਠੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਘਿਸ
ਕੇ ਊਪਰ ਜ਼ਖਮ ਕੇ ਮਲੇਂ ਇਲਾਜ ਵਾਸਤੇ ਦਫਾ ਹੋਨੇ ਦਰਦ ਜਖਮ ਕੇ
ਦਾਰੂ ਅਗਰ ਜਖਮ ਪਰ ਬਾਂਧੇਂ ਦਰਦ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਗਰ ਜਖਮ

ਬੰਦ ਹੋ ਖੁਲਜਾਵੇ ਔਰ ਪੀਪ ਬਾਹਰ ਆਵੇ ਅਗਰ ਜਖਮ ਪੁਰਾਨਾ ਹੋ
ਤੀਨ ਰੋਜ ਕੇ ਬਾਂਧਨੇ ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ਲਹਸਨ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ
ਕਦਰੇ ਬੁਕ ਲਗਾ ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗ
ਰ॥ ॥ਪਤੀ ਤੋਰੀ ਕੀ ਤਰ ਹੋਂ ਯਾ ਖੁਸ਼ਕ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ
ਬਾਂਧੇਂ ਦਰਦ ਜਾਤਾ ਰਹੇ ਵ ਜਖਮ ਜਲਦ ਭਰ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਹਰ ਤਰਹ ਕੇ ਜ਼ਖਮ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ-ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਦੋ ਜੁਜ਼ਵ ਕਥ ਸੁ-
ਫੈਦ ਤੀਨ ਜੁਜ਼ਵ ਤੂਤੀਆ ਕੋ ਭੂਨ ਕੇ ਕਿ ਖਾਕਿਸਤਰ ਹੋ ਕਥ ਕੋ ਬਾਰੀ-
ਕ ਕਰ ਕੇ ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਹਮਾਮ ਦਸਤਾ ਮੇ ਸਾਬ ਮੀਠੇ ਤੇ-
ਲ ਕੇ ਯਾ ਕੜਵੇ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖੂਬ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਂਧੇ ਵਕਤ ਹ-
ਜਤ ਕੇ ਅਰਕ ਲੋਮੂੰ ਮੇਂ ਯਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਮਲੇਂ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ॥
ਦੀਗਰ ॥ਫਾਸਦੇ ਜਖਮ ਬੰਦੂਕ ਕੋ ਵ ਨਾਸੂਰ ਹਰ ਤਰਹ ਕਾ ਕਿ ਜ-
ਖਮ ਹੋ ਵ ਕੂਟ ਹਾਖਬੀਸਾ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਕਥ ਸੁਰਖ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਤਿਲੀ-
ਕਾ ਤੇਲ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਕੂ ਨੈਨ ਕਾ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਫਟਕੜੀ ਏਕ ਤੋਲਾ ਵ
ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਵ ਤੂਤੀਆ ਏਕ ਤੋਲਾ ਤੀਨ ਮਾਸ਼ਾ ਰਾਲ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਅਵਲ
ਪਾਨੀ ਔਰ ਤੇਲ ਕੋ ਏਕ ਜਾ ਕਰ ਕੇ ਕਾਂਸੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਏਕ ਪਹਿਰ ਕਾ-
ਲ ਹਾਥ ਸੇ ਮਲਾ ਕਰੇਂ ਕਿ ਮਿਸਲ ਦਹੀ ਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ
ਦਵਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਹਰ ਏਕ ਕਾ ਵਜ਼ਨ ਕਰ ਕੇ ਰੋਗਨ ਡਾਲ ਕੇ ਏਕ ਪਹਰ
ਬਲ ਕੇ ਦੋ ਪਹਿਰ ਉਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਹਥੇਲੀ ਸੇ ਮਾਲਸ਼ ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਸਬ
ਦਵਾ ਏਕ ਜਾ ਜਮਾ ਹੋਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਬਰਤਨ ਚੀਨੀ ਯਾ ਚਾਂਦੀ ਮੇਂ ਨਿ-
ਗਾਹ ਰਖੇਂ ਊਪਰ ਜ਼ਖਮ ਕੇ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ ਬਾਦ ਤੀਨ ਚਾਰ ਰੋਜ
ਕੇ ਪਤੀ ਕੋ ਬਾਂਧੇਂ ਔਰ ਪਾਕ ਵਗੈਰਾ ਸੇ ਪਾਕ ਕਰੇ ਫਿਰ ਉਸੀ ਪ-
ਤੀ ਕੋ ਬਾਂਦ ਦੇਵੇਂ ਯਾ ਦੂਸਰੀ ਪਤੀ ਕੋ ਮਰਹਮ ਸੇ ਆਲੂਦਾ ਕਰ ਕੇ ਊਪ-
ਰ ਉਸ ਕੇ ਰਖੇਂ ਰਾਤ ਕੋ ਨਿਮਕ ਸੇ ਗਿਰਦ ਜਖਮ ਸੇਂਕ ਕਰੇਂ ਨਫਾ ਅ-
ਜ਼ੀਮ ਹੋਗਾ ਸਾਬ ਹੁਕਮ ਖੁਦਾ ਕੇ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੀਉਦਦੀਨ ਸੇ ਲਿਖਾ ਗਿਆ
॥ ਦੀਗਰ ॥ਅੰਰਹ਼ਮ ਹਯਾਤ ਬਾਬ ਸਖ਼ਕ ਫਰੰਗੀ ਸੰਗ ਬਸਰੀ ਸੁ-

ਫੋੜ੍ਹਕਾ ਸ਼ਗਰੀਗਿਲ਼ਮਖਤੂਮਾਗਿਲਇਰਮਨੀਮੁਰਦਾਰਸੰਗਹ-
ਰਏਕਡੇਢਤੋਲਾਪੁਖਤਹਮੋਮਕਾਫੂਰੀਨੀਮਪਾਉਰੌਗਨ ਗੁਲ
ਅ'ਦਾਹਪਾਉਸਬਦਵਾਕੋਬਾਰੀਕਕਰਕੇਮੋਮਕੋਰੌਗਨਮੇਂਕਿਵਾ-
ਮਕੀਅਧੋਡਾਲੇਂ ਔਰ ਦਵਾਉਸਮੇਂਡਾਲਕੇਖੂਬਹਥੇਲੀਸੇਮਲੇਂ
ਸਬਜਖਮੋਂਕੋ ਨਫਾਦੇਤਾਹੈ ਏਕਪਟੀਦੋਰੋਜਤਕ ਕਾਫੀਹੈ।
ਫਸਲਮਰਹਮੋਂ ਔਰਜੋਕੁਛਕਿ ਸਾਬਜਖਮਕੇਤਅਲਕਰਖੇ ਮਰ
ਹਮਜਿਆਹ ਕਿਜਖਮਕੋਇਜਲਾਦੇਵੇ- 'ਸੰਧੂਰਗੁਜਰਾਤੀਡੇਢ
ਤੋਲਾਕਮੀਲਾਸਾਢੇਸਾਤਤੋਲਾਮਿਰਚਜਿਆਰਡੇਢਤੋਲਾਨੀਲਾਥੋ-
ਥਾਆਠਤੋਲਾਚਾਰਮਾਸਾਮੋਮਤੀਨਤੋਲਾਰੌਗਨਪਾਉਭਰ ਸਬਅ-
ਦਵੀਆਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇਰੌਗਨਮੇਂਮਿਲਾਕਰਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂਜ-
ਲਾਵੇਂ ਔਰਜਖਮ ਪਰ ਰੱਖੇਂ। ਦੀਗਰ "ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਖਮ
ਔਰਨਾਸੂਰ ਔਰ ਭੂਰਵੇਹ ਕੋਨਿਹਾਇਤਮੁਫੀਦ ਹੈ- 'ਰੌਗਨ ਜ਼ਰ
ਦ ਸੇਰਭਰ ਸ਼ਾਹੀ ਜ਼ਿੰਗਾਰਫ ਚਾਰਸੇਰ ਸ਼ਾਹੀਮੁਰਦਾਰਸੰਗਦੋਸੇਰ
ਸ਼ਾਹੀਨੀਲਾਥੋਥਾਏਕਸੇਰ ਸ਼ਾਹੀ ਭੁਨਾਹੂਆ ਔਰ ਵਜਨ ਸੇਰ ਸ਼ਾ-
ਹੀਕਾ ਏਕਤੋਲਾ ਨੌਮਾਸਾਹੋਤਾਹੈ ਔਰ ਬਾਜੇਚੌਦਹਮਾਸ਼ੇਕਹਤੇਹੈਂ ਹ-
ਰਏਕਜੁਦਾਜੁਦਾਪੀਸੇਂ ਔਰਘੀਕੋ ਤਾਂਬੇਕੇਬਰਤਨ ਕਲਈਦਾਰ ਮੇਂ
ਸੌਪਾਨੀਸੇਧੋਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਨੀਲਾਥੋਥਾ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਾਦ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ
ਔਰ ਸ਼ਿੰਗਰਫ ਔਰ ਇਸ ਮਰਹਮਕੋਚੀਨੀਕੇਬਰਤਨ ਮੇਂਰਖੇਂ ਯਾ
ਲਕੜੀਕੇ। ਮਰਹਮ ਕਿਵਾਸਤੇ ਦੂਰਕਰਨੇ ਨਾਸੂਰ ਔਰ ਜਖਮ ਪੁ-
ਰਾਨੇ ਔਰ ਭਰਲਾਨੇ ਉਸਕੇ ਕਿ ਨਫਾ ਔਰ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। 'ਸ਼ਿੰਗਾਰ
ਫ ਏਕਜੁਜ ਮੋਮ ਜਰਦਤੀਨਜੁਜ ਘੀਛੈਜੁਜ ਨੀਲਾਥੋਥਾਬਿਰਿਆਨ
ਚੌਥਾਈਜੁਜ ਪਹਿਲੇਘੀਕੋਗਰਮਕਰਕੇਮੋਮਕੋ ਘੀਮੇਂਪਿਘਲਾਕੇ
ਸ਼ਿੰਗਰਫ ਔਰ ਨੀਲਾਥੋਥਾਬਾਰੀਕਕਰਕੇਉਸਮੇਂਡਾਲੇਂ ਔਰ ਖੂਬਮਿ-
ਲਾਵੇਂ ਬਕਦਰਹਾਜਤਕੇਲੇਕਰ ਕਾਮਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਗਰਮੀਮੇਂ ਬਜਾ-
ਏਸ਼ਿੰਗਰਫਕੇਮੁਰਦਾਰਸੰਗਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ। ਮਰਹਮਕਿ

ਸੋਜਸ਼ਔਰਜਲੇਹੂਏਔਰਹਾਥਪੈਰਟੂਟੇਹੂਏਕੋਫਾਇਦਾਦੇਵੇ।ਰਾਲ
ਬਾਰੀਕਕਰਕੇਤਿਲੀਕੇਮੇਂਮਿਲਾਕਰਸਾਤਪਾਨੀਮੇਂਧੋਵੇਂਔਰਲਗਾ-
ਵੇਂ। ਮਰਹਮਕਿਜ਼ਖ਼ਮਕੋਜਲਦਭਰਲਾਵੇ- ।ਪਤੀਦਰਖਤਬ
ੜਕੀਲੇਕਰਜਲਾਵੇਂਔਰਖਾਕਿਸਤਰਉਸਕੀਮੋਮਰੌਗਨਮੇਂਮਿਲਾਕ
ਰਕਾਮਮੇਂਲਾਵੇਂ। ਮਰਹਮਬੌਲਕਿਦਵਾਇਹਿੰਦੀਹੈ- ।ਮਸਹੂਰ
ਸੁਰਖ਼ਵਸਿਆਹਜ਼ੰਗਾਰਹਰਏਕਦੋਮਾਸਾਬੈਰੋਜਾਖੁਰਾਸਾਨੀਚਾਰ
ਮਾਸ਼ਾਮੋਮਸੁਫੈਦਡੇਢਤੋਲਾਘੀਤੀਨਤੋਲਾਵਤੀਨਮਾਸ਼ਾਪੀਆਜ਼
ਦੋਸੇਰਸਿਆਹੀਕਿਜਿਸਕਾਸਾਢੇਤੀਨਤੋਲਾਹੂਆਪਹਿਲੇਪਿਆਜ਼
ਕੋਬਾਰੀਕਕਾਟਕੇਘੀਮੇਭੂੰਨੇਪਿਆਜ਼ਨਿਕਾਲਕਰਫੂਕਦੇਵੇਂਔਰਘੀ
ਲੇਕਰਉਸਮੇਂਮੋਮਛੋੜੇਬਾਦਅਦਵੀਆਪੀਸੀਹੂਈਮਿਲਾਕਰਲ-
ਗਾਵੇਂਜ਼ਖ਼ਮਕੋਭਰਲਾਵੇਔਰਕੁਰਸਹਵਪਾਕਕਰੇਔਰਗੋਸ਼ਤਜਿ-
ਆਦਾਨਖਾਵੇਂ। ਮਰਹਮਕਿਸਬਜ਼ਖ਼ਮਔਰਕੁਰਸਹਔਰਨਾ
ਸੂਰਕੋਦੂਰਕਰੇ- ।ਗਾਏਕਾਘੀਬੋਲਸੁਰਖ਼ਮੁਰਦਾਰਸੰਗਤੰਤਕ
ਮਰਹਮਬਨਾਵੇਂਜੈਸਾਕਿਮਸਹੂਰਹੈ ਮਰਹਮਕਿਜਲੇਹੂਏਆਗ
ਕੋਔਰਜਲਨਜ਼ਖ਼ਮਕੋਫਾਇਦਾਦੇਵੇ ਮੋਮਕਾਫੂਰੀਵਰਾਲਹਰਏ-
ਕਡੇਢਤੋਲਾਨੀਲਾਥੋਥਾਬਕਦਰਨਖੁਦਘੀਸਾਢੇਚਾਰਤੋਲਾਕੁਰਸ
ਬਰਗਨੀਮਮਕਦਾਰਏਕਪੈਸੇਕੇਜਲਾਕੇਮਰਹਮਲਗਾਵੇਂਕਾਮ
ਮੇਂਲਾਵੇਂ। ਦਵਾਈਕਿਖੂਨਜਰਾਹਤਔਰਜ਼ਖ਼ਮਕੋਬੰਦਕਰੇਅਗ-
ਰਚੇਜ਼ਿਆਦਾਹੋਸੁਕਰਾਤਕਿਕਿਸਮਕਪੜੇਸੇਹੈਉਸਕੋਜਲਾਕੇਸ
ਬਖਾਕਸਤਰਓਪਲੇਜੰਗਲੀਕੇਮਿਲਾਕੇਜ਼ਖ਼ਮਪਰਛਿੜਕੇਂਔ-
ਰਬਾਂਧੇ। ਦੀਗਰ ।ਫੀਫੜਾਕਿਸੀਹੈਵਾਨਕਾਕਿਹੋਖੁਸ਼ਕਕਰਕੇ
ਜਲਾਵੇਂਔਰਖਾਕਸਤਰਉਸਕੀਜ਼ਖ਼ਮਪਰਰਖੇਂਖੂੰਨਬੰਦਕਰੇ।
ਫਾਇਦਾਕਿਜਿਸਵਕਤਕਿਜ਼ਖ਼ਮਸ਼ੇਰਯਾਨਮੇਂਪਹੁੰਚੇਔਰਸ਼ਿਰੀ-
ਆਨਕਲਬਸੇਉਗੀਹੈਔਰਕਬੰਦਕੋਗਈਹੈਔਰਖੂਨਕਿਸੀਦਵਾਸੇ
ਬੰਦਨਹੋਸ਼ਿਰਿਆਨਕੋਦਾਗਦੇਵੇਕਿਦਾਗਇਸਮੁਕਦਮਾਮੇਂਮੁਜਰਬ

ਹੈ ਔਰ ਦਾਗ਼ ਇਹਤਿਆਤ ਸੇ ਦੇਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਸਿਵਾਇ ਜ਼ਖਮ ਸ਼ਿਰਿਆਨ
ਕੇ ਔਰ ਕੋਈ ਇਜ਼ੂ ਦਾਗ਼ ਨ ਖਾਵੇ ਔਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਖ਼ੂਨ ਸ਼ਿਰਿਆਨ ਕਾ ਯ-
ਹ ਹੈ ਕਿ ਭੜਕਾ ਹੂਆ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ ਔਰ ਸੁਰਖ ਖ਼ਾਲ਼ੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ
ਰਕੀਕ। ਦੀਗਰ ।ਮੁਰਗ਼ ਕਾ ਪਰ ਬਾਰੀਕ ਔਰ ਨਾਜ਼ਕ ਲੇਵੇ
ਔਰ ਮਸਤਗੀ ਰੂਮੀ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ ਲੇਕਰ ਦੋਨੋਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜ਼ਖ-
ਮ ਪਰ ਬਾਂਧੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਗਿਰਦ ਜ਼ਖਮ ਕੇ ਮੋਮ ਸੇ ਹਲਕਾ
ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਠੀਕਰੀ ਕੋਰੀ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ ਹੋ ਆਗ ਮੇਂ ਗਰ-
ਮ ਕਰਕੇ ਸਾਮਨੇ ਜ਼ਖਮ ਕੇ ਲਾਕਰ ਊਪਰ ਉਸ ਕੇ ਘੀ ਡਾਲੇਂ ਔਰ ਤੜਕੇ
ਰੌਗ਼ਨ ਜ਼ਰਦ ਕੇ ਜ਼ਖਮ ਪਰ ਗਿਰਾਦੇ ਕਿ ਇਸ ਅਮਲ ਸੇ ਖ਼ੂਨ ਬੰਦ
ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ ।ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਜ਼ਖਮ ਮੇਂ ਭਰੇ
ਔਰ ਬਾਂਧੇਂ ਅਗਰ ਖ਼ੂਨ ਕਿਸੀ ਤਰਹ ਸੇ ਬੰਦ ਨ ਹੋ ਹੁਕਮ ਦਾਗ਼ ਕਾ ਦੇ-
ਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਬਾਂਸ ਜਲਾ ਕੇ ਖ਼ਾਕਿਸਤਰ ਉਸ ਕੀ ਬਾਰੀਕ ਛਾਨ
ਕੇ ਜ਼ਖਮ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਫੌਰਨ ਖ਼ੂਨ ਬੰਦ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।ਕਪੜਾ
ਜਲਾ ਹੂਆ ਔਰ ਚਮੜਾ ਬਾਰੀਕ ਕਾਟ ਕੇ ਜਲਾ ਕੇ ਔਰ ਦਾਯਾਈ ਜਲਾ ਕੇ
ਰਖੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਚੂਨਾ ਫਟਕਰੀ ਦਮੁਲਅਖ਼ਵੈਨ ਏਲੂਆ ਚੀ-
ਨੀ ਸੁਰਮੇ ਕੇ ਮਾਨਿੰਦ ਪੀਸੇਂ ਖ਼ੂਨ ਬੰਦ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।ਘੋੜੇ ਕੀ ਲੀ-
ਦ ਤਾਜ਼ਾ ਗਰਮਾ ਗਰਮ ਊਪਰ ਜ਼ਖਮ ਕੇ ਬਾਂਧੇਂ ਅਗਰ ਖ਼ੂਨ ਬੰਦ ਨ ਹੋ
ਤਾ ਹੋ ਉਸੀ ਵਕਤ ਠਹਰ ਜਾਵੇ ਔਰ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਖ਼ੂਨ ਜ਼ਖਮ ਕਾ ਸ਼ਿਕ-
ਮ ਮੇਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਤ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਏਕ ਕਦਹ ਪਾਨੀ ਪੀਠੀ ਕਾਲੇਂ ਭੇਡ ਤੋਲਾਂ ਜ਼ੇਖ-
ਰ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਫ਼ਸਲ ਦਵਾਉਂ ਪਸੀਨਾ ਲਾਨੇ ਵਾਲੀ
ਮੇਂ। ।ਰੌਗ਼ਨ ਬਬੂਨਾ ਤਨਹਾ ਊਪਰ ਬਦਨ ਕੇ ਮਲੇਂ ਔਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਓ-
ਢੇਂ ਪਸੀਨਾ ਬਹੁਤ ਆਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ ।ਆਕਰਕਰਹਾ ਤੇਲ ਤਿਲੀ ਮੇਂ
ਪਕਾ ਕੇ ਊਪਰ ਬਦਨ ਕੇ ਮਲੇਂ ਔਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਓਢੇਂ ਪਸੀਨਾ ਬਹੁਤ ਆ-
ਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ ।ਰਸਊਂ ਪਕਾ ਊਪਰ ਬਦਨ ਕੇ ਮਲੇਂ ਔਰ ਲੂਫ਼ ਓਢੇਂ
। ਦੀਗਰ ।ਪਾਜ਼ੇਯਾ ਕਰਨਾ ਔਰ ਬੁਖ਼ਾਰ ਉਸ ਕੇ ਬਦਨ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾ-

ਅਰਕ ਲਾਤਾ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ਸ਼ੀਰਾ ਕਸਬੁਲਹਬੀਬ ਉਪ
ਰ ਹਾਥ ਪੈਰ ਕੇ ਮਲਨਾ ਪਸੀਨਾ ਲਾਤਾ ਹੈ ਖੁਸੂਸਨ ਲੜਕੋਂ ਕੋ ਬੁਖਾਰ ਮੇਂ
॥ ਫਸਲ ਦਵਾਉ ਸੀਤ ਮੇਂ ਯਾਨੇ ਕਸਰਤ ਅਰਕ ਕੀ ਕਿ ਹਾਥ ਔਰ ਪੈ-
ਰ ਮੇਂ ਹੋਤੀ ਹੈ ਬੈਂਗਨ ਕੇ ਸਾਥ ਬੋਡੇ ਪੋਸਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਔਰ
ਉਸਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਾਥ ਔਰ ਪੈਰ ਤਰ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਮੂੰਗ ਸ-
ਬਜ਼ ਕੋ ਊਪਰ ਠੀਕਰੀ ਕੇ ਭੂੰਨੇਂ ਔਰ ਉਸਕੋ ਦੋਨੋਂ ਹਾਥ ਸੇ ਮਲੇਂ॥
ਦੀਗਰ ॥ਊਂਟਕਟਾਰੇ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇਂ ਪੀਸਕੇ ਹਮ-
ਰਾਹ ਸਹਦ ਕੇ ਛੇ ਮਾਸਾ ਸਾਤ ਰੋਜ਼ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਪਾਨੀ ਬੇਂਜੋਂ
ਕਾ ਕਿ ਜੋ ਠੰਡੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਨਿਕਲਨੇ ਪਸੀਨੇ ਕੋ ਮਨਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕਸ਼ਨੀ-
ਜ਼ ਖੁਸ਼ਕ ਚਾਵਲ ਸੁਫੈਦ ਦੋ ਮਰਤਬਾ ਧੋਏ ਹੂਏ ਸੀਸਮ ਰਕ ਪਾਕ ਕੀਆ
ਹੂਆ ਹਰ ਏਕ ਬਾਈਸ ਮਾਸਾ ਸਾਬਤ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਕੇ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਜਿਸ
ਵਕਤ ਤਿਹਾਈ ਹਿਸਾ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਏਕ ਰੋਜ਼ ਪਹੀਸਮਿਸਕਾ-
ਲ ਖਿਲਾਏਂ ਪਸੀਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਇਗਾ। ਤਦਬੀਰ ਹਡੀ ਟੂਟੀ ਕੇ
ਬਿਆਨ ਮੇਂ - ਦੇਖਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਹਡੀ ਟੂਟੀ ਹੈ ਯਾ ਜੋੜ ਸੇ ਹਟ ਗਈ
ਹੈ ਜੋ ਅਮਰ ਕਿ ਹੋ ਅਪਨੀ ਜਗਾਹ ਪਰ ਬੈਠਾਵੇਂ ਫਿਲਫੌਰ ਰੋਗਨ ਮਲੇਂ
ਅਵਲ ਰੋਜ਼ ਪਟੀ ਰੋਗਨ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਉਜ਼ਵ ਪਰ ਲਪੇਟੇਂ ਔਰ ਜਿ-
ਸ ਜਾਨਬ ਕੋ ਉਜ਼ਵ ਹਟਾ ਹੋ ਗਦੀ ਰਖਕਰ ਬਾਂਧੇ ਤਾਂ ਉਜ਼ਵ ਕੋ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇ
ਪਾਸ ਮੁਆਫਿਕ ਜਗਾਹ ਕੇ ਲਕੜੀਆਂ ਬਾਂਧੇ ਜੈਸਾ ਕਿ ਮੁਤਆਰਫ
ਹੈ ਔਰ ਦੋ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਨ ਖੋਲੇਂ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਆਹਿਸਤਾ ਖਹੁਤ ਖੋਲੇਂ ਮੈਦ
ਲਕੜੀ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਸੁਫੈਦੀ ਬੈਜ਼ਾ ਮੁਰਗ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰਕੇ ਕਪੜੇ ਬਾ-
ਰੀਕ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਕੇ ਉਜ਼ਵ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਉਸ ਪਰ ਪਟੀ ਵਕਤ ਖੜੀ ਵਰੀ
ਰਾ ਬਾਂਧੇਂ ਦੇਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਖੋਲੇਂ ਨਈ ਦਵਾ ਬਾਂਧੇਂ ਕਿ ਨਰਮ
ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਥੋੜੀ ਥੋੜੀ ਹਰਕਤ ਦੇਵੇਂ। ਅਦਵੀਆ ਜ਼ਰਬ ਵ-
ਸਕਤਾ ਯਾਨੇ ਚੋਟ ਕਿਸੀ ਉਜ਼ਵ ਪਰ ਯਾ ਕਿਸੀ ਜਿਸਮ ਕੋ ਬਾਈ ਮਕੜਾ ਹੋ ਯਾ-
ਦੂਬਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋ ਯਾ ਟੂਟ ਗਈ ਹੋ ਯਾ ਅਪਨੀ ਜਗਾਹ ਸੇ ਹਟ ਗਈ

ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਦਰਦ ਕੇ ਜੋ ਦਵਾ ਲਿਖੀ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਲਗਾਵੇ - ॥ਮਦਾਰ ਕਾ
ਦੂਧ ਨੌ ਮਾਸ਼ਾ ਰਿੰਡੀ ਕਾ ਤੇਲ ਕਰੰਜੂਏ ਕਾ ਤੇਲ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਨੌ ਮਾਸ਼ੇ ਗੀਗੀਆ
ਬਛਨਾਕ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਹਰ ਏਕ ਆਠ ਮਾਸ਼ਾ ਸਬ ਕੋ ਬਾਹਮ ਪੀਸ ਕੇ
ਮਿਲਾਵੇਂ ਆਗ ਪਰ ਰਖੇਂ ਆਹਿਸਤਾ ਆਹਿਸਤਾ ਪਕਾਵੇਂ ਯਹਾਂ ਤਕ
ਕਿ ਦੂਧ ਜਲ ਜਾਵੇ ਤੇਲ ਰਹ ਜਾਵੇ ਛਾਨੇ ਏਹਤਿਆਤ ਸੇ ਰਖੇਂ ਉਸ ਉਜ਼ਵ
ਪਰ ਕਿ ਚੋਟ ਲਗੀ ਹੋ ਮਾਰਨੇ ਲਕੜੀ ਸੇ ਯਾ ਗਿਰਨੇ ਸੇ ਮਲੇਂ ਉਸ ਕੋ
ਸੀਮਰ ਮੰਦਰ ਤੇਲ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਬਹੁਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥
ਸੁਹਾਞਨਾ ਕੀ ਪਤੀ ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਦੋਨੋ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇਂ -
ਔਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਨੀਚੇ ਆਫਤਾਬ ਕੇ ਬੈਠੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਚੂਕ ਕੇ ਔਰ -
ਉਜ਼ਵ ਖੁਸ਼ਕ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ - ॥ਮਗਜ਼ ਅੰਡੇ ਕਾ ਔਰ ਤਿਲੀ ਸਿਆਹ
ਹਰ ਏਕ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਪੀਸੇਂ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਾਂਧੇਂ ॥
ਦੀਗਰ ॥ਜਿਸ ਉਜ਼ਵ ਕੋ ਕਿ ਬਾਈ ਨੇ ਪਕੜਾ ਹੋ ਦੂਰ ਕਰੇ - ਸੰਭਾਲੂ ਕੀ
ਪਤੀ ਸਰਸ ਕੀ ਪਤੀ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਗਾਏ ਕੇ ਦੂਧ ਮੇਂ ਯਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ਼
ਕਰੇਂ ਪਹਿਲੇ ਉਜ਼ਵ ਪਰ ਰੋਗਨ ਮਲੇਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਦਵਾ ਕਾ ਭਪਾਰਾ ਦੇਂ
ਵੇਂ ਅਗਰ ਬਜਾਏ ਸੰਭਾਲੂ ਕੇ ਸੁਹਾਞਨਾ ਹੋਵੇ ਫਾਇਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਜ਼-
ਹਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਬਾਦ ਭਪਾਰਾ ਦਵਾ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਉਜ਼ਵ ਪਰ ਬਾਂਧ ਦੇਂ
ਵੇ ਇਸ ਅਰਸਾ ਮੇਂ ਹਵਾ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਰਖੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਮੋਚ
ਔਰ ਕਜ ਹੋ ਜਾਨਾ ਉਜ਼ਵ ਕਾ ਅਗਰ ਦੇ ਅਰਸਾ ਸੇ ਹੋ ਨਫਾ ਦੇਵੇ ਖਲੀ
ਤਿਲ ਕੀ ਨਰਮ ਕੂਟੇਂ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਮੇਂ ਡਾਲੇਂ ਕਿ ਘੁਲ ਜਾਵੇ ਮਿਸਲ ਕਿ-
ਵਾਮ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੇ ਆਵੇ ਕਪੜੇ ਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਬਾਂਧੇਂ। ਦੀਗਰ
॥ਦਰਦ ਚੋਟ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਅਗਰ ਚੇ ਗੋਸ਼ਤ ਔਰ ਹਡੀ ਮੇਂ ਹੋ ਸਾਬੂਨ
ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਖੂਬ ਘਿਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਜ਼ਰ-
ਦ ਚੋਬ ਵ ਸਾਬੂਨ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘਿਸ ਕਰ ਨੀਮ ਗਰਮ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ।
ਦੀਗਰ ॥ਮੋਚ ਕੋ ਏਕ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਇਜ਼ਾਲਾ ਦੇਵੇ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਊਪਰ
ਇਸ ਕੇ ਡਾਲੇਂ ਗਿਲ ਅਰਮਨੀ ਸਾਬੂਨ ਸੁਫੈਦੀ ਬੈਜ਼ਾ ਮੁਰਗ਼ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕਰ

ਲੇਪਕਰੇਂਆਗਪਰਉਜ਼ਾਫਗਰਮਕਰੇਂਤਾਕਿਦਵਾ ਸੂਕਜਾਵੇ।

॥ ਦੀਗਰ ।ਵਹੁਚੋਟ ਕਿਬਸਬਬਗਿਰਨੇਕਿਸੀਸ਼ਖ਼ਸਕੇ
ਯਾਗਿਰਨੇਦੀਵਾਰਕੇਲਾਹਕਹੂਈਹੋਯਾਕੋਈਮੇਖ ਯਾਸੁਲਾਖ਼ਚੁ
ਸਗਈਹੋਔਰਖ਼ੂਨਬੰਦਹੋਗਿਆਹੋਹਡੀਅੰਦਰ ਸਖ਼ਤਹੋਗਈ
ਹੋਬਾਦਅਰਸੇਕਿਚਾਹੇਂਕਿਉਸਕੋਨਰਮਕਰਕੇਅਪਨੀਜਗਾਹਪਰ
ਬਠਾਲੇਂਫਾਇਦਾਦੇਵੇਂਹਲਦੀਆਧਪਾਉਮੈਦਾਲਕੜੀਆਦਪਾਉਲੋ-
ਟਾਸਜੀ ਛੇਡਤੋਲਾਮੈਦਾਗੇਹੂੰਕਾਆਧਪਾਉਰੋਂਗਨਤਿਲੀਕਾਪਾਉਸੇ-
ਰ ਅਵਲਰੋਂਗਨਕੋਗਰਮਕਰੇਂਬਾਦਉਸਕੇਮੈਦਾਕੋਭੂੰਨੇਂਫਿਰਦਵਾ-
ਅਲਾਹਿਦਾਅਲਾਹਿਦਾਬਾਰੀਕਕਰਕੇਅਵਲਸਜੀਬਾਦਉਸਕੇਮੈ-
ਦਾਫਿਰਹਲਦੀਡਾਲਕ੍ਰਪਾਨੀਮੇਂਪਕਾਵੇਂਕਿਪਾਨੀਜਲਜਾਵੇਤੇਲਰਹ
ਜਾਵੇਵਗਰਮਗਰਮਸੇਂਕਦੇਵੇਉਸਕੋਲੁਪੜੀਕਹਿਤੇਹੈਂਜਾਨਨਾਚਾ-
ਹੀਏਕਿਬੂਤਰ ਗਜ਼ਾਵਾਸਤੇਚੋਟਖਾਏਹੂਏ ਕੇਸੇਰਬਾਕਬੂਤਰਕਾ
ਹੈਔਰਮੂਮਿਆਈਸਾਥਗਾਏਕੇਘੀਕੇਖਾਨਾਬਹੁਤਮੁਫੀਦਹੈ।

ਦੀਗਰ ।ਵਰਮਗਰਮਕਿਚੋਟਸੇਲਾਹਕਹੋਤਾਹੈਉਸਕੋਮੁ-
ਫੀਦਹੈਕਿਮਿਸਲਉਜ਼ਵ ਕੇਹੋਜਾਤਾਹੈਮਗਜ਼ਨਰੇਲਪੁਰਾਨਾ ਕਿ
ਤੀਨਚਾਰ ਸਾਲਕਾਹੋਬਲਕੇਕਦਵਹੋਗਿਆਹੋਲੇਕਰ ਕੂਟੇਂਚਹਾਰਮ
ਹਿਸਾਉਸਕਾਹਲਦੀਲੇਕਰਕੂਟਕੇਮਿਲਾਵੇਂਪੋਟਲੀਬਾਂਦਕੇਆਗਪ-
ਰਗਰਮਕਰਕੇਦੋਤੀਨਘੜੀਸੇਂਕਦੇਵੇਂਫਿਰਉਸੀਕੋਵਰਮਪਰਰ-
ਖਕਰਬਾਂਧਦੇਵੇਂਸੁਬਹਕੋਖੋਲੇਂਦੋਤੀਨਰੋਜ਼ਮੇਂਸੇਹਤਕੁਲੀਹੋ।

ਦੀਗਰ ।ਦਵਾਕਿਚੋਟਔਰਗਿਰਫਤਗੀਉਜ਼ਵਕੋਮੁਫੀਦਹੈ।
ਬੈਂਗਨਕੱਚਾਕੂਟਕੇਗੁੜਮਿਲਾਕੇਜਿਸਕਦਰਖਾਸਕੇਂਖਾਵੇਂਨਿ-
ਹਾਇਤਇਸਕੀਆਦਪਾਉਤਕਹੈ। ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇਟੰਗੀ
ਵਗੈਰਾਕੇਮੁਫੀਦਹੈ- ।ਚੋਕ ਛੇੜਤੋਲਾਗੁੜਪੁਰਾਨਾਤੀਨਤੋਲਾਚੋਕ
ਕੋਖ਼ੂਬਘਿਸਕੇਗੁੜਮੇਂਮਿਲਾਵੇਂਗੋਲੀਬਾਂਧਕੇਪਾਨੀਸੇਉਤਾਰੇਂਦਸਤ
ਖ਼ੂਬਅਵੇਂਗੇਅਗਰਏਕਹੀਗੋਲੀਕਫਾਇਤਕਰੇਬੇਹਤਰਹੈਵਰਨਾ

ਅਗਰ ਰੁਕੂਬਤ ਹੋਤੀ ਨ ਰੋਜ ਮੁਤਵਾਤਰ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ ਕਿ ਮਰਜ਼ ਕੋ
ਉਖਾੜ ਡਾਲੇਂ। ਫਸਲ ਦਵਾਈ ਬਾਦ ਫਰੰਗ ਮੇਂ ਜੰਗੀ ਹਰੜ
ਗਿਆਰਾ ਤੋਲਾ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਨੌਂ ਮਾਸ਼ਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ
ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਕਦਰ ਜਿਆਦਾ ਖਰਲ ਕਰੇ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਫਿਰ ਮਕਦਾਰ
ਝੜਬੇਰੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਨਿਗਾਹ ਰਖੇਂ ਏਕ ਸੁਬਹ ਕੋ ਏਕ ਸ਼ਾਮ ਕੋ ਖਿ-
ਲਾਵੇਂ ਗਜਾ ਰੋਟੀ ਚਨੇ ਕੀ ਬਗੈਰ ਨਿਮਕ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਅਗਰ ਅਰਕ ਸੌਂ ਲੇ-
ਮੂੰ ਕਾ ਖਰਚ ਹੋ ਤੋ ਨਿਹਾਇਤ ਬੇਹਤਰ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ

॥ਸੀਖੀਆਂ ਸੁਫੈਦ ਗੰਧਕ ਆਮਲਾਸਾਰ ਹਰਏਕ ਆਠ ਮਾਸ਼
ਕਥ ਪਾਪੜੀਯਾ ਨੌਂ ਮਾਸ਼ਾ ਸਮੁੰਦਰ ਫਲ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਮਾਸ਼ਾ ਹਰ ਏਕ
ਕੋ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਪਕਾਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਿੰਦ ਸੁਰਮਾ ਕੇ ਹੋ ਪਸ ਸਾਥ
ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕੇ ਮਕਦਾਰ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਕੇ ਬਨਾਵੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਏ-
ਕ ਗੋਲੀ ਔਰ ਸਾਮ ਕੋ ਏਕ ਗੋਲੀ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਸੁਬਹ ਕੋ
ਪਾਂਚ ਗੋਲੀ ਔਰ ਰਾਤ ਕੋ ਚਾਰ ਗੋਲੀ ਇਸੀ ਤਰਹ ਪਾਂਚ ਰੋਜ ਤਕ
ਖਿਲਾਵੇਂ ਨਿਮਕ ਸੇ ਔਰ ਬਾਦੀ ਚੀਜ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਰਖੇ ਅਗਰ ਜੋਸ਼
ਕਰੇ ਯਾ ਗਰਮੀ ਕਰੇ ਤੁਰਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਦੇਵੇਂ ਖਿਚੜੀ ਯਾ ਰੋਟੀ ਗਜਾ ਦੇ-
ਨਾ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਮਿਠਾਈ ਹਰਗਿਜ਼ ਨ ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ
ਬਾਜ਼ੇ ਆਦਮੀਓਂ ਕੋ ਦਸਤ ਆਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਬਾਜ਼ੇ ਕੋ ਵਰਮ ਬਦਮ ਮੇਂ ਹੋ-
ਤਾ ਹੈ ਖੌਫ ਨ ਕਰੇਂ ਬਾਦ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ ਕੇ ਤੁਰਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਖਿਲਾਨਾ ਚਾਹਿ-
ਏ ਮਿਸਲ ਆਲੂ ਔਰ ਇਮਲੀ ਕੇ ਔਰ ਦੇਹੀ ਕੇ ਕਿ ਮਸਲਹ ਇਸ
ਦਵਾ ਕੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ਵਾਸਤੇ ਫਤੂੰਖ ਬੇਗਾ ਕੇ ਯਹ ਦਵਾ ਤੈ-
ਆਰ ਹੂਈ ਥੀ - ਕਲਵੰਜੀ ਏਕ ਤੋਲਾ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਏਕ ਤੋਲਾ ਦੋਨੋਂ
ਕੋ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਤ ਪੁੜੀਆਂ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਫੀ ਸਬੈਲ ਅਲਾ ਫੈਂਕ ਦੇਂ ਛੇ ਪੁੜੀ-
ਓਂ ਕੋ ਏਕ ਸੁਬਹ ਔਰ ਏਕ ਸਾਮ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ
ਕੁਰਲਾ ਕੇ ਲੋਹੇ ਪਰ ਸਾਥ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕੇ ਘਿਸੇਂ ਬਕਦਰ ਮਾਖੀ ਕੇ
ਸਿਰ ਕੈ ਫੂਤੀਆਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਅਦਵੀਆ ਵਾ-

ਸਤੇ ਆਤਸ਼ਕ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ- ॥ਭਿਲਾਵਾ ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ
ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਬਾਰਹ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਅਠਾਰਹ ਤੋਲਾ ਪਾਰਹ ਇਕ ਮਨ ਤਿਬੀ
ਕੇ ਅਜ਼ਰੂਏ ਹਿਸਾਬ ਕੇ ਛਿਆਸੀ ਤੋਲਾ ਆਠ ਮਾਸਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ
ਭਿਲਾਵਾ ਕੋ ਪੀਸੇਂ ਬਾਦ ਤਿਲ ਡਾਲ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਫਿਰ ਗੁੜ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਰ-
ਲ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਪਾਰਹ ਮਿਲਾ ਕਰ ਨੌ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਦੋ ਗੋਲੀ ਨਜ਼-
ਰ ਖੁਦਾ ਕਰੇਂ ਏਕ ਗੋਲੀ ਦਹੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਿਬਲਾ ਰੂ ਬੈਠ ਕੇ ਖਿ-
ਲਾਵੇਂ ਕਿਸੀ ਚੀਜ਼ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀ ਹੈ ਮਗਰ ਮੁਰਗਿ ਸੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ਮਾਲਕੰਗਨੀ ਅਜਵਾਇਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਅਜਮੂ-
ਦ ਕੁਚਲਾ ਗੋਰੂਵ ਕਲਵੰਜੀ ਹਰ ਏਕ ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਤੁਖਮ ਧ-
ਤੂਰਾ ਨੌ ਮਾਸ਼ੇ ਸਵਾਏ ਗੋਰੂ ਕੇ ਸਬ ਦਵਾ ਕੋ ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਇ-
ਸਤਰਹ ਸੇ ਕਿ ਜਲਨੇ ਨ ਪਾਵੇਂ ਭੂਨੇ ਪੁਸ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਪਕਾਵੇ ਨੌ ਮਾਸਾ
ਅਫਯੂਨ ਖਾਲਸ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਦਵਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਮਿਕਦਾਰ ਬੇਰ ਜੰਗਲੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਮੁਆਫਿਕ
ਕੁਵਤ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਯਾ ਦੋ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ ਸੁਬਹ ਔਰ ਸ਼ਾਮ ਔਰ
ਗਜ਼ਾ ਰੋਟੀ ਔਰ ਘੀ ਯਾ ਗੋਸਤ ਔਰ ਸਿਵਾਏ ॥ਇਸ ਕੇ ਜਾ ਕੇ ਔ-
ਰ ਕੋਈ ਗਿਜ਼ਾ ਇਨ ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਯਹ ਦਵਾ ਨਾ ਕੇ ਲਾਤੀ ਹੈ ਔਰ ਨ
ਦਸਤ ਔਰ ਨ ਮੂੰਹ ਜੋਸ਼ ਕਰਤਾ ਹੈ॥

ਦੀਗਰ ॥
ਇੰਦ੍ਰਾਇਣ ਕੀ ਜੜ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਹਰ ਏਕ ਦੋ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਪੁਰਾਨਾ
ਛੇ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਕੋ ਆਗ ਪਰ ਰਖੇਂ ਤਾ ਕਿ ਨਰਮ ਹੋ ਉਸ ਮੇਂ ਮੁਰਦਾਰ
ਸੰਗ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਉਤਾਰ ਲੇਂ ਫਿਰ ਇੰਦ੍ਰਾਇਣ ਕੀ ਜੜ ਪੀ-
ਸ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਸਾਤ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸ
ਕੇ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਪਿਲਾਵੇਂ ਬਾਜ਼ੇ ਕੋ ਦਸਤ ਲਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਬਾਜ਼ੇ ਕੋ ਕਲ-
ਕ ਸਦੀਦ ਪੈਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਗਜ਼ਾ ਰੋਟੀ ਚਨੇ ਕੀ ਸ਼ਰਾਬ ਘੀ ਬਹੁਤ ਕੇ ਖਿ-
ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਅਫਰਾਤ ਘੀ ਕੀ ਫਕਤ ਵਾਸਤੇ ਸਮੀਤ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਕੇ
ਹੈ ਅਤਾਰ ਔਰ ਕਿਸੀ ਦਵਾ ਸੇ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਤੋ ਹਤਉਲ ਇਮਕਾਨ ਇਸ

ਦਵਾਕੋ ਨ ਦੇਵੇਂ ਖੁਸੂਸਨ ਨਾਜ਼ਕ ਤਬਾਕੋ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਸ਼ਿੰਗਰਫ ਸੁਹਾਗਾ ਆਕਰਕਰਹਾ ਮਾਜੂ ਚਾਰੋਂ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰੇਂ ਔਰ ਊ-
ਪਰ ਫ਼ਿਲਮ ਕੇ ਤਮਾਕੂ ਰਖੇ ਔਰ ਉਸਕੇ ਊਪਰ ਯਹ ਦਵਾ ਰਖੇ
ਔਰ ਫਿਰ ਉਸਕੇ ਊਪਰ ਬੌੜੀ ਤਮਾਕੂ ਰਖਕਰ ਆਗ ਰਖੇ ਔਰ
ਖੈਂਚੇਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਤਕ ਇਸ ਤਰਹ ਕਰੇਂ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੀਨ ਰੋਜ਼
ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇਗਾ ਔਰ ਅਗਰ ਮਰਜ ਸਖਤ ਹੈ ਔਰ ਕਿਸੀ ਦਵ
ਸੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦਵਾ ਕੋ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਗਿਜ਼ਾ ਸਿਵਾਇ ਦਾਲ
ਔਰ ਖੁਸ਼ਕ ਔਰ ਰੋਟੀ ਪੁਰ ਰੌਗਨ ਕੇ ਨ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਖਾਨੇ ਇਸ
ਦਵਾ ਕੇ ਏਕ ਮਹੀਨਾ ਔਰ ਦਸ ਰੋਜ ਤਕ ਚੀਜ ਬਾਦੀ ਸੇ ਔਰ ਵਹੁ
ਚੀਜ਼ ਕਿ ਜੋ ਖੂਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇਂ॥ ਦੀਗ
॥ਦਵਾਈ ਆਤਸ਼ਕ ਕੀ ਸਬਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਤੀਨ ਪੁੜੀਆਂ
ਬਨਾਵੇਂ ਏਕ ਪੁੜੀਆ ਕੇ ਦੋ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਫ਼ਿਲਮ ਮੇਂ ਰਖ
ਕੇ ਮਿਸਲ ਤਮਾਕੂ ਕੇ ਪੀਵੇਂ ਔਰ ਏਕ ਹਿਸਾ ਕੋ ਗੜ੍ਹੇ ਮੇਂ ਡਾਲਕੇ ਜ-
ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਧੂਆਂ ਲੇਵੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਕਰੇਂ ਔਰ ਗਜ਼
ਸ਼ੀਰ ਔਰ ਚਾਵਲ ਹਮਰਾਹ ਦਾਲ ਮੂੰਗ ਕੇ ਬਇਨਾਇਤ ਇਲਾਹੀ
ਸੇਹਤ ਕੁਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ- ਸ਼ਿੰਗਰਫ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਸੋਹਨਾ ਮਖੀ
ਨਿਰਬਸੀ ਤੁਖਮ ਹੁਲਹੁਲ ਆਕਰਕਰਹਾ ਬਰਾਬਰ ਵਜਨ ਲੇ
ਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਬਾਦ ਫਰੰਗ ਕੋ ਔਰ ਪਰਮੇਵ ਕੋ ਦਫ਼ਾ ਕਰੇ
ਸ਼ਿਫ਼ਾ ਮੋਬੁਦਾਰ ਹਲਦ ਇੰਦ੍ਰਾਇਣ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਹਰ ਏਕ ਡੇਢ ਤੋਲਾ
ਸਬਕੋ ਜੌਂਕੋਬ ਕਰੇਂ ਔਰ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਏਕ ਹਿਸਾ ਕੋ ਸੇਰ ਭਰ
ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਰਾਤ ਕੋ ਭਿਗੋ ਕੇ ਸੁਬਹ ਕੋ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਆਧ
ਪਾਉ ਪਾਨੀ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਛਾਨ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਅਜਵਾਇਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਨੌ ਮਾਸ਼ਾ ਪੁਖਤਾ ਪਾਰਾ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਅਜ-
ਵਾਇਨ ਯਾਨੇ ਨਾਨਖਵਾਹ ਆਧ ਪਾਉ ਭਿਲਾਵਾਂ ਪਾਉ ਭਰ ਪੁਰਾਨਾ
ਗੁੜ੍ਹ ਏਕ ਪਾਉ ਅਵਲ ਅਜਵਾਇਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਔਰ ਪਾਰਹ ਕੋ ਏਕ

ਜਗਾਹ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਦੋ ਪਹਿਰ ਤਕ ਬਾਦ ਸ਼ਨਖਵਾਹ ਮਿਲਾਕੇ ਏਕ ਪ-
ਹਿਰ ਔਰ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਦੋ ਯਾ ਤੀਨ ਭਿਲਾਵੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਚਾ-
ਰ ਘੜੀ ਤਕ ਕੂਟੇਂ ਬਾਦ ਗੁੜ ਮਿਲਾਕਰ ਚਾਰ ਘੜੀ ਔਰ ਕੂਟੇਂ ਸਬ
ਕੀ ਪੰਦਰਾਹ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਏਕ ਗੋਲੀ ਕੇ ਚਾਰ ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਚਾਰੋਂ
ਤਰਫ ਫੈਂਕ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸੁਬਹ ਕੋ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸ਼ਾਮ
ਕੋ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਹੀ ਤੁਰਸ਼ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰਕੇ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਬਾਦ ਪੀ-
ਨੇ ਕੇ ਦੇਹੀ ਤੁਰਸ਼ ਔਰ ਭੀ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਜ਼ਿਸ ਕਿਸਮ ਕੀ ਤੁਰਸੀ
ਔਰ ਬਾਦੀ ਚਾਹੇ ਖਾਵੇ ਮਗਰ ਦੂਧ ਔਰ ਮਠਾਈ ਨ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਇਸ
ਦਵਾ ਸੇ ਬਾਦ ਤੀਨ ਰੋਜ ਕੇ ਮੂੰਹ ਆਤਾ ਹੈ ਦਵਾ ਮਾਊਫ ਕਰਦੇਂ ਤਾਂ ਕੇ ਸ-
ਬ ਆਲਾਇਸ਼ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਅਜ਼ਾਨ ਜੜ ਦਰਖਤ ਬੇਰ ਜੰਗ-
ਲੀ ਯਾ ਚੰਬੇਲੀ ਕੀ ਪਤੀ ਜੋਸ਼ ਕਰਕੇ ਗਰਗਰਾਹ ਕਰੇਂ ਮੂੰਹ ਸਾਫ ਹੋ
ਜਾਇਗਾ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਅਗਰਚੇ ਬਾਦ ਫਰੰਗ ਹੋ-
ਵੇ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਭਿਲਾਵਾ ਏਕਾ ਪਾਉ ਸਿਰ ਉਸਕਾ
ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਦਵਾ ਮੇਂ ਦਾਖਲ ਕਰੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤੇ
ਉਸ ਬਾਈ ਕੇ ਕਿ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦਿਨੋਂ ਸੇ ਹੈ ਫਾਇਦਾ ਰਖਤਾ ਹੈ - ਪਾਰਹ-
ਖਾਮ ਏਕ ਮਾਸਾ ਕੰਦ ਸਿਆਹ ਮੇਂ ਡਾਲਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਇ-
ਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਗਿਜ਼ਾ ਰੋਟੀ ਚਨੇ ਕੀ ਬੇ ਨਿਮਕ ਹ-
ਮਰਾਹ ਘੀ ਬਹੁਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਫਿਰੰਗ ਕਿਸ-
ਮ ਕੀ ਬਾਈ ਕੋ ਦਸਤੋਂ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰੇ - ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ॥ਏਕ ਦਾਮ ਆਲ-
ਮਗੀਰੀ ਯਾਨੇ ਰੇਤੜੇ ਲਾਜਮਾਲ ਗੋਟਾ ਛਿਲਕੇ ਔਰ ਸਬਜੀ ਸੇ ਪਾਕ
ਕੀਆ ਹੂਆ ਸਾਵੇ ਤੀਨ ਦਾਨੇ ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਪੀਸਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਵਾਸਤੇ
ਤੀਨ ਰੋਜ ਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਬਨਾਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਏਕ ਹਿਸਾ ਮੇਂ ਦਸਤ ਬਹੁਤ
ਆਵੇਂਗੇ ਔਰ ਗਰਮੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਮਾਲੂਮ ਹੋਗੀ ਲੇਕਨ ਬਾਉ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ
ਔਰ ਰੋਟੀ ਬੇ ਨਿਮਕ ਹਮਰਾਹ ਰੋਗਨ ਬਹੁਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਅਗ-
ਰ ਗਰਮੀ ਹੋ ਦਹੀ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਕਭੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਕੈ ਮੇਂ ਖੂਨ ਆ-

ਵੇ ਇਸਹਾਲਮੇਂ ਚਾਹੀਏਕਿ ਜੀਰਾ ਸੁਫੇਦ ਖਿਰਿਆਨ ਹਮਰਾਹ ਦੇਹੀਕੇ
ਦੇਵੇਂ ਕੈ ਬੰਦ ਹੋਜਾਵੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ ।ਵਾਸਤੇ ਗਰਮੀ
ਆਤਸ਼ਕ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਔਰ ਅਜ਼ੀਅਤ ਨਹੀ ਦੇਤੀ ਹੈ ਕਟੇਲਾ ਕੂਟ
ਪੀਸਕੇ ਰੋਜ਼ ਅਵਲ ਏਕ ਮਾਸ਼ਾ ਔਰ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਮਾਸ਼ਾ ਇਸੀ
ਤਰਹ ਸਾਤ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਸਾਤ ਮਾਸ਼ੇ ਖਾਵੇ ਫਿਰ ਛੋੜ ਦੇਵੇਂ ਏਕ ਹਫਤ
ਮੇਂ ਏਕ ਮਰਤਬਾ ਖਾਕੇ ਔਰ ਦਸਤ ਹੋਵੇਗਾ ਖਵਾਹ ਸ਼ੁਰੂ ਯਾਨੇ ਇਬਤ
ਦਾ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਖਵਾਹ ਦਰਮਿਆਨ ਮੇਂ ਖਵਾਹ ਆਖਿਰ ਮੇਂ ਔਰ ਉਸ-
ਮੇਂ ਸਿਵਾਇ ਤੁਰਸ਼ੀ ਕੇ ਔਰ ਕੁਛ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਾਉਕੁਹੂਨ ਯਾ-
ਨੇ ਬਾਈ ਇਸ ਦਵਾਸੇ ਦੂਰ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ਨਿਹਾਇਤ ਮੁ-
ਫੀਦ ਹੈ ਔਰ ਬਗੈਰ ਦਸਤ ਔਰ ਕੈ ਕੇ ਨਫਾ ਤਮਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ-
।ਕਲਵੰਜੀ ਕੰਵਲ ਗਟਾ ਤਾਜ਼ਾ ਕਿ ਛਿਲਾ ਹੂਆ ਹੋ ਗੁੜ ਹਰ ਏਕ
ਛੇ ਤੋਲਾ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਨੌਂ ਮਾਸਾ ਪੁਖਤਾ ਸਬਕੋ ਕੂਟਕੇ ਹਮਰਾਹ
ਗੁੜ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇਂ ਔਰ ਯਹ ਕਾਮਲ ਸਬ ਚੌਦਹ ਰੋਜ਼ ਕੀ ਖੁਰਾਕ
ਹੈ ਔਰ ਤਾਜ਼ਾ ਰੋਟੀ ਹਮਰਾਹ ਰੋਗਨ ਜਰਦ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਗੋ-
ਲੀਆਂ ਕੂ ਨ ਛੇਨਾ ਚਾਹੀਏਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਾਥ ਕਿਸੀ ਚੀਜ਼ ਰਤੂ-
ਬਤ ਨਾਕ ਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਮੁਤਸਵਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਤਕ ਕਿ ਹੋ ਇਸ਼ਿਆਇ ਖੁ-
ਸ਼ਕ ਖਿਲਾਵੇਂ ਮਗਰ ਇਤਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਘੀ ਦੇਤੇ ਜਾਵੇਂ ਕਿ ਯਹ ਮੁਸ
ਲਹ ਹੈ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਕਾ। ਦੀਗਰ ਇਲਾਜ ਆਤਸ਼ਕ ਕਿ
ਬਹੁਤ ਮੁਜਰਬ ਹੈ- ।ਸੁਮਾ ਇਲਫਾਰ ਆਕਰਕਰਹਾ
ਕਤ ਸੁਫੇਦ ਹਿੰਦੀ ਭੰਗਰਾ, ਚਿਕਨੀ ਸਿਪਾਰੀ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ
ਬਰਾਬਰ ਚਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਸੁਬਹ ਔਰ ਏਕ ਸ਼ਾਮ ਕੋ ਦੇਵੇਂ ਤੁਰਸ਼ੀ
ਔਰ ਨਿਮਕ ਔਰ ਗੋਸਤ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਏਕ ਹਫਤਾ
ਮੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਗਰ ਹਾਜਤ ਹੋ ਚੰਦ ਰੋਜ਼ ਔਰ ਖਿ-
ਲਾਵੇਂ। ਹਬੂਬੀਦ ਕਿ ਅਮਲ ਹੁਕਮਾਇ ਫਰੰਗ ਕਾ ਹੈ ਵਾਸਤੇ
ਆਤਸ਼ਕ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ- ।ਜਾਨੇ ਸੀ ਮਾਬ ਨੌ ਮਾਜ਼ੇ ਸਾਅਲੋ ਫਾਰ ਯਾਨੇ

ਸੰਖੀਆ ਚਾਰ ਰਤੀ ਹਮਾਮਦਸਤੇ ਮੇਂ ਸਾਥ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕੇ ਪੀਸੇਂ-
ਕਿ ਪਾਰਾ ਮਰ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਆਕਰਕਰਹਾ ਮਸਤਗੀ ਹਰ ਏਕ ਏਕ
ਮਾਸ਼ਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਕਦਰ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਗੋਲੀ
ਬਨਾਵੇਂ ਜਿਸ ਸਖਸ਼ ਕੇ ਆਤਸ਼ਕ ਹੋ ਬਾਲ ਉਸ ਕੇ ਗਿਰ ਗਏ ਹੋਂ ਕਸ-
ਰਤ ਇਸ ਮਰਜ਼ ਸੇਂ ਹਾਥ ਪੈਰ ਟੇਕ ਮਰਕਾ ਮਸੇ ਗਏ ਹੋਂ ਯਾ ਤਾਲੂ ਯਾ-
ਕਜੀਬ ਮੇਂ ਸੂਰਾਖ ਪੜ ਹੈਂ ਉਸ ਕੋ ਪਾਂਚ ਗੋਲੀ ਸੁਬਹ ਵਕਤ ਸ਼ਾਮ ਕੋ
ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੀ ਮਾ ਜ਼ੋਰ ਬਾਗੋਸਤ ਕਾ ਸਾਥ ਦਵ-
ਚਿੰਗਾਰਮ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਦਵਾ ਦੇਵੇਂ ਤੁਰਸ਼ੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇ
ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਸੇਜ ਵਨ ਹੋਗਾ ਦਰਦ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਤਾ ਰਹੇਗਾ।

ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤੇ ਬਾਦ ਫਰੰਗ ਪਾਰਹ ਸਾਢੇ ਦਸ ਮਾਸ਼ਾ ਅਫ-
ਯੂਨ ਖਾਲਸ ਸਾਤ ਮਾਸ਼ਾ ਗੁੜ ਪੁਰਾਨਾ ਇਕੀਸ ਮਾਸ਼ਾ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਸਾਥ
ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕੇ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਖਰਲ ਕਰਕੇ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸ਼ਾ ਜ਼-
ਗਰਫ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਕਿ ਸਬ ਏਕਜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਸਬ ਕੀ ਤੀਸ ਗੋਲੀ-
ਆਂ ਬਨਾਵੇਂ ਸੁਬਹ ਵ ਸ਼ਾਮ ਕੋ ਏਕ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ ਮਛਲੀ ਵ ਤੁ-
ਰਸ਼ੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਗੋਲੀ ਪਾਰੇ ਕੀ ਦੀ ਹੂ-
ਈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਆਤਸ਼ਕ ਵ ਜੁਜ਼ਾਮ ਵ ਜ਼ਖਮ ਕੁਹਨਾ ਵ ਨਾ-
ਸੂਰ ਕੇ ਪਾਰਾ ਮਗ਼ਜ਼ ਪਿਸਤਾ ਮਗਜ਼ ਬਾਦਾਮ ਬਰਗ ਮਹਿੰਦੀ ਤਾਜ਼-
ਹਰ ਸਾਢੇ ਸਾਤ ਮਾਸ਼ਾ ਗੁਗਲ ਕਤੀਰਾ ਬਬੂਲ ਕਾ ਗੋਂਦ ਅੰਜ਼ਰੂਤ ਰੇਉ-
ਦਚੀਨੀ ਨੌਸੈਤ ਹਰ ਏਕ ਸਾਢੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਗਾਵਕੂਨ ਨਿਸ਼ਾਸਤ
ਸਾਫਰਾਨ ਮਸਤਗੀ ਹਰ ਏਕ ਸਾਤ ਮਾਸ਼ਾ ਕਾਫੂਰ ਜ਼ਦਵਾਰ ਸਕ-
ਮੂਨੀਆਂ ਹਰ ਏਕ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸ਼ਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਪਾਰਾ ਹਕੇ ਅਰਕ
ਲੇਮੂੰ ਔਰ ਮਹਿੰਦੀ ਮੇਂ ਮਾਰੇਂ ਔਰ ਦਵਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕੇ
ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਰਾਬਰ ਚਨੇ ਕੇ ਬਨਾਵੇਂ ਖੁਰਾਕ ਚਾਰ ਰਤੀ।

ਦੀਗਰ ॥ਜ਼ਖਮ ਹਾਏ ਆਤਸ਼ਕ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਕੀਮ-
ਖਤ ਜਲਾਇਆ ਹੂਆ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਕੌਡੀ ਜਲਾਈ ਹੂਈ ਸਬ ਬਰਾਬਰ

ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਵਾਸਤੇ ਆ-
ਤਸ਼ਕ ਵ ਨਾਸੂਰ ਵ ਭਗੰਦਰ ਕੋ ਫਾਇਦੇ ਦੇਵੇ ਜਮਾਲਗੋਟਾ
ਮਗਜ਼ ਕਰੰਜੂਆ ਪੁਰਾਨਾ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਵ ਸੋਂਠ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ
ਪੀਸਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਕਦਰ ਮਿਰਚ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਯਾ ਦੋ ਗੋ-
ਲੀ ਤੀਨ ਚਹਾਰ ਤਾਤਕ ਖਿਲਾਵੇ ਏਕ ਦਸਤ ਰੋਜ਼ ਮਵਾਫ਼ਕ ਆਤਾ ਹੈ ਕੁ-
ਛ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀ ਹੈ। ਫਜਲ਼ ਵਾਸਤੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਬਦਬੋ ਪਸੀ-
ਨੇ ਕੇ ਵ ਸਫਾਈ ਵ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਸ਼ਮ ਕੇ- ।ਸੰਦਲ ਸੁਫੈਦ ਜ਼ਾਫਰ-
ਨ ਅਗਰ ਤਗਰ ਲੋਦਹ ਬਾਲਾ ਖਸ ਸਭ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਬਦਨ ਪ-
ਰ ਮਲੇਂ ਬਦਨ ਕੋ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਨਰਮ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ
।ਕਿ ਬੋਇ ਬਗਲ਼ ਦਫਾ ਹੋ- ਮੁਸ਼ਕ ਚੌਦਹ ਮਾਸ਼ਾ ਸੰਦਲ ਸੁਫੈਦ ਦੋ
ਤੋਲਾ ਚਾਰ ਮਾਸ਼ਾ ਪੋਸਤ ਨਰਾਜ਼ਕ ਪਾਕ ਵ ਖ਼ੁਸ਼ਕ ਕੀਆ ਹੂਆ ਜੋ ਕ-
ਆਟਾ ਹਰ ਏਕ ਚਾਰ ਤੋਲਾ ਆਠ ਮਾਸਾ ਸਭ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਮਿਲਾਕੇ ਸਾਤ ਰਾਤ ਦਿਨ ਮਲੇਂ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਬਗ਼ਲ ਧੋਵੇ।
ਦੀਗਰ ।ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਸਿਰਕੇ ਪੁਰਾਨੇ ਮੇਂ ਘਿਸਕੇ ਬਗ਼ਲ
ਮੇਂ ਮਲੇਂ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਲਗਾਨਾ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਕਾ ਹਮਰਾਹ
ਸਿਰਕਾ ਕੇ ਬਗ਼ਲ ਪਰ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਲਾ ਗੁਲਾਬ ਯਾ ਰੋਗਨ ਗੁ-
ਲ ਮਿਲਾ ਲੇਵੇਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤਨਹਾ ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਮੇਂ ਖੌਫ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਦ
ਜਾਨਬ ਬਗ਼ਲ ਰਜੂਹ ਨ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।ਬਰਗ ਸ਼ਫ-
ਤਾਲੂ ਕੂਟ ਕੇ ਬਗ਼ਲ ਮੇਂ ਮਲੇਂ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਸੇ ਧੋ ਦੇਵੇਂ।
ਦੀਗਰ ।ਹਬ ਅਰਕਚੀਨ ਕਿ ਬੋਇ ਬਦ ਬਗ਼ਲ ਔਰ ਬੁ-
ਖ਼ਾਰਾਤ ਫਾਸਦਾ ਕੋ ਜ਼ਾਇਲ ਕਰੇ- ਮੁਰਦਾਰਸੰਗ ਚਾਰ ਤੋਲਾ ਮੁਸ਼ਕ
ਏਕ ਤੋਲਾ ਅੰਬਰ ਅਸ਼ਹਬ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਸੰਦਲ ਸੁਫੈਦ ਘਿਸਾ ਹੂਆ ਅੰ-
ਬਰ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਮਾਸ਼ਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਗੁਲਾਬ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਬਰਾਬ-
ਰ ਫ਼ੰਦਕ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਦ ਕੇ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਯਾ ਅਰਕ
ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਘਿਸਕੇ ਬਗ਼ਲ ਮੇਂ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਬਹੁਤ ਨਾਦਰ ਹੈ।

ਫਜਲ ਦਵਾਉਂ ਸ਼ਾਈ ਮੇਂ ਫਸਦ ਵਜੁਲਾਬ ਇਸ ਮੇਂ ਬੇਹਤਰ ਇਲਾਜ
ਔਰ ਯਾਹ ਦਵਾ ਮੁਫੀਦ ਹੈ। ।ਕੁੰਜਾਰਹ ਸਰਸੋਂ ਕਾ ਯਾਨੇ ਖੁਲ
ਪਾਉ ਸੇਰ ਨੌਸਾਦਰ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਚੌਕ ਤੁਰਸ਼ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸੁਹਾਗਾ ਸਾਤ
ਮਾਸਾ ਤੇਲ ਸਰਸੋਂ ਬਕਦਰ ਹਾਜਤ ਸਬ ਦਵਾਓਂ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ ਸਰਸੋਂ ਕੇ ਤੇ
ਲ ਮੇਂ ਚਰਬ ਕਰਕੇ ਸਾਥ ਸੀਰਾ ਕੁਸਾਮ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਵਕਤ
ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀਰਾ ਕਿਸਮ ਕੇ ਬੀਜ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸ਼ਾਈਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਬਾਦ ਅ
ਰਸਾ ਕੇ ਸਰਸੋਂ ਕਾ ਤੇਲ ਉਸੀ ਜਾ ਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਸਾਫ ਕਰੇਂ ਏਕ ਹਫ
ਤਾ ਇਸੀ ਤਰਹ ਅਮਲ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਛਾਈਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
।ਟੂਕੜਾ ਹਲਦੀ ਕਾ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਪਿਤਾ ਬਕਰੀ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਤੀਨ ਤੀ
ਨ ਰੋਜ ਤੀਨ ਪਿਤੋਂ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਦਸਵੇਂ ਰੋਜ ਚੌਥਾ ਪਿਤਾ ਲਾ ਕਰ ਪਾਨੀ ਉ
ਸਕਾ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਸਿਰਕੇ ਅੰਗੂਰੀ ਇਸ ਮੇਂ ਭਰੇਂ ਔਰ ਟੂਕੜਾ ਹਲਦੀ
ਮਜ਼ਕੂਰ ਕਾ ਇਸ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਜਬ ਤਕ ਚਾਰ ਰੋਜ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਵੇਂ ਨਿਕਾਲ ਲੇਵੇ
ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਔਰ ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਘਿਸ ਕੇ ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਕ
ਲੇਜਨ ਯਾਨੇ ਜੜ ਪਾਨ ਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘਿਸ ਕੇ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਏਕ ਦਿਨ ਮੇਂ
ਲਗਾਵੇਂ ਪਾਨੀ ਸੇ ਇਹਤਿਆਤ ਰਖੇਂ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ ਚਾਵਲ ਸਾਠੀ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿ
ਲਾ ਕਰੇਂ ਕਿ ਪੋਸਤ ਸਿਆਹ ਜੁਦਾ ਹੋ। ਦੀਗਰ ।ਸੁਹਾਗਾ ਹਲਦੀ ਪ
ਨਵਾਰ ਕੇ ਬੀਜ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮੁਆਫਿਕ ਕਾਇਦੇ ਕੇ ਪਕਾ ਕਰ
ਛਾਈਂ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕਰ ਹਮਰਾਹ ਪਾ
ਵਕਤ ਰਾਤ ਕੇ ਮੂੰਹ ਪਰ ਮਲੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋ ਦੇਂ ਯਾ ਤਰ
ਬੂਜ਼ ਮੇਂ ਸੁਰਾਖ਼ ਕਰਕੇ ਚਾਵਲ ਉਸ ਮੇਂ ਭਰ ਕੇ ਸਤ ਰੋਜ ਤਕ ਰਖੇਂ ਬਾਦ ਉਸ
ਕੇ ਚਾਵਲ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਛਾਈ ਪਰ ਲਗਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ
।ਫਟਕਰੀ ਭੁਨੀ ਹੂਈ ਹ ਰਾਮ ਮਗ਼ਜ਼ ਬਕਰੀ ਕਾ ਹਰ ਏਕ ਡੇਢ
ਤੋਲਾ ਚੂਨਾ ਸੁਫੈਦ ਨੌ ਮਾਸੇ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਪੀਸੇਂ ਕਿ ਮਿਸਲ
ਮਰਹਮ ਕੇ ਹੋ ਉਪਰ ਛਾਈ ਕੇ ਮਲੇਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਖਵਾਹ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਮੇਂ
ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕਾ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਔਰ ਅਰ

ਕੁ ਮਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਅਨਜਰੂਤ ਸੁਫੈਦ ਕਤੀਰਾ ਆਦ ਹਾਵਜ
ਨ ਅਨਜ਼ਰੂਤ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਤਾਜਾ ਦੂਧ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਏਕ ਦਿਨ ਮੇਂ ਚੰਦ
ਮਰਤਬਾ ਛਾਈਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਫਸਲ ਦਵਾਓਂ ਜਹਰ
ਖਾਈ ਹੂਈ ਔਰ ਕਾਟਨੇ ਜਾਨਵਰੋਂ ਜਹਰਦਾਰ ਮੇਂ ॥ ਦਵਾਈ
ਕਿ ਜਹਿਰ ਖਾਈ ਹੂਈ ਕੋ ਔਰ ਉਸ ਜਖਮ ਕੋ ਕਿ ਜਿਸ ਕੋ ਜਾਨਵਰ
ਜ਼ਹਿਰਦਾਰ ਨੇ ਕਾਟਾ ਹੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ - ।ਸੁਹਾਗਾ ਭੁਨਾ ਹੂਆ ਗਾਏ
ਕੇ ਘੀ ਯਾ ਔਰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ਥੋੜੀ ਥੋੜੀ ਕੇ ਆ
ਵੇਗੀ ਫਿਰ ਦਵਾ ਕੋ ਦੇਵੇਂ ਯਹਾਂ ਤਕ ਕਿ ਪਾਉ ਸੇਰ ਸੁਹਾਗਾ ਖਿਲਾਇਆ
ਜਾਵੇ ਚੰਦ ਮਰਤਬਾ। ਦੀਗਰ ।ਜਹਿਰ ਸਾਂਪ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ -
ਵਕਤ ਕਾਟਨੇ ਸਾਂਪ ਕੇ ਜਗਹ ਡੰਗ ਪਰ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰੇ ਜਹਰ ਅਸਰ ਨ
ਕਰੇਗਾ। ਦੀਗਰ ।ਮਦਾਰ ਕੀ ਜੜ ਭੂਈ ਕੀ ਜੜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਘਿਸ ਕੇ ਕਾਟੇ ਹੂਏ ਸਾਂਪ ਕੋ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਮਿਰਚ ਸੁਫੈ
ਦ ਕੋ ਖੂਬ ਘਿਸੇਂ ਔਰ ਇਕੀਸ ਮਰਤਬਾ ਸੀਰਾ ਪਤੀ ਸਰਸ ਜੇ ਅਵਲ
ਜਖਮ ਕੋ ਧੋ ਲੇਵੇਂ ਫਿਰ ਮਿਰਚ ਕੋ ਆਂਖ ਮੇ ਲਗਾਵੇਂ ਯਾ ਨਾਕ ਮੇਂ ਨਾਸ
ਦੇਵੇਂ ਯਾ ਪਿਲਾਵੇਂ ਕਾਟਾ ਹੂਆ ਸਾਂਪ ਕਾ ਕਿ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਫੁਰਸਤ ਦੇਵੇ।
ਦੀਗਰ ।ਕਾਗਜ਼ ਸੁਫੈਦ ਏਕ ਤਖਤਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰਕੇ
ਪਿਲਾਵੇਂ ਜਹਰ ਸਾਂਪ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।ਰੀਜ਼ਬਾਦ
ਆਵੁਰਦ ਮੇਂ ਮੁਜਰੇਬਾਤ ਸੇ ਲਿਖਾ ਹੈ - ਸੁਹਾਗਾ ਯਾਨੀ ਸਾਦਰ ਖਾਲਸ
ਬਰਾਬਰ ਇਸ ਕੇ ਚੂਨਾ ਯਾ ਕਲੀ ਚੂਨਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ ਹੋ
ਸਬ ਕੋ ਨਰਮ ਕੂਟ ਕੇ ਦੋਨੋਂ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਮਲੇਂ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਹਥੇਲੀ ਗਰਮ ਹੋਂ
ਵਹਰ ਸਾਇਤ ਐਸਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਸੁੰਘਾਵੇ ਦੋ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਮੇਂ ਜਹਰ
ਬਿਛੂ ਕਾ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ ।ਪਤੀ ਭੂਈ ਕੀ ਗ
ਏਕੈ ਘੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਡੰਗ ਬਿਛੂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ।
ਦੀਗਰ ।ਦੂਧ ਮਦਾਰ ਕਾ ਯਾ ਥੋਹਰ ਕਾ ਡੰਗ ਕੀ ਜਗਹ ਪਰ
ਮਲੇਂ ਜਹਿਰ ਦੂਰ ਹੋ। ਦੀਗਰ ।ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕਾ ਡੰਗ ਬਿਛੀ

ਜਗਹ ਪਰ ਟਪਕਾਵੇਂ ਫਿਲਫੌਰ ਜਹਿਰ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਬਾਜੇ ਚੂ
ਨਾ ਭੀ ਮਿਲਾਤੇ ਹੈਂ। ਦੀਗਰ ।ਜੜ ਕਟਾਈ ਬੜੀ ਕੀ ਖਿ
ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਘਿਸਕੇ ਮਹਲ ਡੰਗ ਬਿਛੂ ਪਰ ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ
।ਪੇੜੇ ਕੋ ਨਚੋੜੇਂ ਜਹਿਰ ਖਾਏ ਹੂਏ ਕੋ ਦੇਵੇਂ ਅਰਕ ਉਸਕਾ ਅਗ
ਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਹਲਕ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇ ਕੈ ਹੋਗੀ ਜਲਦ ਸੇਹਤ ਹੋਗੀ।
ਦੀਗਰ ।ਬੀਜ ਲੇਮੂੰ ਬੜੇ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸਕੋ ਤੁਰੰਜ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ
ਖਾਨਾ ਵਾਸਤੇ ਦਫਾ ਜ਼ਹਿਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈ। ਦੀਗਰ ।
ਸਮੁੰਦਰ ਫਲ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਊਪਰ ਜਖਮ ਬਿਛੂ ਕੇ ਲਗਾਵੇਂ ਅਗ
ਰ ਆਂਖ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇਂ ਤੌ ਭੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ।ਘੁੰਘ
ਚੀ ਕੀ ਲਕੜੀ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘਿਸੇਂ ਆਂਖ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇਂ ਔਰ ਜਿਸ ਜਗਹ
ਸਾਂਪ ਨੇ ਕਾਟਾ ਹੋ ਲਗਾਵੇਂ ਜਹਰ ਸਾਂਪ ਕਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ।
ਡੰਗ ਕੇ ਬੀਜ ਮੋਮ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਜਲਾਵੇਂ ਧੂਆਂ ਉਸਕਾ ਡੰਗ ਕੀ ਜ
ਗਹ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਨੌ ਮਾਸਾ ਬਾਰੀ
ਕ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਲੇਮੂੰ ਕੋ ਕਾਟ ਕੇ ਤੂਤੀਆ ਭਰੇਂ ਮੂੰਹ ਸੇ ਚੂਸ ਕੇ ਹਲਕ ਮੇਂ
ਉਤਾਰੇਂ ਫੌਰਨ ਕੈ ਹੋਗੀ ਜ਼ਹਰ ਸਾਂਪ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ
।ਚੂਨਾ ਨੌਸਾਦਰ ਦੋਨੋਂ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ ਮਲੇਂ ਔਰ ਮਰੀਜ਼ ਕੋ ਸੁੰਘਾਵੇਂ
ਔਰ ਮਰੀਜ਼ ਸੇ ਕਹੀਂ ਕਿ ਦਮ ਊਪਰ ਕੋ ਖੈਂਚੇਂ ਕਿ ਬੋ ਉਸਕੇ ਦਿਮਾਗ
ਮੇਂ ਜਾਵੇ ਔਰ ਦਿਮਾਗ ਸੇ ਜਹਿਰ ਬਿਛੂ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ
।ਅਗਾਜ ਬਨੌਲਾ ਆਦ ਪਾਓ ਕੂਟ ਕੇ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕੇ ਹਾਥ
ਸੇ ਮਲੇਂ ਬਵਜ਼ੂ ਨੇਕ ਛਾਨੇਂ ਔਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਸਾਂਪ ਕਾ ਕਾਟਾ ਹੂਆ ਯਾ ਜ
ਹਿਰ ਖਾਇਆ ਹੋ ਅਗਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਅਗਰ ਪਿਆਸ ਬ
ਹੁਤ ਹੋ ਬਜਾਇ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਬਨੌਲਾ ਕਾ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਫਾਇਦਾ -
ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਨੇ ਪਹਚਾਨ ਡੰਗ ਸਾਂਪ ਕੀ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਅਗਰ ਅਰਕ
ਲੇਮੂੰ ਕਾ ਉਸ ਪਰ ਟਪਕਾਵੇਂ ਆਬਲਾ ਪੜ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ
।ਅਗਰ ਸਾਂਪ ਕਾਟੇ ਪਰ ਆਬਲਾ ਪੜ ਜਾਵੇ ਔਰ ਮਰੀ

ਜ਼ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਮਰੀਜ਼ ਕੋ ਸੀਧਾ ਬਠਾਲੇਂ ਊਪਰ ਨਾਫ ਕੇ ਉਸਤਰੇ
ਸੇ ਬਾਲ ਮੂੰਡੇਂ ਕਿ ਖਾਲ ਨ ਛਿਲੇ ਇਲਾਖੂਨ ਉਸ ਜਗਾਹ ਸੇ ਨਿਕਲ
ਆਵੇ ਬਾਦ ਹੂਜ਼ ਮਾਲਬਰੋਟਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਮਲੇਂ ਜਹਾਂ
ਤਕ ਕਿ ਕੈ ਜਾਰੀ ਹੋ ਜਬ ਕਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਆਵੇਗੀ ਅਫਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਔਰ ਦਾਵ-
ਲ ਵ ਦਹੀ ਪਕਾਕੇ ਆਂਖ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਤਾਕਿ ਆਂਖ ਆਫਤ ਕੈ ਸੇ ਮਹ-
ਫੂਜ਼ ਰਹੇ। ਦੀਗਰ ।ਕਟੇਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਭਾਲ
ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਕੈ ਆਵੇਗੀ ਔਰ ਜਹਰ ਸਾਂਪ ਕਾ ਦੂਰ ਹੋਗਾ।
ਦੀਗਰ ।ਪੋਸਤ ਦਰਖਤ ਨੀਮ ਕਾ ਪੋਸਤ ਚੰਦਨ ਕਾ ਵ ਪੋਸ-
ਤ ਦਰਖਤ ਗੁਲਰ ਕਾ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਔਰ ਮਲੇਂ ਜਹਰ ਜੁਮਲਾ ਹੈਵਾਨਾ-
ਤ ਕਾ ਦਫਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ ।ਤੁਖਮ ਕਰੇਲਾ ਪੀਸਕ-
ਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਜਹਿਰ ਬਿਛੂ ਕਾ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ
।ਕਿ ਜਹਰ ਧਤੂਰੇ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਬੈਂਗਨ ਕੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਪਾ-
ਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸਕਰ ਧਤੂਰਾ ਖਾਏ ਹੂਏ ਕੋ ਪਿਲਾਵੇਂ ਫੌਰਨ ਹੋਸ਼ ਮੇਂ ਆਵੇ
ਗਾ। ਦੀਗਰ ।ਜ਼ਹਿਰ ਅਫਯੂਨ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਮੁ-
ਜਰਬ ਹੈ ਅਗਰਚੇ ਸਾਬ ਛਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਕੇ ਖਾਈ ਹੋ ਤੇਜ ਬਾਲ ਕਿ
ਦਵਾਈ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਪੀਸਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।ਪੇਸ਼-
ਬ ਆਦਮੀ ਕਾ ਨਿਹਾਰ ਮੂੰਹ ਪਿਲਾਨਾ ਜਹਿਰ ਸਾਂਪ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ
। ਦੀਗਰ ।ਅਗਰ ਊਪਰ ਜਗਾਹ ਕਾਟੀ ਹੂਈ ਬਿਛੂ
ਕੇ ਮਖੀਆਂ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਕੋ ਮੌਕੂਫ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ
।ਨਾਨਖੁਵਾਹ ਕੋ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਊਪਰ ਕਾਟੇ ਹੂਏ ਬਿਛੂ ਕੇ ਡਾ-
ਲੇ ਫੌਰਨ ਦਰਦ ਮੌਕੂਫ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।ਬਰਗ
ਮਹਿੰਦੀ ਕੂਟ ਕੇ ਊਪਰ ਜ਼ਖਮ ਕਾਟੇ ਹੂਏ ਬਿਛੂ ਕੇ ਰਖੇਂ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ
ਦੀਗਰ ।ਮਦਾਰ ਕੀ ਜੜ ਕਾ ਛਿਲਕਾ ਔਰ ਫੂਲ ਮਦ-
ਰ ਕੇ ਵ ਬਰਗ ਕਸੌਂ ਦੀਵ ਕੁਸਮ ਵ ਬੀਟ ਤਾਊਸ ਹਲਦੀ ਆਮ-
ਲਾ ਬਰਗ ਮਹਿੰਦੀ ਮਬ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਬੜੀ ਗੋਲੀ

ਅਸਲ ਸ਼ਾਫ਼ ਕੇ ਬਨਾਵੇਂ ਵ ਸਾਏਆ ਮੇਂ ਖ਼ੁਸ਼ਕ ਕਰਕੇ ਰਖੇਂ ਜਿਸ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਕਿ ਬਿਛੂ ਕਾਟੇ ਗੋਲੀ ਮਜ਼ਕੂਰ ਏਕ ਤਰਫ਼ ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰਕੇ ਦੂ-
ਸਰੀ ਤਰਫ਼ ਸੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਪਕੜ ਕਰ ਜਿਸ ਜਗਾਹ ਕਿ ਬਿਛੂ ਕਾਟੇ ਰਖੇਂ॥
ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਰਖੇ ਰਹੇਂ ਤਾ ਕਿ ਦਰਦ ਕੋ ਜਜ਼ਬ ਕਰੇ ਔਰ ਗੋਲੀ ਕੋ ਜਿਸ ਵ-
ਕਤ ਕਿ ਤਰ ਕਰੇਂ ਤੋ ਫ਼ੌਰਨ ਆਤੁ ਰਖੇਂ ਕਿ ਹਾਥ ਅਪਨਾ ਜਿਸ ਤਰਫ਼ ਤਰ
ਹੈ ਨ ਲਗੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜ਼ਮਾਲਗੋਟਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘਸਕੇ ਆਂਖ ਮੇਂ
ਜਿਸ ਕੋ ਕਿ ਸਾਂਪ ਕਾਟੇ ਲਗਾਵੇਂ ਜ਼ਹਿਰ ਸਾਂਪ ਕੀ ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ ਆਂਖ ਆ-
ਫ਼ਤ ਸੇ ਮਹਫ਼ੂਜ਼ ਰਖੇ ਪਰਤਾ ਉਸ ਕਾ ਚਿਲਮ ਪਰ ਰਖ ਕੇ ਬਤੌਰ ਪਾਨ
ਕੇ ਹੁੱਕਾ ਮੇਂ ਬਤਰੀਕ ਤਮਾਕੂ ਕੇ ਖੈਂਚਨਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਬਿਛੂ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੇ ਅੰਗੂਰ ਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਊਪਰ ਕਾਟੇ ਹੂਏ ਬਿਛੂ ਕੇ ਰਖੇਂ
ਦਰਦ ਮੌਕੂਫ਼ ਕਰੇ ਚੂਨਾ ਸਾਫ਼ ਜ਼ਰਦੀ ਔਂਡੇ ਮੁਰਗ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਊਪਰ
ਕਾਟੇ ਹੂਏ ਬਿਛੂ ਕੇ ਰਖੇਂ ਦਰਦ ਦੂਰ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਿਛੂ ਘੀ ਮੇਂ ਜੋ-
ਸ਼ ਕਰੇਂ ਛਾਨ ਕੇ ਊਪਰ ਜ਼ਖਮ ਕੇ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਕੋ ਫ਼ਾਇਦਾ ਕਰੇ ਔਰ ਅ-
ਗਰ ਇਸ ਘੀ ਮੇਂ ਸ਼ਹਿਦ ਭੀ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਊਪਰ ਤਾਭੂਲ ਜ਼ਰਕੇ ਕੇ ਨੌ ਮਾਸ਼ੇ
ਮਲੇਂ ਤੋ ਤਮਾਮ ਉਮਰ ਅਗਰ ਉਸ ਕੋ ਬਿਛੂ ਕਾਟੇ ਦਰਦ ਨ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਬੀਠ ਖ਼ਰਗੋਸ਼ ਕੀ ਊਪਰ ਜ਼ਖਮ ਬਿਛੂ ਕੇ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ
ਅਗਰ ਇਸ ਬਿਛੂ ਨੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਾਟਾ ਪਕੜੇਂ ਔਰ ਨਿਮਕ ਘਿਸ ਜਾ ਹੂਆ ਰੋਗ-
ਨ ਚਰਾਗ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਜ਼ਖਮ ਬਿਛੂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਦੂਰ ਕਰੇ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਮਗ਼ਜ਼ ਜੌਜ਼ ਅੰਜੀਰ ਵ ਲਹਸਨ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਸਿ-
ਰਕਾ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਫ਼ੌਰਨ ਦਰਦ ਕੋ ਜ਼ਾਇਲ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਕਿ ਨਸ਼ਾ ਭੰਗ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਅਦਰਕ ਔਰ ਚੰਦ ਦਾਨਾ ਅਜਵੈਂਦ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਕੂਟੇਂ ਔਰ ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਦਰਦ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ ਪਿਲਾਨਾ ਦੂ-
ਧ ਕਾ ਅਖੀਰ ਨਸ਼ਾ ਅਫ਼ਯੂਨ ਔਰ ਭੰਗ ਮੇਂ ਫ਼ਾਇਦਾ ਰਖਤਾ ਹੈ ਔਰ ਇਲਾ-
ਜ ਕੁੱਲੀ ਅਵੱਲ ਮੇਂ ਕੈ ਕਰਾਨਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਦਹੀ ਸਾਗੋ ਸ਼ਤ ਵ ਖ਼ੁਸ਼ਕ ਖਿਲਾਵੇਂ
ਬਾਦ ਪਤੇ ਮੂਲੀ ਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਅਰਕ ਉਸ ਕਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਲੇਕਰ ਸਾਥ ਦੋ ਤੋਲਾ-

ਸਿਰਕਾ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਉਂਗਲੀ ਮੂੰਹ ਮੇਂ ਡਾਲਕੇ ਕੈ ਕਰਾਵੇਂ
ਔਰ ਬਾਦ ਕੈ ਕੇ ਸ਼ੀਰਾ ਅਦਰਕ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਰ ਕਿ-
ਸੀ ਕੋ ਆਦਮੀ ਕਾਟੇ ਯਾ ਨਾਖੂਨ ਆਦਮੀ ਕਾ ਕਿਸੀ ਕੇ ਲਗੇ ਗੋਂਠੀ ਪਾ-
ਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸਕਰ ਸਹਿਦ ਮਿਲਾਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਨਿਮ
ਕਵ ਬੈਂਗਨ ਊਪਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਕੇ ਰਖੇਂ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾਂਤ ਵ ਨਾਖੂਨ ਆਦਮੀ ਕੋ
ਦਫ਼ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਏਕ ਮੀਠੇ ਰੀਠੇ ਕੋ ਸਾਥ ਬਹੁਤ ਪਾਨੀ ਕੇ ਇ-
ਸਕਦਰ ਮਲੇਂ ਕਿ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਹੋ ਦੋ ਕਤਰੇ ਊਪਰ ਜਖਮ ਕੇ ਮਲੇਂ ਬਾ-
ਕੀ ਪਿਲਾ ਦੇਵੇਂ ਜ਼ਹਿਰ ਸਾਂਪ ਵਗੈਰਾ ਕੋ ਦਫ਼ ਕਰੇ ਅਗਰ ਸਾਂਪ ਕੇ ਕਾਟੇ ਹੂ
ਏ ਕੋ ਦਰਦ ਸਿਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਤੁਖ਼ਮ ਦਰਖ਼ਤ ਨੀਬ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀ-
ਸਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਪੇਸ਼ਾਨੀ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਅਗਰ ਜ਼ੇਰ ਨਾਫ਼
ਦਰਦ ਹੋ ਤੁਖਮ ਨੀਲੋਫਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਅਗਰ
ਆਂਖ ਬੰਦ ਨ ਕਰ ਸਕੇ ਫਿਲ ਫਿਲ ਗਿਰਦ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸਕਰ ਆਂ-
ਖ ਉਸਕੀ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇਂ ਔਰ ਅਗਰ ਮੂਹ ਉਸਕੇ ਸੇ ਕਫ਼ ਆਵੇ ਸੰਦਲ ਪਾ-
ਨੀ ਮੇਂ ਘਿਸਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਊਪਰ ਜਖਮ ਬਿਛੂ ਕੇ ਉਸ
ਕਾ ਲਹਸਨ ਕੋ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਫੌਰਨ ਦਰਦ ਜ਼ਾਇਲ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ
॥ ਚਰਗ਼ ਚਿਰਗ਼ਾ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਜਹਿਰ ਬਿਛੂ ਮੇਂ ਅਸਰ ਬਹੁਤ ਰ-
ਖਤਾ ਹੈ ਔਰ ਬੀਜ ਯਾਨੇ ਜੜ੍ਹ ਯਾ ਪਤੀ ਉਸਕੀ ਮਰੀਜ ਚਬਾਵੇ ਬਮਜਰ
ਦ ਚਬਾਨੇ ਕੇ ਸ਼ਫ਼ਾ ਹੋ ਸਾਹਿਬ ਕਰੀਜ ਬਾਦ ਆਵਰਦਨੇ ਇਸ ਬਾਬ ਮੇਂ ਹਕਾ-
ਇਤ ਬੜੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਕਿ ਚਿਰਗ਼ ਚਰਗ਼ਾ ਦੋ ਕਿਸਮ ਕਾ ਹੈ ਏਕ ਦਾਹੂ ਕਿਫ਼-
ਲ ਔਰ ਸ਼ਾਖ ਉਸਕੀ ਸੁਰਖ਼ੀ ਮਾਇਲ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਸ ਜਗਹ ਯਗੀਨ ਫ਼ਾਦੇ
ਤੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਯਾਸਤੇ ਦਫ਼ਅ ਜ਼ੀਅਤ ਬਾਲ ਸ਼ੇਰ ਕੇ ਕਿ ਕਿਸੀ ਕੋ
ਬਾਲ ਸ਼ੇਰ ਕਾ ਖਿਲਾਵੇਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਉਸਕੀ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਵਕਤ ਖੈਰਨੇ ਕੇ ਪੇਟ
ਦਰਦ ਕਰੇ ਔਰ ਅਗਰ ਰੋਟੀ ਕੇ ਪੜੇ ਪਰ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰੇਂ ਪਤਾ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕ-
ੜੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਲਾਜ ਕਰਾ ਹਲਵਾ ਨਕਾ ਪਾਰਾ ਪਾਰਾ ਕਰਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਏਕ ਪਾ-
ਹਿਰ ਬਾਜਰੇ ਕਾ ਫੁਕੀ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਪੀਸਕੇ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਕੇ ਕਿ ਬ-

ਕਦਰਏਕ ਕਾਸਹ ।ਤੋ ਖਿਲਾਵੇਂ ਕਿ ਕੈ ਕਰੇ ਅਗਰ ਜਲਦ ਕੈ ਨ ਆਵੇ
ਲਕੜੀ ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਹਲਕ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕੇ ਕੈ ਕਰੇਂ ਬਾਲ ਸ਼ੇਰ ਕਾ ਜਿਗਰ ਹ
ਲਵਾਨ ਮੇਂ ਛਿਪਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗਾ।। ਦੀਗਰ ।।ਪਤੀ ਕਸਵੰਦੀ
ਕੂਟ ਕੇ ਸ਼ੀਰਾ ਉਸ ਕਾ ਜਾਮ ਭਰ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਪਿਲਾਵੇਂ ਬਾਲ ਮੁਲਕ
ਰ ਪਾਨੀ ਹੋ ਜਾਇਗਾ।। ਦੀਗਰ ।।ਝੀਂਘਾ ਮਛਲੀ ਤੀਨ ਚਾਰ ਅਦਦ
ਖਿਲਾਵੇਂ ਬਾਲ ਮੇਹਦਾ ਮੇਂ ਯਾ ਅੰਤ ਮੇਂ ਕਿ ਹੋਗਾ ਦੂਸਰੇ ਯਾ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਮ
ਛਲੀ ਕੇ ਖਾਨੇ ਸੇ ਪੇਟ ਸੇ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗਾ ਪਾਖਾਨੇ ਕੇ ਸਾਥ।। ਦਵਾਈ
ਕਿ ਜ਼ਹਿਰ ਖਾਈ ਹੂਈ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਆਕ ਫਾਰੂਕ ਚਾਰ ਰਤੀ ਮਿਰਚ
ਸਿਆਹ ਨੀਮ ਬਾਹਲੋਲੀ ਯਾਨੇ ਨੌ ਮਾਸ਼ਾ ਅਰਕ ਲੈਮੂੰ ਪਾਉ ਸੇਰ ਅਵਲ
ਖਾਵੇ ਬਾਦ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਕੇ ਮਿਰਚ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ ਊਪਰ ਉਸ ਕੇ ਅਰਕ ਲੈਮੂੰ
ਪੀਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਕਿ ਜਹਿਰ ਅਫਯੂਨ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ - ਅਰਿੰਡ
ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਕਹੂਵਾ ਥੋੜੀ ਪਿਲਾਵੇਂ।
ਦੀਗਰ ।।ਕਿ ਜਹਿਰ ਧਤੂਰਾ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ - ਅਗਰ ਪਤੀ ਧਤੂ-
ਰਾ ਕੀ ਯਾ ਫੂਲ ਧਤੂਰਾ ਕੇ ਬੀਜ ਯਾ ਉਸ ਕੇ ਖਾਏ ਹੋਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਸ
ਕੇ ਜੜ੍ਹ ਬਨੌਲਾ ਕੀ ਯਾ ਫੂਲ ਬਨੌਲਾ ਕੇ ਯਾ ਬੀਜ ਬਨੌਲਾ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਕਿ
ਦਰਖਤ ਰੋਈ ਕਾ ਯਾਨੇ ਬਨੌਲਾ ਕਾ ਫਾਦ ਜਹਿਰ ਧਤੂਰੇ ਕਾ ਹੈ।। ਦੀਗਰ
।।ਗਸ਼ੀ ਵ ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਕੇ ਨਸ਼ਾ ਭੰਗ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਅਦਰਕ ਵ ਨਿਮਕ ਸੰਗ
ਵ ਅਰਕ ਲੈਮੂੰ ਪਿਲਾਵੇ ਫੌਰਨ ਨਫਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਬੈਂਗਨ ਕਚ
ਖਿਲਾਨਾ ਭੀ ਨਫਾ ਦੇਤਾ ਹੈ ਬੇਹਤਰ ਦਵਾ ਇਸ ਕੀ ਕੈ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਾਥ ਘੀ
ਔਰ ਨਿਮਕ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੀਗਰ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਪੋਸਤ ਕਾ ਦੇ
ਨਾ ਭੀ ਮੁਫੀਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ਨਸ਼ਾ ਭੰਗ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਦਵਾਈ ਗਸ਼ੀ ਵ
ਮਤਲੀ ਵ ਕੈ ਸ਼ਰਾਬ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਆਕ ਫਾਰੂਕ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵੇਂ
ਵ ਆਬ ਜ਼ੋਰ ਖਟੇ ਔਰ ਸ਼ਰਬਤ ਖਟੇ ਬਹੁਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈਂ। ਦੀਗਰ
।।ਬਾਲ ਸਿਰ ਕੇ ਮੂੰਡ ਕਰ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਉਸ ਸੰਦਲ ਵ ਗੁਲਾਬ ਵ ਕਾ
ਪਰਪਾਕ
ਫੂਰ ਸੂੰਘਨਾ ਵ ਪੇਸ਼ਾਨੀ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰਨਾ ਔਰ ਕਪੜਾ ਗੁਲਾਬ ਕੋ ਉਂ

ਮੈਂਤਰ ਕਰਕੇ ਸਰਦ ਕਰੈਂ ਤਾਲੂ ਪਰ ਰਖੇਂ ਮੁਫੀਦ ਹੈ॥ ਫਸਲ ਮੋਟਾ ਹੋਨੇ
ਮੇਂ ਜਿਸ ਵਜਾ ਸੇ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੁਬਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸਕੋ ਛੋੜ ਦੇਵੇ ਗਿਜ਼ਾ ਮੇਂ
ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਕਰੈਂ ਯਹ ਦਵਾ ਮੋਟਾ ਕਰਨੇਵਾਲੀ ਹੈ ਸਿਫਤ ਮਗਜ਼ ਅਰੰਡੀ
ਛਿਲੇ ਹੂਏ ਸਾਥ ਦੂਧ ਗਾਏ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਸਾਥ ਆਟੇ ਸਮਨਾ ਕੇ ਜਿਸ ਕ-
ਦਰ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋ ਨਾਨ ਪਕਾਵੇ ਏਕ ਵਕਤ ਖਿਲਾਵੇਂ ਸਾਥ ਦੂਧ ਸ਼ਕਰ
ਕੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਮਗਜ਼ ਬਾਦਾਮ ਮਗਜ਼ ਫਿੰਦਕ ਨਾਰਜੀਲ ਖਸ਼-
ਖਾਸ਼ ਤਿਲ ਸੁਫੈਦ ਛਿਲੇ ਹੂਏ ਹਰਏਕ ਛੈ ਤੋਲਾ ਕਸੀਲਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ
ਸ਼ਕਰ ਬਰਾਬਰ ਸਬ ਦਵਾ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾਵੇਂ ਛੈ ਤੋਲਾ
ਤਨਾਵਲ ਕਰੈਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਬਚਾ ਕਬੂਤਰ ਸਾਥ ਨਾਨ ਤੁਨਕ ਸੈ-
ਦੇਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਅਸਗੰਧ ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਮੁਕਸ਼ਰ ਯਾਨੇ
ਛਿਲਕਾ ਉਤਰਾ ਹੂਆ ਹਰਦੋ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟੈਂ ਵ ਸ਼ਕਰ ਸੁਰਖ ਬਰਾਬਰ
ਸਬਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਵ ਕਦਰੇ ਅਦਰਕ ਭੀ ਅਜ਼ਾਫਾ ਕਰੈਂ ਬਵਜ਼ਨ ਤੀਨ ਤੋਲਾ
ਗਾੜ੍ਹੇਲਾ ਬੰਦੇ ਹਰਰੋਜ਼ ਏਕ ਗਲੋਲਾ ਖਿਲਾਵੇਂ ਨਿਹਾਇਤ ਫਰਬਹੀ ਹੋਗੀ॥

ਦੀਗਰ ॥ਜਿਸ ਉਜ਼ੂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਮੋਟਾ ਹੋਵੇ ਕੇ
ਚੂਏ ਏਕ ਮਨ ਅੰਜੀਰ ਕੇ ਦਰਖਤ ਕੀ ਲਕੜੀ ਆਪ ਹੀ ਟੂਟੀ ਹੂਈ ਪਾਂਚ ਸੇ-
ਰ ਰੀਠਕ ਏਕ ਸੇਰ ਜ਼ੁਫਤ ਤੀਨ ਸੇਰ ਗਾ ਪੀਕਾ ਦੂਧ ਆਦ ਮਨ ਜੁਮਲਾ ਏ-
ਕ ਜਾ ਕਰਕੇ ਜੋਸ਼ ਕਰੈਂ ਕਿ ਏਕ ਮਨ ਰਹੇ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਛਾਨੈਂ ਔਰ ਤੀਨ ਸੇਰ
ਭਿਲਾਵਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਸਾਤ ਸੇਰ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਵ
ਨਰਮ ਨਰਮ ਜੋਸ਼ ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਪਾਨੀ ਜਲ ਜਾਵੇ ਰੋਗਨ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ
ਜਿਸ ਉਜ਼ੂ ਪਰ ਕਿ ਮਲੇਂ ਮੋਟਾ ਹੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ਮੂਸਲੀ ਅਸਗੰਧ ਨਾ-
ਗੌਰੀ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਸਬ ਦਵਾ ਕੇ ਸ਼ਕ-
ਰ ਸੁਰਖ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹਰਰੋਜ਼ ਢਾਈ ਤੋਲਾ ਸਾਥ ਗਾਏ ਕੇ ਦੂਧ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ॥
ਫਸਲ ਆਦਮੀ ਕੇ ਦੁਬਲਾ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਚੀਜ਼ੇਂ ਖਟੀ ਵ ਕੜਵੀ ਵ ਨਾਨ ਖੁ-
ਸ਼ਕ ਵ ਸਾਗ ਪਾਤ ਵਗੈਰਾ ਖਿਲਾਵੇਂ ਭੂਖ ਪਰ ਸਬਰ ਕਰੈਂ ਵ ਜਾਮਾ ਖਰ-
ਖਰਾ ਪਹਨਾਵੇ ਬਿਸਤਰ ਸਖਤ ਪਰ ਸੋਲਾਨਾ ਰਾਤ ਦਿਨ ਮੇਂ ਏਕ

ਵਕਤਖਾਣਾਵਪੀਣਬਦਨਕੋਦੁਬਲਾਕਰਤਾਹੈ। ਦੀਗਰ ।।ਕਿਬ
ਦਨਕੋਬਹੁਤਜਲਦਦੁਬਲਾਕਰਤਾਹੈ ਜ਼ੀਰਕਿਰਮਾਨੀਏਕਰਾਤਦਿਨ
ਸਿਰਕਾਮੇਂਖਮੀਰਕਰੇਂਯਾਨੇਭਿਗੋਦੇਵੇਂਔਰਤੀਨਤੋਲਾਤੁਖਮਕਰਫ-
ਸਵਦੂਨਾਮਰਵਔਰਬੂਰਾਸੁਰਖਹਰਏਕਸਾਢੇਦਸਮਾਸ਼ਾਤਿਸਕੀਕੇਬੀ
ਜਨੌਮਾਸ਼ਾਅਜਵਾਇਨਡੇਢਤੋਲਾਸਬਕੋਬਰੀਕਪੀਸਕੇਹਰਰੋਜ਼ਸਾਢੇ-
ਚਾਰਮਾਸ਼ਾਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ।।ਬੈਠਨਾਨੀਚੇਦਰਖਤਜਾਇਫਲ
ਕੇਨਿਹਾਇਤਦੁਬਲਾਕਰਤਾਹੈ। ਫਸਲਵਾਸਤੇਖੁਸ਼ਆਵਾਜ਼ਹੋਨੇਕੇ
ਔਰਖੋਲਨੇਆਵਾਜ਼ਪੜੀਹੂਈਕੇ ਮਗਜ਼ਹਰੜਬਹੇੜਾਫਿਲਫਿਲਕਿ
ਮਕਸੰਗਬਰਾਬਰਕੂਟਪੀਸਕੇਸਾਥਸ਼ਹਿਦਕੇਮਿਲਾਵੇਚੌਦਹਰੋਜ਼ਤ-
ਕਪਿਲਾਵੇਂਆਵਾਜ਼ਸਾਫਹੋਵੇਗੀਕਦੂਰਤਵਬੁਰਾਈਆਵਾਜ਼ਕੀਜਾਤੀਰ-
ਹੇਗੀਔਰਯਹਦਵਾਗਾਇਕੇਦੂਧਮੇਂਜੋਸ਼ਕਰਕੇਪਿਲਾਦੇਂਵਹੀਫਾਇਦ
ਦੇਵੇ। ਦੀਗਰ ।।ਅਦਰਕਤੀਨਤੋਲਾ ਗੁੜਪੁਰਾਣਾਸਤਰਹਮਾ-
ਸ਼ੇਹਰਰੋਜ਼ਖਿਲਾਵੇਂਆਵਾਜ਼ਬਸਤਾਖੁਲਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ।।ਮੇਥੀ
ਸਤਰਹਮਾਸ਼ਾਅੰਜੀਰਬੀਸਅਦਦਖੁਰਮਾਦਸਅਦਦਤੀਨਪਾਉਪਾ
ਨੀਮੇਂਪਕਾਵੇਂਪਾਨੀਸਾਫਉਸਕਾਲੇਵੇਂਸਾਥਸ਼ਹਿਦਕੇਯਾਕੰਦਕੇਹੁੰਵਾ-
ਮਕਰੇਂਆਵਾਜ਼ਸਾਫਰਹੇਬਲਗਮਗਲੀਜ਼ਦੂਰਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।।
ਰੌਗਨਬਿਨਫਸ਼ਾਵਰੌਗਨਬਾਦਾਮਏਕਜਾਕਰਕੇਗਰਗਰੇਕਰੇਂਫਸ
ਦਆਵਾਜ਼ਕਾਕਿਜੋਬਸਬਬਖੁਸ਼ਕੀਕੇਹੋਦਫਾਕਰੇ। ਦੀਗਰ ।।ਪਾ
ਨੀਅਜ਼ਬੰਦਜੋਗਰਗਰਹਕਰਨਾਸਾਫਕਰਨੇਵਾਲਾਹਲਕਕਾਹੈ।
ਫਸਲਰੰਗਤਰਹਤਰਹਕੇਬਨਾਨੇਮੇਂਰੰਗਸਿਆਹਲੋਹਚੂਨਪਾਉ
ਸੇਰਤਿਨਫਲਾਡੇਢਪਾਉਛਿਲਕਾਅਨਾਰਕਾਆਧ ਪਾਉਕਪੜੇਕੋਦੋ-
ਨੋਂਤਰਫਸੇਕਦਰੇਕਦਰੇਚਰਬਕਰੇਂਲੋਹਚੂਨਕੇਪਾਰਚਾਪਰਬਰਾਬ-
ਰਬਿਛਾਵੇਂਇਸਪਾਰਚਾਕੋਤੈਬਤੈਕਰਲੀਆਹੋਕਿਦਾਗਨਪੜੇਔਰ
ਦਵਾਕੋਪਾਨੀਮੇਂਜੋਸ਼ਕਰੇਂਕਿਰੰਗਦਵਾਕਾਨਿਕਲਆਵੇਪਸਪਾਰਚਾ
ਲਪੇਟੇਹੂਏਕੋਉਸਪਾਨੀਮੇਂਡਾਲੇਂਔਰਜੋਸ਼ਕਰੇਂਕਿਪਾਰਚਾਸਿਆਹ

ਹੋਜਾਵੇ ਦਰਮਿਆਨ ਜੋਸ਼ ਮੇਂ ਲਕੜੀ ਸੇ ਫੇਰੇਂ ਆਗ ਸੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤਮਾਮ
ਰਾਤ ਰਖੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪਾਰਚਾ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਕਿ ਰੰਗ ਸਾਫ
ਹੋਜਾਵੇ ਅਗਰ ਛਿਲਕਾ ਅਨਾਰ ਕਾ ਨ ਹੋ ਬਾਕ ਨਹੀਂ ਰੰਗ ਤੂਸੀ ਮਜੀ-
ਠ ਆਧ ਪਾਉ ਫਟਕੜੀ ਬਬੂਲ ਕੀ ਆਧ ਪਾਉ ਕਸੀਸ ਨੌ ਮਾਸ਼ਾ ਜੋਸ਼ ਕਰਕੇ ਰੰ
ਗ ਬਨਾਵੇਂ ਤਦਬੀਰ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਜ਼ੰਗ ਨ ਪਕੜੇਂ ਪਿਤਾ ਮੁਰਗੀ ਕਾ
ਔਰ ਤੇਲ ਅਰਿੰਡੀ ਕੇ ਮਲੇਂ।

ਦਾਗ਼ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਖ਼ਤ ਕੇ ਵਰਕ ਸੇ ਔਰ ਸਿਵਾ ਉਸ ਕੇ ਔਰ ਬਿਆਨ ਮੇਂ-

ਕਹਰੁਬਾ ਨੌਸਾਦਰ ਖਰਨੀ ਕੇ ਬੀਜ ਮਗਜ਼ ਰਿੰਡੀ ਕਾ ਮਗਜ਼ ਬਨੋਲੇ ਕ
ਅਜਜ਼ਾ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕਿਤਾਬ ਪਰ ਲਗਾਵੇਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਖ਼ਤ
ਦੂਸਰਾ ਉਸੀ ਜਗਹ ਕਾਇਮ ਕਰੇਂ। ਨੌਂ ਦੂਸਰੀ ਕਲੌਂਜੀ ਅੰਡੇ ਕੇ ਛਿਲ
ਕੇ ਕੀ ਬਨਾਕਰ ਸਾਥ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਯਹਾਂ ਤਕ ਕਿ ਸਬ ਮਿਲ ਜਾ
ਵੇ ਔਰ ਬਾਰੀਕ ਹੋਜਾਵੇ ਕਿਤਾਬ ਪਰ ਲਗਾਵੇਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਛੋੜ ਦੇਵੇਂ ਕਿ
ਖ਼ੁਸ਼ਕ ਹੋਜਾਵੇ ਖ਼ਤ ਮਹਵ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸਕਾ ਨ ਰਹੇਗਾ।
ਦੀਗਰ ।ਫਟਕੜੀ ਮਾਜੂ ਰੀਪਕ ਸੁਫੇਦ ਅਜਜ਼ਾ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ
ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਪੀਸੇਂ ਕਿ ਮਿਸਲ ਮਰਹਮ ਕੇ ਹੋਵੇ ਖ਼ਤ ਪਰ ਲਗਾਵੇਂ ਕਿ ਖ਼
ਤ ਕੋ ਜ਼ਾਇਲ ਕਰ ਦੇਗਾ। ਦੀਗਰ ।ਖੁਲੇ ਹੂਏ ਖ਼ਤ ਕੋ ਛਿਪਾ ਲੇਵੇ ਮੇਲ
ਤਾਂਬਾ ਗੋਂਦ ਬਬੂਲ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾ ਕੇ ਸਾਇ
ਆ ਮੇਂ ਖ਼ੁਸ਼ਕ ਕਰਕੇ ਰਖ ਛੋੜੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਅਰਾਦਾ ਹੋ ਏਕ ਗੋਲੀ ਪਾਨੀ
ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੌਜ਼ਿਆ ਕਿਤਾਬ ਪਰ ਤਿਲਕਰੇਂ ਵਕਤ ਵਕੱਫ ਕਰੇਂ ਕਿ ਖ਼ੁਸ਼ਕ ਹੋ
। ਖ਼ਤ ਛਿਪਾ ਹੂਆ ਜ਼ਾਹਿਰ ਮੇਂ- ।ਅਗਰ ਪਾਨੀ ਨੌਸ਼ਾਦਰ ਸੇ ਊਪਰ
ਕਾਗਜ਼ ਸੁਫੈਦ ਕੇ ਲਿਖੇਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਮਾਲੂਮ ਨ ਹੋ ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਗ ਪਰ
ਰਖੇਂ ਸੁਰਖ਼ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋ ਔਰ ਅਰਕ ਪਿਆਜ਼ ਸੇ ਔਰ ਮਦਾਰ ਕੇ ਦੂਧ ਸੇ ਇ
ਸ ਤਰਹ ਲਿਖਨਾ ਭੀ ਸੁਰਖ਼ ਰੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਬਦਾਜ਼ੂਰ ਪਹਿਲੇ ਰੋ
ਗ਼ਨ ਕਾ ਨਕਸ਼ ਪਥਰ ਪਰ ਕਰਨਾ ਔਰ ਸਿਵਾ ਖਬਰ ਕੇ ਮੋਮ ਔਰ ਤਿਲੀ

ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਪਿਘਲਾਵੇਂ ਪਥਰ ਪਰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਿ ਚਾਹੇਂ ਲਿਖੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਤ
ਕ ਰਹਿਨੇ ਦੇਵੇਂ ਬਾਦ ਇਸ ਕੇ ਸਿਰਕਾ ਤੁਰਸ਼ ਸੇ ਧੋਦੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਲੋ
ਟਾ ਸਜੀ ਕਿਸਮ ਅਵਲ ਸੁਫੈਦ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਪਥਰ ਪ
ਨੀ ਵਗ਼ੈਰਹ ਮੇਂ ਲਿਖ ਕੇ ਆਗ ਪਰ ਦੂਰ ਸੇ ਗਰਮ ਕਰੇਂ ਤਮਾਮ ਨਕਸ਼
ਜਿਗਰ ਮੇਂ ਉਸ ਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੇ। ਤਰਕੀਬ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨੇ ਚਿੜ੍ਹੀਓਂ ਕ
ਕਿਸਮ ਕੀ- ॥ਅਗਰ ਚਾਹੇਂ ਕਿ ਬਦੂਨ ਜਾਲ ਕੇ ਚਿੜ੍ਹੀਓਂ ਕੋ ਪਕੜੇਂ ਗੇਹੂੰ
ਬੀਪਕ ਮੇਂ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਜੋ ਚਿੜ੍ਹੀਆ ਕਿ ਖਾਵੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਬ ਚਾਹੇਂ
ਕਿ ਹੋਸ਼ ਮੇਂ ਆਵੇਂ ਸਿਰ ਚਿੜ੍ਹੀਆ ਕਾ ਅਪਨੇ ਮੂੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਹੋਸ਼ ਮੇਂ ਆਜਾਵੇ
॥ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਬੂਤਰ ਕਾ ॥ਚਾਵਲ ਯਾ ਚਨੇ ਯਾ ਕਿਸੀ ਕਿਸਮ
ਕੇ ਬੀਜ ਮਦਾਰ ਕੇ ਦੂਧ ਮੇਂ ਏਕ ਰਾਤ ਦਿਨ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇਂ ਜੋ ਕਬੂਤ
ਰ ਕਿ ਖਾਇਗਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਊਏ ਕਾ ॥ਬੂ
ਰਾਦਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਸਾਥ ਆਟੇ ਕੇ ਖਮੀਰ ਕਰੇਂ ਵ ਨਾਨ ਪਕਾਵੇਂ ਨਾਨ ਕੋ
ਰੇਜ਼ਾ ਰੇਜ਼ਾ ਕਰ ਕੇ ਡਾਲੇਂ ਜੋ ਮੁਰਗ ਯਾ ਕਊਆ ਕਿ ਖਾਇਗਾ ਜਲਦ ਬੇ
ਹੋਸ਼ ਹੋਗਾ ਉੜਨੇ ਸੇ ਬਾਜ਼ ਰਹੇਗਾ। ਤਰੀਕਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨੇ ਕੁਲੰਗ
ਕਾ ॥ਯਹ ਲਫ਼ਜ਼ ਫ਼ਾਰਸੀ ਹੈ ਹਿੰਦੀ ਮੇਂ ਇਸ ਕੋ ਕੂੰਜ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਗੀਜਾਈ
ਕਿ ਯਹ ਬਰਸਾਤ ਮੇਂ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਾਥ ਗੇਹੂੰ ਕੇ ਏਕ ਜਾ ਕਰ ਕੇ ਕਿਸੀ ਬਰ-
ਤਨ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਉਸ ਅਰਸੇ ਤਕ ਕਿ ਭੀਜ ਜਾਈ ਗੇਹੂੰ ਮੇਂ ਬਾਕੀ ਨ ਰਹੇਂ ਨਾਬੂ
ਦ ਹੋ ਜਾਵੇਂ ਫਿਰ ਜਬ ਕਿ ਮੌਸਮ ਕੁਲੰਗ ਕਾ ਆਵੇ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਗਿਰੋਂ ਕੋ
ਛਿੜਕ ਦੇਵੇਂ ਬਮੁਜਰਦ ਖਾਨੇ ਕੇ ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੇ ਤਾਕਤ ਉੜਨੇ
ਕੀ ਬਾਕੀ ਨ ਰਹੇਗੀ ਔਰ ਅਲਾ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਹਕੀਕਤ ਸਬ ਚੀਜ਼ ਕੀ
ਔਰ ਵਹੀ ਊਪਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਕੇ ਕਾਦਰ ਹੈ॥ ਫਕਤ ॥ = ॥

ਸੰਪੂਰਣੰ ਸੁਭੰ

ਸੰਮਤ ੧੯੪੮ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਨ ੧੮੯੨ ਜਨਵਰੀ [illegible] ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ

ਸੂਚੀਪਤ੍ਰ ਮੁਜਰੱਬਾਤ ਅਕਬਰੀ ਕੀ